

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΙΩΑΝ. ΚΟΓΕΡΑΚΗ

ΑΓΙΟΣ
ΜΥΡΩΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΡΗΤΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 2003

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΙΩΑΝ. ΚΟΓΕΡΑΚΗ

ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 2003

Εἰκόνες ἐξωφύλλου:

Ἐμπροσθόφυλλον: Ὁ Ἅγιος Μύρων. Τοιχογραφία εὕρισκομένη εἰς τὴν κόγχην τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, Ἡρακλείου. Χεῖρ Στυλιανοῦ Καρτάκη (1960).

Ὁπισθόφυλλον: Ἀργυροῦς δίσκος μετ' ἀναγλύφου Εἰκόνος τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, φυλασσόμενος εἰς τὸν φερώνυμον ἱερὸν Ναὸν τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως. (Τέλη 19ου αἰῶνος).

ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

Ἔκδοσις: Ἱερὸς Ἐνοριακὸς Ναὸς Ἀγίου Μύρωνος Μαλεβιζίου, 2003

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Ἀρχιμ. Κύριλλος Κογεράκης

Φωτογράφισις Εἰκόνων: Ἐμμανουὴλ Μπορπουδάκης

Ἐπιμέλεια Εἰκόνων-Ἐξωφύλλου: Γεώργιος Δερμιτζάκης

Ἐκτύπωσις-Βιβλιοδεσία: Γραφικαὶ Τέχναι «ΜΕΛΙΣΣΑ»

570 21 Ἀσπροβάλτα - Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2397 023 313, Fax: 21754

ISBN 960-86972-2-0

© ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΩΝΟΣ ΜΑΛΕΒΙΖΙΟΥ

Παλαιά Ἐφέστιος Εἰκὼν τοῦ Ἀγίου Μύρωνος ἀποκειμένη εἰς τὸν φερώνυμον ἱερὸν Ναὸν τῆς ὁμωνύμου κατωπόλεως. Χεὶρ Στεφάνου (Νικολαΐδου). Ἔτος 1881.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος, ἐν Κρήτῃ ὥφθης, τοῖς σοῖς θαύμασι, πάντας πυρσεύων, Πάτερ Μύρων Ἱεράρχα πανθαύμαστε. Ὡς οὖν τὸ ρεῖθρον τοῦ Τρίτωνος ἔστησας, καὶ τὸν ὀλέθριον δράκοντα ἔκτεινας, οὕτως Ἅγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

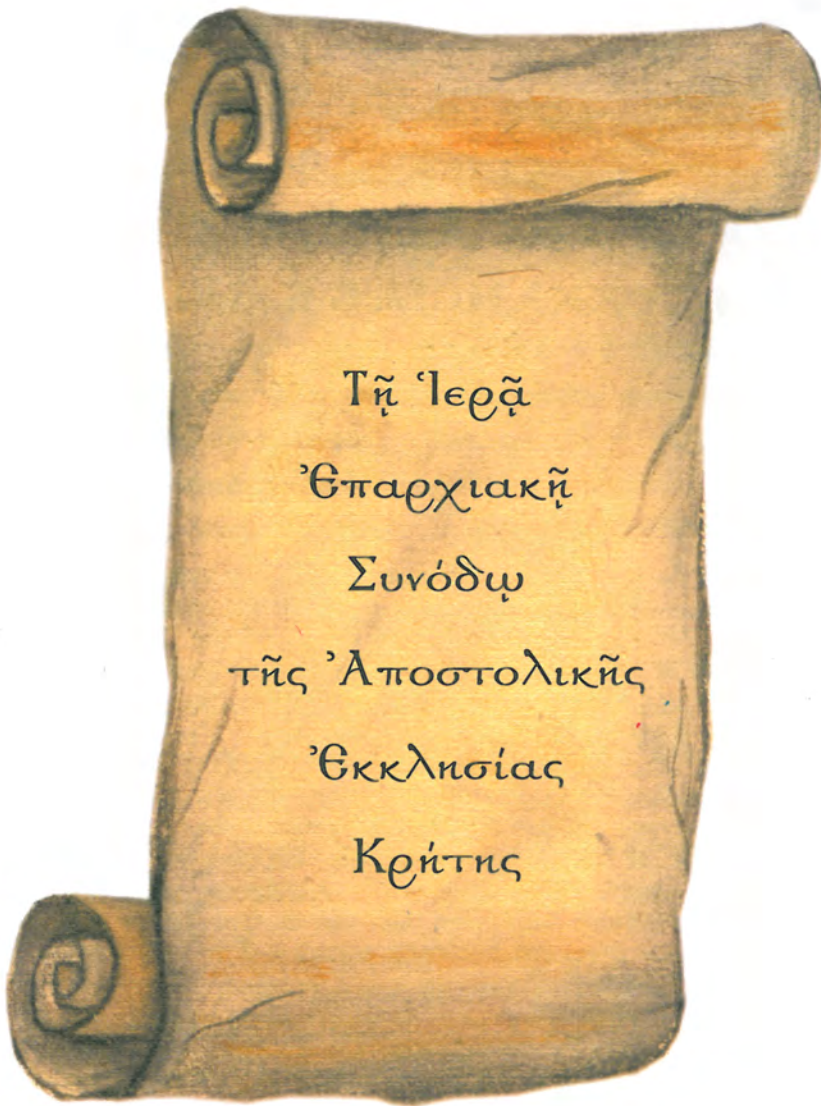
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Κρήτης ὥφθης Ποιμενάρχης ἐνθεώτατος, ὡς τῆς ἀγάπης καὶ ἐλέους θεῖον ὄργανον, καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος θεία κρήνη. Ἄλλ' ὡς θεῖος Ἱεράρχης καθικέτευε, πάσης ρύεσθαι ἀνάγκης τε καὶ θλίψεως, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Μύρων Πατὴρ ἡμῶν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος ποιμὴν, Μύρων Ἱεράρχα, καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Θεόν· χαίροις ὁ πηγάζων, θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ προστασίᾳ σου.

Τῇ Ἱερᾷ
Ἐπαρχιακῇ
Συνόδῳ
τῆς Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας
Κρήτης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 291

Έν Ηρακλείω, τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 2001

Πρὸς
Τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης.

Ἐνταῦθα.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 707/344/6-4-1998 ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ ὑπεβάλετε πρὸς ἔγκρισιν τὰς Ἀκολουθίας τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος, τῶν Χαιρετιστηρίων Οἴκων καὶ Μακαρισταρίων πρὸς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Μύρωνα Ἐπίσκοπον Κρήτης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Κυρίλλου Κογεράκη, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1998, ἐγκρίνονται αὗται ὡς καλῶς ἔχουσai, καθ' ὅσον οὐδέν τό ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ὑποβάλῃτε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα αὐτῶν διὰ τό ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου.

Διὰ τὴν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον
Ὁ Πρόεδρος

Τοῦ Ἱερέως
Ὁ Κρήτης ΤΙΜΟΘΕΟΣ

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ**

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 2002

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Ἀγίους τοῦ τόπου μας, ἰδιαίτερα προσφιλὴς στὸν λαόν μας, εἶναι ὁ Ἅγιος Μύρων, Ἐπίσκοπος Κρήτης ὁ θαυματουργός.

Ἡ βαθεῖα πίστη στὸν Θεό, ἡ ταπείνωση, ἡ ἀνεξικακία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἀφελότητα τῆς καρδίας, ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή, ἡ φιλευσπλαγχνία ἀποτελοῦν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ βίου, τὶς θεουργικὰ ἀρετὲς τοῦ Ἀγίου τούτου Ἐπισκόπου.

Ὁ γενέθλιος τόπος του, Ραῦκος ἢ Ραυκεία, ὀνομάστηκε Ἅγιος Μύρων, πρὸς τιμὴν του, καὶ ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς πλέον ζωντανὲς κωμοπόλεις τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας.

Συγχαίρομε πατρικῶς τὸν κατὰ πάντα ἄξιο Πρωτοσύγκελλό μας, πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κύριλλο Κογεράκη, δόκιμο συνεχιστὴ τῆς παραδόσεως τῆς ὀρθοδόξου ὑμνογραφίας, γιὰ τὴν ἀξιόλογη νέα προσφορά του στὴν τοπικὴ Ἀγιολογία τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καὶ εὐλογοῦμε τὴν ἔκδοση τοῦ παρόντος βιβλίου πού φέρει τὸν τίτλο «Ἅγιος Μύρων, Ἐπίσκοπος Κρήτης. Ἀκολουθία καὶ Βίος».

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ περιλαμβάνει: 1) Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μύρωνος (α' ἔκδοση στὸ «ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ»), 2) Παρακλητικoὺς Κανόνες, 3) Χαιρετιστηρίους Οἴκους, 4) Μακαριστάρια, 5) Βίο καὶ θαύματα τοῦ Ἀγίου καὶ β) Ἀγιολογικὰ κείμενα μὲ παράλληλη μετάφραση ἀπὸ τὸν Φιλόλογο-Θεολόγο καθηγητὴ κ. Ἰωάννη Τσερεβελάκη, πιστὸ καὶ ἀφοσιωμένο συνεργάτη τῆς Ἐκκλησίας.

Συγχαίρουμε ἐπίσης τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μύρωνος τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Κριτσωτάκη καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν μέ-

ριμνα τῆς ἐκδόσεως καὶ τὴν εὐγενῆ χορηγία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ λαμπρὸ ἔργο ποὺ συντελεῖται στὴν Ἑνορία μὲ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ Ναοῦ καὶ τὴν ἀνάπλαση τοῦ περιβάλλοντος χώρου, καὶ γιὰ κάθε ἄλλη δραστηριότητα ποὺ γίνεται αἰτία νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τιμᾶται ὁ Ὅσιος Ἱεράρχης Του.

Εὐχόμαστε σέ ὅλους πλούσια τὴ χάρη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Μύρωνος, τοῦ ἡγιασμένου προκατόχου μας.

Ὁ Ἅγιος καὶ θαυματουργὸς Ἱεράρχης Μύρων, Ἐπίσκοπος Κρήτης, γεννήθηκε κατὰ τὰ μέσα τοῦ τρίτου αἰῶνος στὴν πόλη Ραῦκο, τὴν σημερινή κωμόπολη Ἅγιος Μύρων τοῦ Μαλεβιζίου. Τὰ χρονικά ὅρια τῆς ζωῆς του καλύπτουν περίοδο ἑκατὸν ἐτῶν (μεταξύ 250-350 μ. Χ.). Ἐγινε γνωστὸς γιὰ τὶς ἀρετὲς του καὶ κυρίως γιὰ τὴν ὑπερβάλλουσα ἀρετὴ τῆς ἐλεημοσύνης του καὶ ἀνέβηκε στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τῆς Γορτύνης, τῆς Μητροπόλεως τῆς νήσου, κατὰ τὸ δεύτερο τέταρτο τοῦ τετάρτου μ. Χ. αἰῶνα (περὶ τὸ 320-330). Ἐποίμανε τὸ ποίμνιο πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριος μὲ ἀκακία καὶ πραότητα καρδιᾶς καί, ὅταν ἔφτασε σὲ προχωρημένη ἡλικία, ἀποσύρθηκε στὴ γενέτειρά του, ὅπου καὶ τελείωσε ἀσκητικὰ τὴν ἐπίγεια πορεία του. Ἡ Μνήμη του τοποθετήθηκε ἐξαρχῆς στὶς 8 Αὐγούστου, ἂν καὶ στὸ Συναξάριο τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀπαντᾶται καὶ στὶς 9 Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν α' βυζαντινὴ περίοδο τῆς Κρήτης δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα ἰδιαίτερης τιμῆς τοῦ Ἁγίου Μύρωνος¹. Ἀντίθετα γνωρίζου-

1. Βλ. Θεοχάρους Εὐστ. Δετοράκη «Οἱ Ἅγιοι τῆς πρώτης βυζαντινῆς περιόδου

με ὅτι κατὰ τὴν β' βυζαντινὴ περίοδο, καὶ τὴν περίοδο τῆς Ἑνετοκρατίας ποὺ ἀκολούθησε, διαδόθηκε ἡ τιμὴ του καὶ συνδέθηκε κυρίως μὲ τὴν γενέτειρά του, ποὺ τιμητικὰ μετονομάστηκε «Ἅγιος Μύρων». Σ' αὐτὸ συνετέλεσε καὶ ἡ μεταφορὰ τῆς ἑδρας τῆς Ἐπισκοπῆς Κνωσοῦ στὴ Ραῦκο κατὰ τὴν β' βυζαντινὴ περίοδο. Ὁ τάφος του καὶ τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του ἔγιναν ἀφορμὴ ὁ Ἅγιος νὰ γίνεи εὐρύτερα γνωστὸς καὶ σήμερα νὰ τιμᾶται ἰδιαίτερα, ὅχι μόνο στὴν κωμόπολη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος ἢ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Ἐπαρχίας Μαλεβιζίου καὶ τῆς πόλης τοῦ Ἡρακλείου, ἀλλὰ σὲ ὁλόκληρη τὴν Κρήτη. Ἀρκετοὶ ναοὶ ἔχουν ἀνεγερθεῖ πρὸς τιμὴν του σὲ ὅλη τὴν Μεγαλόνησο καὶ στὴν σύγχρονη εἰκονογραφία ἡ ἱστορία τῆς μορφῆς του κατέχει ἰδιαίτερη θέση.

Ὁ ναὸς του, τὸ σπήλαιο τῶν ἀσκητικῶν του ἀγώνων, ὅπου καὶ τὸ ἀγίασμά του, καὶ ὁ τάφος του, ἀποτελοῦν τόπο προσκυνήματος μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν καθ' ὅλην τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους καὶ ἡ πανήγυρη τῆς Μνήμης του κατὰ τὴν 8ῃ Αὐγούστου ἐλκύει πλῆθος προσκυνητῶν. Ὁ ἀρχαιοπρεπὴς ναὸς του (1α' αἰῶνος), τὸ ἀγίασμα καὶ ὁ περιβάλλων χώρος ἔχουν ἀνακαινισθεῖ καὶ διαμορφωθεῖ μὲ καλαισθησία, χάρη στὶς φιλότιμες προσπάθειες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τῆς 13ης Ἐφορείας Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μνημείων.

Ἡ παρούσα ἔκδοση ἔχει λειτουργικὸ χαρακτήρα καὶ φιλοδοξεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴν ἐπιθυμία τῶν προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προμηθευτοῦν τὸν Βίο καὶ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ δεδομένου τοῦ γεγονότος ὅτι παλαιᾶς ἐπιμέρους ἐκδόσεις ἔχουν ἐξαντληθεῖ. Εἶναι μία ἐλάχιστη προσφορὰ θυμιάματος στὸν θαυματουργὸ Ἱεράρχη, πιστεύουμε δὲ ὅτι θὰ συντελέσει νὰ γίνεи εὐρύ-

τῆς Κρήτης καὶ ἡ σχετικὴ πρὸς αὐτοὺς φιλολογία» (διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ), Ἀθῆναι 1970, σελ. 132-145, ὅπου καὶ ὅλη ἡ σχετικὴ γιὰ τὸν Ἅγιο Μύρωνα βιβλιογραφία.

τερα γνωστός πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ψυχικὴ ὠφέλεια τῶν πιστῶν.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου παραθέτουμε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου, ποίημα τοῦ ἀοιδίου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Συντάχθηκε ὕστερα ἀπὸ αἵτηση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας Ἀγίου Μύρωνος καὶ δημοσιεύτηκε σὲ ἰδιαίτερο τεύχος, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ². Ἐπαναδημοσιεύτηκε στὸν τρίτο τόμο τοῦ «ΚΡΗΤΙΚΟΤ ΠΑΝΑΓΙΟΥ»³, προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερρόνησου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ, τὸ ἔτος 2002. Στὴν ἔκδοση τοῦ «ΚΡΗΤΙΚΟΤ ΠΑΝΑΓΙΟΥ», ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἐπανεκδίδεται ἐδῶ, προστέθηκαν στὴν Λιτὴ τέσσερα Ἰδιόμελα, τρία τοῦ Ἐπισκόπου Χερρόνησου Γερασίμου τοῦ Καλογνώμονος⁴, ἓνα τοῦ Μητροπολίτου Κρή-

2. «Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ Δαυματοουργοῦ. Μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος». Ἐποικήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ὑπὸ Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐκδίδεται προνοία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου. Ἡράκλειον 1980.

3. «ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ», ἥτοι Ἀκολουθίαι πάντων τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγίων», Τόμος Γ', Ἰούλιος-Αὐγουστος. Ἐκδίδεται προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερρόνησου κ. Νεκταρίου. Ἔτος ἀπὸ Γεννήσεως Κυρίου 2002, Ἡράκλειον Κρήτης.

4. Ἡ Ἀκολουθία, ποίημα τοῦ Ἐπισκόπου Χερρόνησου Γερασίμου τοῦ Καλογνώμονος εἶναι ἡ παλαιότερη γνωστὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μύρωνος. Στὴ Βιβλιογραφία τῶν Ἑλληνικῶν Ἀκολουθιῶν πού συνέταξε καὶ ἐξέδωκε τὸ 1926 ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Louis Petit, ἀναφέρεται ἔντυπη Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου μετὰ τίτλο: «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ Δαυματοουργοῦ, ψαλλομένη τῇ ὁγδόῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, συντεθεῖσα παρὰ Γερασίμου ἐπισκόπου Χερρόνησου. Νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα ρψβ'». Ἐνετίησι 1792. Παρὰ Νικολάῳ τῷ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἡ Ἀκολουθία δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 15 (IMK 672) Χειρόγραφο τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἡρακλείου, πού φυλάσσεται σήμερα στὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο Κρήτης, ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Θεοχάρη Δετοράκη, στὸ Πε-

της Μελετίου⁵ καὶ ἓνα δικό μας. Στόν Ὅρθρο καταχωρήθηκαν δύο ἐπιπλέον Κανόνες, τοῦ Κρήτης Μελετίου ὡς γ', καὶ τῆς ἀναξιότητάς μας ὡς β'. Ἐπίσης καταχωρήθηκε στοὺς Αἴνους καὶ τὸ Δοξαστικὸ τοῦ Χερρόνῃσου Γερασίου, μὲ τὴν ἔνδειξη «Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὸ κάτωδι».

Ἀκολουθεῖ ὁ Παρακλητικὸς Κανόνας τοῦ Ἀγίου⁶, σύμφωνα μὲ τὸ κλασσικὸ μέτρο τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ποίημα ἐπίσης τοῦ ἀοιδίου Μοναχοῦ Γερασίου Μικραγιαννανίτου. Ἐκδόθηκε μαζί μὲ τὴν Ἀκολουθία του καὶ σὲ ἰδιαίτερο μικρὸ τεῦχος γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν προσκυνητῶν. Ἀκολουθεῖ δεύτερος Παρακλητικὸς Κανόνας, σύμφωνα μὲ τὸ μέτρο τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, οἱ Χαιρετιστήριοι Οἴκοι, τὰ Μακαριστάρια καὶ Εὐλογητάρια τοῦ Ἀγίου, ποιήματα τῆς ἀναξιότητάς μας. Ἐκδίδονται γιὰ πρώτη φορὰ μὲ ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὕστερα ἀπὸ εὐμενῇ εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερρόνῃσου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ.

ριοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», τεύχη: Νοεμβρίου 1976, 198-203, Ἰανουαρίου 1977, 17-20, καὶ Φεβρουαρίου 1977, 40-43, καὶ στὸν συλλογικὸ τόμο, «Τὸ ΜΑΛΕΒΙΖΙ, ἀπὸ τὰ προϊστορικά χρόνια μέχρι σήμερα», Ὁργανισμὸς ἀνάπτυξης Μαλεβυζίου, ΟΡ.Α.ΜΑ. 1998, σελ. 89-108, μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, Ποίημα Γερασίου τοῦ Καλογνώμονος», ὅπου καὶ ἔκτενῃς εἰσαγωγή.

5. Πρόκειται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα γιὰ τὸν λόγιό Μητροπολίτη Κρήτης Μελέτιο Καβάσιλα τὸν Καλύμνιο (2 Νοεμβρίου 1869-23 Νοεμβρίου 1874 καὶ 6 Ἰουνίου 1877-13 Αὐγούστου 1882. Βλ. Θεοχ. Δετοράκη, «Οἱ ἅγιοι τῆς πρώτης βυζαντινῆς περιόδου τῆς Κρήτης καὶ ἡ σχετικὴ πρὸς αὐτοὺς φιλολογία» (διατριβὴ ἐπὶ διδακτορία), Ἀθήναι 1970, σελ. 141-145. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Κρήτης Μελετίου ἐκδόθηκε μὲ τὸν τίτλο: «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος, ἐπισκόπου Κνωσοῦ Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ, ψαλλομένη τὴν 8η Αὐγούστου», ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Ρεθύμνης Ἰλαρίωνα στὸν τόμο: «Ἀκολουθίαι... ἐκδοθεῖσαι ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ Ἰλαρίωνος ἐπισκόπου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου», ἐν Ἀθήναις 1877 (καὶ Παράρτημα).

6. βλ. ὑποσ. 1.

Τοῦ ὕμνολογικοῦ μέρους ἔπεται ἡ παράθεση τοῦ βίου τοῦ Ἀγίου καὶ μερική διήγηση τῶν θαυμάτων του⁷. Ἐνδεικτικὰ παρατίθενται σὲ ἰδιαίτερη ἐνότητα τρία σύγχρονα θαύματά του, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται αὐτούσια, ὅπως τὰ κατέγραψαν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη οἱ εὐεργετηθέντες καὶ τὰ ὁποῖα εὐγενῶς μᾶς παραχώρησε ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας Ἀγίου Μύρωνος, Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Κριτσωτάκης⁸.

Ἀκολουθοῦν Ἀγιολογικὰ κείμενα τοῦ Ἀγίου, τὰ ὁποῖα ἀναδημοσίευσε ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Θεοχάρης Δετοράκης στὸν συλλογικὸ τόμο «Τὸ ΜΑΛΕΒΙΖΙ...»⁹. Τὴν μετάφρασή τους ἐκπόνησε ὁ Φιλόλογος-Θεολόγος κ. Ἰωάννης Τσερεβελάκης.

Στὸ τέλος παρατίθεται Μουσικὸ Παράρτημα, πού περιλαμβάνει

7. Γιά τὴ σύνταξη τοῦ βίου τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς διηγήσεως τῶν θαυμάτων ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀγιολογικὰ κείμενα πού ἀναδημοσιεύουμε παρακάτω καὶ τὴν προφορικὴ τοπικὴ παράδοση χρησιμοποίησαμε τὰ ἀκόλουθα: α') Ἐλευθερίας Λιναρδάκη, «Ἅγιος Μύρων, Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ Κρήτης», ἔκδοσις περιοδικοῦ «Οἰκογενειακὴ Ζωή», Ἀθῆναι, 1938. β') Μιχαήλ Λαμπράκη, Ἱερέως, «Ὁ Ἅγιος Μύρων», Ἡράκλειον, 1974. γ') Θεοχάρης Εὐστ. Δετοράκης, βλ. ὑποσ. 1. δ') Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλοπούλου, «Ὁ Ἅγιος Μύρων Ἐπίσκοπος Κρήτης», ἔκδοσις «Ὁρθόδοξου Τύπου». ε') Στυλιανοῦ Ν. Ροδαμνάκη, Ἐφημερίου Ἐνορίας Ἀγίου Μύρωνος, «Ὁ Ἅγιος Μύρων, Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης», 1991. στ') Λαούρδα Βασιλείου, «Περὶ τοῦ Ἀγίου Μύρωνος», «Κρητικὰ Χρονικά», τόμ. ΣΤ'. (1952), σελ. 48-50. Εὐχαριστίες ὀφείλονται στὸν Πρωτοπρεσβύτερο Στυλιανὸ Ροδαμνάκη, πρῶτον Ἐφημέριο τῆς Ἐνορίας Ἀγίου Μύρωνος, τὸν νῦν Ἐφημέριο Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Κριτσωτάκη, τὸν κ. Μιλτιάδη Χαιρέτη, Ἐκκλησιαστικὸ Σύμβουλο καὶ τὴν κ. Μαρία Ἀθανασάκη γιὰ τίς πληροφορίες πού μᾶς ἔδωσαν.

8. Εἶναι πάμπολλες οἱ προφορικὲς διηγήσεις γιὰ θαύματα τοῦ Ἀγίου καὶ ἀρκετὰ ἀπ' αὐτά, τῶν τελευταίων κυρίως ἐτῶν, ἔχουν καταγραφεῖ. Εὐχόμεστε νὰ ἀσχοληθεῖ κάποιος μὲ τὴν συλλογὴ, ταξινόμηση καὶ ἔκδοσή τους, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τοῦ Ἀγίου καὶ θαυματουργοῦ Ἱερέως.

9. Θεοχ. Ε. Δετοράκης, «Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, Ποίημα Γερασίου τοῦ Καλογρνόμονος», «Τὸ ΜΑΛΕΒΙΖΙ, ἀπὸ τὰ προϊστορικὰ χρόνια μέχρι σήμερα», Ὁργανισμὸς ἀνάπτυξης Μαλεβυζίου, ΟΡ.Α.ΜΑ. 1998, σελ. 109-112, (παράρτημα).

νει τὰ Δοξαστικά τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου (Ἑσπερίων, Ἀποστίχων, καὶ Αἵνων), τὸ α' τῶν Ἰδιομέλων τῆς Λιτῆς καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ν' ψαλμοῦ, καὶ τὰ ὅποια μελοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Μουσικῆς κ. Ἀνδρέα Γιακουμάκη.

Εὐχαριστίες ὀφείλονται στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ.κ. ΤΙΜΟΘΕΟΝ, ὁ ὁποῖος ἐπευλόγησε καὶ προλογίζει τὴν ἔκδοση. Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Ἰωάννη Τσερεβελάκη γιὰ τὴν μετάφραση τῶν Ἀγιολογικῶν κειμένων, τὸν κ. Αἰμίλιο Ψαδᾶ καὶ τὴν Μοναχὴ Αἰκατερίνα Μαρκουλάκη γιὰ τὶς φιλολογικὲς παρατηρήσεις, τὸν Πρωτοπρεσβύτερο κ. Εὐάγγελο Παχυγιαννάκη καὶ ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν στὴν ἀριότερη ἐμφάνιση τοῦ βιβλίου.

Τελειώνουμε μὲ τὴν παράκληση νὰ εὐλογεῖ ὁ Ἅγιος τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία μας, νὰ προστατεύει ὅσους φροντίζουν γιὰ τὴν εὐπρέπεια τοῦ Ναοῦ του, καὶ νὰ ἐπιδαψιλεύει πλούσια τὴν χάρη του σ' αὐτοὺς ποὺ ἐπικαλοῦνται τὶς εὐπρόσδεκτες πρεσβεῖες του πρὸς τὸν φιλόανθρωπο καὶ ἐλεήμονα Θεό.

Ἡράκλειον, 22 Νοεμβρίου 2002

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀνθίμου,

Προέδρου Κρήτης τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀρχιμ. Κύριλλος Κογεράκης

Πρωτοσύγκελλος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ
Τερασίμου Μικραῖαννανίτου, Ὑμνογράφου
τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μετάλλης Ἐκκλησίας.
Ταύτῃ δὲ προσετέθησαν Γ' Ἰδιόμελα,
ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Χερσονήσου
Τερασίμου τοῦ Καλοῦνόμενος, ἐν Ἰδιόμελον καὶ
ἕτερος Κανὼν ὡς Γ', ποιηθέντα
ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης Μελετίου,
ὡς καὶ ἐν Ἰδιόμελον ἐν τῇ Λιτῇ καὶ ἕτερος Κανὼν
ὡς β', ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν
τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀϊκαράθου
Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κοτῆρακη.

Ἡ παλαιότερα φορητὴ Εἰκὼν τοῦ Ἀγίου ἀποκειμένη εἰς τὸ
Σύνθρονον τοῦ φερωνύμου Ναοῦ τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλε-
ως. Ἔργον τοῦ Καστρινοῦ Ἀγιογράφου Μιχαὴλ Πολυχρονί-
ου ἱστορηθεῖσα περὶ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι, δεῦτε συνέλθωμεν, καὶ τὴν ἁγίαν μνήμην, ἑορτάσωμεν πόθῳ, Μύρωνος τοῦ θεοῦ καὶ θαυμαστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Ἀρχιερεῦ τοῦ Κυρίου θαυματουργέ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Η νοητὴ μυροθήκη, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τῶν οἰκτιρμῶν τὸ ρεῖθρον, τῆς ἀγάπης ὁ λύχνος, ὑμνεῖσθω παρὰ πάντων ἁσματικῶς, Μύρων ὁ θαυματόβρυτος, ὡς τοῦ Κυρίου θεραπῶν θεοειδής, καὶ Κρητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ενδεδυμένος τὴν χάριν, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τοῦ ποταμοῦ τὸ ρεῖθρον, τῷ σῷ ἔστησας λόγῳ, καὶ δράκοντα νεκρώσας φθοροποιόν, Πάτερ Μύρων μακάριε, τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας ὡς ἀληθῶς, καταπλήττεις τοῖς σοῖς θαύμασιν.

Η σὴ πατρὶς Ἱεράρχα, χαίρει τῇ δόξῃ σου, ἢ τῇ σεπτῇ σου κλήσει, κοσμουμένη παμμάκαρ, καὶ πίστει τῷ σῷ τάφῳ τῷ ἱερῷ, προσιοῦσα κομίζεται, ἁγιασμὸν καὶ ἰάσεις παντοδαπὰς, ἑορτάζουσα τὴν μνήμην σου.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Τῶν ἀρετῶν ἐργάτης γενόμενος, τοῦ Εὐαγγελίου μύστης ὧφθης, ὡς καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, Πάτερ Μύρων θεόληπτε·

Θεῷ γὰρ τὰ σὰ ἀναθέμενος, Ἱεράρχης ὅσιος καὶ πρᾶος, ὡς τοῦ Σωτῆρος μιμητής, ἀληθῶς ἐδείχθης· καὶ θαύμασι πολλοὺς εὐεργετήσας, τῆς ἄνω βασιλείας τὸ δηνάριον ἔλαβες, εὐαρεστήσας Κυρίῳ. Αὐτὸν ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.**

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητάς, εἰς ὅρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς· ἔνθεν φιланθρωπία, ἐκείθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος, τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα· ἥς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠδὴ 6'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οἶκον τῶν ἀρετῶν, τὴν σὴν ψυχὴν τελέσας, θαυμάτων ὥφθης βρύσις, καὶ θεῖος Ἱεράρχης, Μύρων θεομακάριστε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Ψήφῳ τῇ θεϊκῇ, τῆς Κρήτης Ποιμενάρχης, ἐγένου Πάτερ Μύρων, καὶ πράξειςιν ἀγίαις, τὴν σὴν στολὴν ἐφαίδρυνας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Χαίρει ἡ σὴ πατρίς, τελοῦσά σου τὴν μνήμην, Μύρων θαυματοφόρε, καὶ τῷ σεπτῷ σου τάφῳ, προσπίπτει μετὰ πίστεως.

Δόξα. Τριαδικόν.

Φέγγει θεαρχικῷ, Τριάδος τῆς Ἀγίας, λαμπόμενος ὃ Μύρων, ἐλαύνεις τῶν δαιμόνων, τὸν ζόφον τὸν βαθύτατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σάρκα ἐκ τῶν ἀγνῶν, αἱμάτων σου ὁ Λόγος, λαβὼν Παρ-
θενομῆτορ, διπλοῦς τῷ κόσμῳ ὤφθη, καὶ ἔσωσε τὸν ἄν-
θρωπον.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Με-
γάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχ. στ' καὶ ψάλ-
λομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μύρον φερωνύμως ἀρετῶν, κόσμῳ νοητῶς διαπνέει, ἡ
θεία μνήμη σου, Μύρων ἱερώτατε, Ἀρχιεράρχα Χρι-
στοῦ, ἦν πιστῶς ἑορτάζοντες, παθῶν δυσωδίας, θᾶπτον ἐκλυ-
τρούμεθα, ταῖς ἱκεσίαις σου· σὺ γὰρ ὡς τοῦ Πνεύματος
σκεῦδος, πάντων ἐκπληροῖς τὰς αἰτήσεις, καὶ παρέχεις πᾶσι
χάριν ἄφθονον.

Μύρω οὐρανίων δωρεῶν, τῇ σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, ὡς Ἱε-
ράρχης σεπτός, πᾶσαν εὐωδίασας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στοῦ, καὶ δυσώδη ἀπήλασας, ψυχῶν καὶ σωμάτων, πάθη καὶ
νοσήματα, θεία ἐντεύξει σου. "Οθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην,
Μύρων θεοφόρε τελοῦντες, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα δοξάζο-
μεν.

Πρᾶος καὶ ἐλέους θησαυρός, Μύρων ἀληθῶς ἀνεδείχθης,
Ποῖα θεράπων Χριστοῦ, καὶ μεγίστοις θαύμασι, τῷ κό-
σμῳ ἔλαμψας· τὸν γὰρ δράκοντα ἔκτεινας, ἐντεύξει σου
θεία, καὶ ρεῖθρα ποτάμια, τῷ λόγῳ ἔστησας. "Οθεν ἡ Κρη-

τῶν Ἐκκλησία, χαίρει τῇ σῇ χάριτι Πάτερ, πόθω ἐορτάζουσα τὴν μνήμην σου.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως τοῦ Πνεύματος ὄργανον, Ἱεράρχης θεόληπτος, Μύρων ἱερώτατε ἐχρημάτισας, καὶ τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, πλουσίαν δεξάμενος, τοῦ Κυρίου τὸν λαόν, θεοφρόνως ἐποίμανας, θείαις πράξεσι διὰ τοῦτο φαιδρῶς σε εὐφημοῦμεν, τὴν σὴν μνήμην τὴν ἁγίαν, πνευματικῶς ἐορτάζοντες.

Τῆς πραότητος σκὴνωμα, τῆς ἀγάπης θησαύρισμα, ταπεινοφροσύνης ὕψος περίβλεπτον, ἐλέους ρεῖθρον ἀκένωτον, ἐδείχθης μακάριε, τῇ ὀσίᾳ σου ζωῇ, καὶ ἀπόροις καὶ πάσχουσιν, ἐπεκούρησας· καὶ συλοῦσι τὸν σῖτόν σου ἀρήγεις, οἷα τύπος Πάτερ Μύρων, τῆς θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Καὶ ἐν θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν βίᾳ περίβλεπτος, Μύρων παμμακάριστε ἀναδέδειξαι διὸ τοῖς σοῖς προτερήμασι, πατρίς σου ἀγάλλεται, καὶ τὸν τάφον σου σοφέ, ὥσπερ θεῖον ἁγίασμα, Πάτερ ἔχουσα, συγκαλεῖται πᾶσαν τὴν νῆσον Κρήτην, ἐορτάσαι σου τὴν μνήμην, τὴν φωταυγῇ καὶ σωτήριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὑπὲρ ἡλίου αὐγάς, ἡ τοῦ Ἱεράρχου Μύρωνος ἐπέστη μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν πυρσεύουσα· τοῦ γὰρ ἀδύτου φωτός, ὁμιλῶν ταῖς ἀκτῖσι, παθῶν τὸ σκότος διώκει, καὶ φωταγωγεῖ τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὁ δι' ἐναρέτου ζωῆς, Χριστῷ εὐαρεστήσας, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, παρ' αὐτοῦ δεξάμενος· χαίροις ὁ τὴν θείαν στολὴν, τῷ βίῳ ποικίλας, καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον, πρακτικῶς αὐξήσας· χαίροις ὁ τῶν Κρητῶν φωστήρ καὶ ἄρωγός, καὶ πάσης Ἐκκλησίας, λύχνος φαινότατος. Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, Ἱεράρχα Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθόν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος, φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταί σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμφ, οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7, 6 γ' 13-15 ἡ' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9 κβ' 21, 19 ιε' 4).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος; ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδοῦ. Μετὰ

δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15-στ' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία

γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἑρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ ἐκατόμπολις Κρήτη, Μύρωνα τὸν Θεῖον Ἱεράρχην, ποιμένα πλουτήσασα, καὶ τύπον καὶ παράδειγμα, πρὸς ἀρετῶν ἀναβάσεις· ἐξαιρέτως δὲ σκίρτα, ἡ τοῦτον βλαστήσασα κώμη, τὸν ἱερὸν αὐτοῦ τάφον, σὺν τῇ ἀγίᾳ σορῶ, ὡς θησαυρὸν πολύτιμον ἔχουσα· καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὀσημέραι ὀρῶσα, προΐοῦσαν χάριν, πᾶσαν τὴν νῆσον συγκάλεσον, ἐορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ, καὶ τῷ Κυρίῳ βοῆσαι· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Θεοπρεπῇ ἐπιδειξάμενος βίον, εὐαγγελικοῖς ἐπλουτίσθης χαρίσμασιν, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, Μύρων Πάτερ Ὅσιε· καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς γενόμενος, ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Παρακλήτου, τῶν ἀρετῶν τοῖς μύροις, πᾶσαν ψυχὴν κατηύφρανας· εὐωδία γὰρ Χριστοῦ, κατὰ Παῦλον ὤφθης, καὶ Ἱεράρχης ὁσιος καὶ ἄκακος, ὡς Ἀποστόλων μιμητής· διὸ ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησία, τῶν σῶν καλῶν ἀπολαύσασα, ὡς Θεῖον παιδευτὴν γεραίρει σε, καὶ ἐναρέτων τρόπων γνῶμονα, τῷ

Σωτῆρι βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερουργῶν ταῖς πράξεις, τοῖς θαύμασιν ἐξέφηνας, τὴν πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν Ἁγιε· ὅθεν ῥεῖθρα ποταμοῦ ἀνέστειλας καὶ ἀβρόχοις ποσὶ διῆλθες, καὶ λυμεῶνα θῆρα ἐνέκρωσας, ζωοποιῶ προσφθέγματι· καὶ τῷ Πατρὶ τῶν οἰκτιρμῶν ἀναγόμενος, ἐλεημοσύνης ὥφθης ποταμός, καὶ πασχόντων ἀρωγὸς θερμότατος· καὶ νῦν ἀπαύστως θαυματουργῶν, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἱεράρχα μακάριε.

Ἦχος δ'.

Τῶν ψυχῶν γεωργῶν τὰς ἀρούρας, πρακτικῇ πολιτείᾳ, τῆς ἀγάπης καρποφορεῖς τὰ ἄνθη, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος, Μύρων παμμακάριστε· καὶ πλούτῳ τῶν ἐν σοὶ χαρίτων, ἐξιστᾶς ἡμῶν τὰς καρδίας· τοῖς γὰρ συλοῦσι τὸν σὸν σῖτον, ἐν πολλῇ διετέθης ἀγάπῃ, οἶονεὶ γνησίους τέκνους, ἅπαντας παιδεύων, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν ἀγαπᾶν, κατὰ τὴν θεῖαν ἐντολήν, ἵνα μέτοχοι γενώμεθα, τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Ἦχος πλ. α'.

Γερασίου Ἀρχιερέως.

Εἴνθα σου πλημμυρήσῃ ἡ χάρις, Πάτερ Ὅσιε, ἐκεῖθεν φυγαδεύεται, ἀμαρτίας πάσης ἡ σηπεδών· οὐκ ἰσχύει γὰρ νόσος ἀμπλακίας, κατὰ τῆς ὑγιαίνουσης δυνάμεως, οὐδὲ ὑπουργὸς ἐπῆρθη Σατάν, κατὰ τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας· εἴληφας γὰρ παρὰ Χριστοῦ, τὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος πατεῖν, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, οὐχ ἀπλῶς γε τὸ δῶρημα λαβὼν τὸ ἱερατικόν, ἀλλὰ καὶ θυσιαστήριον θεῖον, καταρτίσας τὴν ψυχὴν σου μάκαρ· διὸ καὶ νῦν αἰτοῦμέν σε, Μύρων θεόληπτε, τὰς καθ' ἡμῶν ἐνέδρας τοῦ ἀλάστορος, ἀπράκτησον τῇ ἀλήκτῳ μεσιτείᾳ σου, καὶ τὰ ἔλκη τῶν παθῶν ἡμῶν, θεραπεύσον τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, ἀνόσους τε καὶ ἀγνοὺς τῇ δεσποτικῇ παραστάσει, ἅπαντας παριστῶν, φαιδρὸν ἀμπεχομέ-

νους χιτώνιον τῆς σωτηρίας, ὁ μόνος ἐγγυητὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. 6'.

Μελετίου Ἀρχιερέως.

Μύρων σεβάσμιε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὴν Κρήτην πολιοῦχεῖ, ἐν ἣ καὶ δράκοντα ἀπελίθωσας, καὶ τοὺς τὴν σὴν ἄλωνα συλοῦντας, συμπαθεία ψυχῆς, καὶ γνώμης ἀκεραιότητι συνεχώρησας, καὶ οἰκείαις σου χερσί, τοῖς αὐτῶν ὤμοις παρέδωκας· καὶ αὖθις ἐξ ἐπιδρομῆς βαρβάρων, τοὺς σοὺς ἰκέτας ἐλύτρωσας, καὶ δεινὴν ὀφθαλμίαν διέλυσας, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ μυσaroῦ πνεύματος ἐνοχλουμένην, νεάνίδα ἡλευθέρωσας. Διὸ πρόστηθι ἀεὶ, τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστάσις, συμπαθῶν ἡμῖν τὰ ἐγκλήματα.

Ἦχος βαρύς.

Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Μύρων σεβασμιώτατε Πάτερ, ἄλλη ἡμῖν Σιλῶαμ κολυμβήθρα, ὁ τάφος σου ὁ πανίερος ὑπάρχει, τὰ ρεῖθρα τῶν ἱαμάτων, ἀφθόνως πελαγίζων τοῖς χρήζουσιν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἡ χάρις σου ἀνεκφοίτητος μένει, θαυμάτων ἐνεργοῦσα τὰ παρὰ δόξα, πρὸς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δοξάσαντός σε ἐν ὑψίστοις, ὡς φίλον αὐτοῦ καὶ θεράποντα.

Ἦχος πλ. 8'.

Γερασίμου Ἀρχιερέως.

Φυτευθεὶς ὡς πολὺκαρπον κλῆμα, ἐν τῇ ἀληθεῖ ἀμπέλῳ τοῦ Χριστοῦ, ἤνεγκας γλεύκους πλήρεις βότρυας ἀρετῆς, ὧν τὸν οἶνον μέλιτος ἡδύτερον ἀρυόμενοι, Μύρων σεπτέ, οἱ σοὶ ἰκέται τὰς τῶν παθῶν πικρίας, εἰς ὑγιεινὸν χυμὸν μετατρέπομεν, καὶ τὴν φλόγα τῶν κακῶν ἀποσβέννυμεν, θανάτου ψυχικοῦ ἀπαλλαττόμενοι διὸ πανσέβαστε ἡμῶν Πάτερ, τὰς χάριτάς σου κηρύττομεν, σωτῆρα μετὰ Θεόν σε ἀπογραφόμενοι μὴ λήξειας ὑπὲρ ἡμῶν, ἐξιλεοῦσθαι τὸν Θεόν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, Μύρωνα τὸν πανθαύμαστον, τὸν ἐν ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν ἐκλάμπσαντα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἀνυμνήσωμεν. Ἀποστολικὴν γὰρ πολιτείαν ἔχων, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, τὸ κράτος ἐκτήσατο· καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὰ πρὸς Θεὸν διαγαγών, ἐπαξίως ἐδοξάσθη, θεωθεὶς κατὰ μέθεξιν· καὶ νῦν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς συνών, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ πρεσβεύει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, τῆς νήσου Κρήτης τὸ περίθλεπτον καύχημα· τὸ σκεῦος τῆς ἀπαθείας, ὁ τῆς ἀγάπης λειμών, οἰκτιρμῶν τὰ ἄνθη προβαλλόμενος· ὁ νοῦς ὁ πραότατος, καὶ φωτὸς θείου ἐμπλεως, ὁ τοῦ ἐλέους, ποταμὸς ἀνεξάντλητος, θείοις νάμασιν, ἱλαρύνων τοὺς πάσχοντας· λύχνος ὁ φαεινότερος, ἡθῶν καθαρότητος, μυσταγωγὸς θεοφόρος, τῆς τοῦ Κυρίου χρηστότητος. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, θεῖε Μύρων ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Χαίροις ὁ θεῖω μύρῳ χρισθείς, τῆς εὐδοκίας θεοφόρε τοῦ κρείττονος, ὡς μύστης ζωῆς ἀγίας, καὶ ἀρετῶν θησαυρός, καὶ Θεοῦ θεράπων ἐνθεώτατος· ἐντεῦθεν θεόληπτος, Ἱεράρχης καὶ πρόεδρος, τῆς νήσου Κρήτης, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ ὠδήγησας, πρὸς νομὴν τὴν σωτήριον, Μύρων λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς ἄρνας σου Ὅσιε, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, μισθὸν τῶν πόνων σου ἄξιον, ἀπαύστως πρεσβεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Μύστης τῆς εὐσπλαγχνίας Θεοῦ, καθαρωτάτη διανοία γεγνόμενος, οἰκτεῖρεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐπαρήγεις ἀεὶ, τοῖς ἐν πόνοις Μύρων πολυθαύμαστε· καὶ θαύμασιν Ἀγιε, δοξασθεὶς τὰ ποτάμια, ἔστησας ρεῖθρα, καὶ τὸν δράκοντα ἔκτεινας, καὶ τὴν ποίμνην σου, θεαρέστως ἐποίμανας, πᾶσι πάντα γενόμενος, ποιμὴν ὡς θεόληπτος· ἀλλὰ καὶ ἤδη οὐ παύεις, θαυματουργῶν τοῖς προστρέχουσι, τῷ θείῳ σου τάφῳ, τῷ πηγάζοντι ἀπαύστως, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα. Ὑψος πλ. δ'.

Τῶν ἀρετῶν τῷ φωτί, καταλαμπρύνας τὴν ζωὴν, φῶς θεῖον ἐν κόσμῳ ὤφθης, ὡς ἔφη ὁ Κύριος, Μύρων Ἱεράρχα Ὅσιε· τῶν γὰρ θείων παραδόσεων, καὶ τῶν ἀγίων δογμάτων, ἀναζωγραφῶν ἔργῳ τὴν λαμπρότητα, τῆς αἰωνίου ζωῆς μυσταγωγὸς ἐδείχθης, ὡς ἐν βίῳ πρακτικώτατος· καὶ ἐν θαύμασιν ἐνεργῶν, τῶν εὐσεβῶν στηρίζεις τὰς καρδίας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωυσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς υπερφώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος, ἐν Κρήτῃ ὤφθης, τοῖς σοῖς θαύμασι, πάντας πυρσεύων, Πάτερ Μύρων Ἱεράρχα πανθαύμαστε. Ὡς οὖν τὸ ρεῖθρον τοῦ Τρίτωνος ἔστησας, καὶ τὸν ὀλέθριον δράκοντα ἐκτεινας, οὕτως Ἁγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ μύρῳ τοῦ Πνεύματος, Ἀρχιερεὺς θαυμαστός, τῆς Κρήτης γενόμενος, ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τὴν νῆσον ἐλάμπρυνας· σὺ γὰρ προστάτης μέγας, τῆς σῆς ποιμένης ἐδείχθης, πᾶσι τοῖς ἐν ἀνάγκαις, βοηθῶν Πάτερ Μύρων. Καὶ νῦν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύναντο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ως ἥλιος λαμπρός, ἐκ τῆς Κρήτης ἐκλάμπσας, ἐκπέμπεις πανταχοῦ, ἀρετῶν τὰς ἀκτῖνας, καὶ βίου τῇ λαμπρότητι, καὶ θαυμάτων δυνάμεσι, Μύρων Ὅσιε, λύεις παθῶν τὴν ὁμίχλην· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, φαι-

δρῶς ἐορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ανῆλθες ἐν Θαβώρ, ὁ δρακὶ πάντα φέρων, καὶ ἐδειξας τῆς
 Αἰῶνος, δυναστείας τὸ κράτος· ὡς ἥλιος γὰρ ἔλαμψας, Ἰη-
 σοῦ Παντοδύναμε, τῆς Θεότητος, ταῖς ὑπὲρ λόγον ἀκτίσιν·
 ὅθεν λάμπρυνον, τῷ σὺ φωτὶ Φωτοδότα, ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πολιτεία ἀμέμπτῳ, καλλωπιζόμενος, Ἱεράρχης ἐδείχθης,
 Θεοειδέστατος, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, ξένων γενόμε-
 νος, διαχέεις δαψιλῶς, συμπαθείας τοὺς κρουνοὺς, οἰκτεῖρων
 τοὺς ἐν ἀνάγκαις, Μύρων Πατέρων ἀκρότης· διό σε πάντες
 μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Υπὲρ ἥλιον λάμψας, τοὺς σοὺς ἐξέστησας, Μαθητὰς τῇ
 ὁράσει, τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μετα-
 μορφούμενος· οἱ καὶ κατέπεσον εἰς γῆν, τῷ ἀστέκτῳ σου
 φωτὶ, ὑμνοῦντές σε Ζωοδότα· ὧν ταῖς πρεσβείαις Οἰκτίρμον,
 λῦσον τὸ σκότος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, δεδεγμένος ὡς
 σκεῦος θείου φωτός, ὀλέθριον δράκοντα, ἀποκτείνεις τῷ
 λόγῳ σου, καὶ ἔστησας τὸ ρεῖθρον, σοφὲ τὸ ποτάμιον, πι-
 στούμενος τοὺς πάντας, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν· ὅθεν καὶ ὀσί-
 ως, τὸν λαόν σου ποιμάνας, εἰς μάνδραν ἐσκήνωσας, ἐπου-
 ράνιον Ὅσιε, Μύρων Πάτερ μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
 πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Εν τῷ ὄρει ἐκλάμπας ὑπερφυῶς, τῆς ἐν σοὶ κεκρυμμένης τοῖς Μαθηταῖς, Θεότητος ἐδειξας, ἀμυδρῶς τὴν λαμπρότητα, ὥσπερ ἐχώρουν Σῶτερ, ὁρᾶν τὰ ἀθέατα, καὶ ἐντρομοὶ ἀνύμνουν, τὴν σὴν ἀγαθότητα· ὅθεν καὶ πατρώας, φωνῆς ἤκουσαν Λόγε, Υἱὸν κηρυττούσης σε, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, τὸν ἀρρήτως ἀστράψαντα. Ἀλλ' ὦ Παμβασίλειε Ἰησοῦ, τῷ φωτί σου τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν πιστῶν λατρευτῶν σου, ὑμνούντων τὴν δόξαν σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ιγ' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ιεραρχίας τὴν στολήν, ἐνδεδυμένος θεόφρον, εὐαγγελικῶς ἐποίμανας, τὴν λαχοῦσάν σοι ποιμήνην· τῷ γὰρ θείῳ φόβῳ ἐρρύθμισας, τὰς διαθέσεις τῶν ψυχῶν, λατρεύειν Κυρίῳ ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ ἀμέμπτως ἱερατεύσας Θεῷ, Μύρων Ἱεράρχα Ὅσιε, τῆς αἰωνίου ζωῆς κατηξίωσαι. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἵτα· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Τὸν Ἱεράρχην Μύρωνα μέλπω. Γερασίου».

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, διὰ παντὸς εἰσδεχόμενος, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ταῖς ἱκεσίαις σου, Μύρων Ὅσιε, ὅπως παιδρῶς ὑμνήσω, τοῦ βίου σου Ἀγιε, τὰ κατορθώματα.

Ο΄ νοῦς ὁ θεόληπτος, τὸ τῆς πραότητος σκῆνωμα, ἀγάπης τὸ τέμενος, Κρήτης ὁ θεῖος ποιμὴν, ἀνυμνεῖσθω μοι, ὁ Ἱεράρχης Μύρων, τῆς θείας χρηστότητος, μύστης ὁ ἔνθεος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ πολιτείας λαμπρότητι, κοσμούμενος Ὅσιε, ἀπὸ νεότητος, προκεχειρίσαι, Θεῷ ἱερατεῦειν· ἐντεῦθεν ἀνάπλεως, φωτὸς γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ιλύος με κάθαρον, παθῶν Ἀγνὴ τῶν θλιβόντων με, καὶ δίδου μετάνοιαν, ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὡς ἂν Δέσποινα, ἀμέμπτως βιοτεύσας, τῆς ἄνω λαμπρότητος, τύχῳ δοξάζων σε.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἀγίου, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε· «Μύρωνι ὕμνος Κυρίλλου ταλαντάτου. Ἀμήν». **Ποίημα Κυρίλλου Ἱερομονάχου.**

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Μύρων θεόφρον Ἀγίων ἐν ταῖς σκηναῖς, φωτισμῷ λαμπόμενος, τῷ ἀκτίστῳ τοῦ Θεοῦ, φωτισμὸν ἐξαίτει μοι ὡς ἂν, εὐφημήσω ἐν ᾧδαῖς, τὴν θείαν μνήμην σου.

Υπερφυῶς ἐδοξάσθης ἐν οὐρανοῖς, διαπρέψας Ὅσιε, ἐπὶ γῆς δι’ ἀρετῆς, καὶ ποιμὴν θεόληπτος δειχθεὶς, ἐν μιμήσει Ἰησοῦ, τοῦ Ἀρχιποίμενος.

Ρεῖθρα θαυμάτων ἀφθόνως ὀμβροβλυτεῖς, δωρεᾷ τῆς χάριτος, Πάτερ Μύρων θαυμαστέ, καὶ ἰᾶσαι νόσων χαλεπῶν, τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ωφθης καθέδρα πυρίμορφος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πυρὸς τὸν ἄν-
θρακα, τὸν φιλόανθρωπον Χριστόν, ἐν τῇ σῇ βαστάσασα
γαστρί, Μητροπάρθενε Ἀγνή, ὑπὲρ κατάληψιν.

Κανὼν τρίτος τοῦ Ἀγίου, ἄνευ Ἀκροστιχίδος. Ποίημα
Μελετίου Ἀρχιερέως.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μύρωνα τὸν Κρήτης Ἱερουργόν, αἰνεῖν ἀρχομένῳ, δώρη-
σαί μοι Λόγε Θεοῦ, λόγον ἵνα τούτου ἐπαξίως, τὰ τῶν
θαυμάτων ὑμνήσω τοῖς ᾄσμασι.

Ναὸς χρηματίσας τοῦ Παντουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει,
τῷ σεπτῷ σου Μύρων σοφέ, ἀνυμνολογοῦντάς σε εὐ-
χαῖς σου, κατοικητήρια δεῖξον τοῦ Πνεύματος.

Ταῖς θεαῖς σου Μύρων Πάτερ σοφέ, ἀρεταῖς ἐκλάμπων,
ἡξιώθης ἐπιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου βασιλείας, ὑπὲρ τῆς
Κρήτης πρεσβεύων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ,
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ
βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράζας.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ελᾶει πλουσίῳ διαλάμπων, τοῖς χρήζουσι Πάτερ χορηγεῖς,
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου, ὡς μιμητῆς πανάριστος, Χρι-
στοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, Μύρων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Ρήσεις ἐκπληρῶν τὰς τοῦ Σωτῆρος, ἐξ ὅλης καρδίας σου
σοφέ, τοῖς κλέπτουσι τὸν σῖτόν σου, ὑπέθου τὰ σωτήρια,
ἐν πάσῃ ἰλαρότητι, Μύρων σοφὲ καὶ πραότητι.

Αΐ μέμπτως τὸν βίον διανύων, ποιμὴν ἀνεδείχθης ἱερός, καὶ Ἱεράρχης ὄσιος, τῆς Κρήτης παμμακάριστε, τῇ ψήφῳ τοῦ Παντάνακτος, προχειρισθεὶς ὡς ἐπάξιος.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀγιόβλαστος ἐδείχθης, ἐξ ἧς ἀποτίστως ὁ Χριστός, ὡς Ἡσαΐας ἔφησεν, ὡς ἄνθος ἀνεβλάστησε, καὶ πᾶσαν εὐωδίασε, τὴν οἰκουμένην Πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νικήσας ἄθλοις ἀρετῶν, Πάτερ τὴν δυναστείαν, τῶν παθῶν ἀπαθείας, ἐνεδύσω τὴν στολήν, καὶ ἀπειργάσω σαυτόν, Μύρων σκεῦος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ισχύσας Μύρων τοῦ Σταυροῦ, ὅπλῳ τῷ παναλκίμῳ, κατετρόπωσας πλάνην, τῶν εἰδώλων ἀνδρικῶς, καὶ ἀνεφάνης λαοῦ, τοῦ ἐν Κρήτῃ μύστης πρὸς εὐσέβειαν.

Υψώσας Μύρων σεαυτόν, βίῳ χριστομιμῆτῳ, τῆς Γορτύνης ἐγένου, ποιμενάρχης ἱερός, ράβδῳ ἰθύνων τῇ σῇ, τοὺς ἀνθρώπους πρὸς νομὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μῆτερ τῆς ζωῆς, ὥρα ἐν τοῦ θανάτου, πρόστηθί μου εὐσπλάγχχνως, καὶ πυρός με ζοφεροῦ, ρῦσαι γεέννης πικρᾶς, ὅτι ἔχεις πλοῦτον ἀγαθότητος.

Κανὼν τρίτος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς Μύρων ἐπηρεΐαις, καὶ δειναῖς περιστάσεσιν.

Οἷλος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντὸς ἔμπλεως, πάντας πλουτεῖν τὴν δικαιοσύνην, θεῖε Μύρων ἰκέτευε.

Πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνστερνισάμενος Ἁγιε, καὶ καθαρθεὶς ἄνθραξ θεῖος Μύρων, ἐπὶ γῆς ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα. Ῥχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θαυμάτων ἐπλήρωσας, πᾶσαν τὴν Κρήτην σοφέ, καὶ πάντας κατηύφρανας, τῇ πολιτείᾳ τῇ σῇ, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν σε Πάτερ Μύρων, ὡς ἡμῶν Ποιμενάρχην, θεῖον ἀνευφημοῦμεν, καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν· Ἀπαύστως καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Λαμπρῶς ἐξαστράψαντα, ἐν τῷ Θαβώρ σε Χριστέ, ἰδόντες ἐξέστησαν, οἱ Μαθηταί σου οἱ τρεῖς, μορφῆς σου τὴν ἔλλαμψιν· ὅθεν ἀκηκοότες, τῆς φωνῆς τοῦ Πατρός σου, ἤνευσαν Φωτοδότα, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, τῆς σῆς ἀκαταλήπτου, Θεότητος Κύριε.

Κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Χάριτος πεπλήρωσαι Πάτερ πολλῆς, οἷα ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ ἡξιώθης, θεϊκοῦ μακαρισμοῦ, Μύρων μακαριώτατε, πάντων τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ησὴ πολιτεία ἡ θαυμαστή, θεῖον Ἱεράρχην σε ἔδειξε, βουλῇ τῇ θείᾳ, καὶ ποιμένα ἐκλεκτόν, τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ Ἁγίε, Μύρων Ἐκκλησίας ἐν Πνεύματι.

Νόσους θεραπεύεις Πάτερ δεινάς, τῶν προσερχομένων τῷ τάφῳ σου· ᾧ καυχωμένη, ἡ πατρίς σου ἱερῶς, χαρμονικῶς γεραίρει σε, Μύρων Ἱεράρχα πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀνεδείχθης τοῦ Ποιητοῦ, καὶ Παρθένος Κόρη διέμεινας, μετὰ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ἀγνή· ὦ ξένων

μεγαλείων σου! ὅθεν σε δοξάζομεν Ἀχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Χριστός μου δύναμις.

Νοήσας Ἅγιε, σκιὰν ἐνύπνιον, κόνιν τέφραν τοῦ κόσμου τὰς ἡδονάς, ἔζησας ἐν Πνεύματι, Μύρων καὶ γέγονας αὐτοῦ, φερωνύμως μύρον εὖοσμον.

Ορθρίσας βίου σου, τοῖς κατορθώμασι, πρὸς ζωῆς Πάτερ Μύρων μαρμαρυγὴν, φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, καθάπερ ἔφη ὁ Χριστός, καταυγάζων Κρήτην θαύμασι.

Σαφῶς μιμούμενος, Χριστὸν τὸν εὖσπλαγχνον, τοῖς συλοῦσιν σὴν ἄλωνα ἐν νυκτί, Μύρων συνεχώρησας, καὶ νουθετήσας συμπαῶς, τούτους οἵκαδε παρέπεμψας.

Θεοτοκίον.

Κυρία πέφνησας, Ἀγνή τῆς κτίσεως, ἀπορρήτως τεκοῦσα ἄνευ σποράς, Δέσποινα τὸν Κύριον, τὸν καταργήσαντα ἁρᾶς, πάθει θείῳ τὸ μεσότοιχον.

Κανὼν τρίτος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηρετίσω θεόληπτε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν ἔπεσθαι τὸν σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ Δεσπότη χαίρων ἠκολούθησας.

Νόμους θείους παρέβλεψα, καὶ παρανομίαις πάσαις συνέζησα· σπεῦσον Ἅγιε βοήθει μοι, τῷ κατεγνωσμένῳ Μύρων ἔνδοξε.

Εν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν παραστῶμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βοηθὸς ἡμῖν γενήθητι, τοῖς κατεγνωσμένοις Μύρων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀνερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα, τοῦτον αἰτησαι Πανάμωμε, αἰωνίου δόξης ἀ-

ξιῶσαί με.

Καταβασία. Εισακήκοα Κύριε.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Υδάτων ἀνέστειλας, τὸν ροῦν Πάτερ τῷ λόγῳ σου, ἐν τῷ ποταμῷ Τρίτωνι πάλαι, οἷα θεράπων, τοῦ Παντοκράτορος, καὶ ποσὶν ἀβρόχοις διελθὼν, ἅπαντας ἐξέστησας, τῷ σῷ θαύματι Ἄγιε.

Ρημάτων σου Ὅσιε, μὴ ἐνεγκὼν τὴν δύναμιν, δράκων ὁ ὀλέθριος αὐτίκα, ἀπενεκρώθη, καὶ καταβέβληται, πᾶσα ἡ ἰσχὺς τοῦ πονηροῦ, Μύρων καὶ εὐφράνθησαν, οἱ πιστοὶ τῇ σῇ χάριτι.

Ως θεῖον θησαύρισμα, τὸν τάφον σου κατέχουσα, μετὰ τῆς σοροῦ σου τῆς ἁγίας, ἀγαλλιᾶται, τοῖς θαυμασίοις σου, ἡ πατρίς σου Μύρων ἀληθῶς, καὶ λαμπρῶς γεραίρει σε, ὡς προστάτην καὶ ἔφορον.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν σκότωσιν, διάλυσον Πανάμωμε, τῷ φωτὶ τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ πρὸς τὰς τρίβους, τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἵθυνον τὰ βήματα Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, ἵνα πίστει γεραίρω σε.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Υψηλοῦ ἐπὶ θρόνου, ἀνῆλθες σοφέ, φαίνων ἐκεῖθεν ἅπασι, Πάτερ Μύρων λαμπρότητι, τοῦ βίου σου.

Ρητορεύσας τὰ θεῖα, ὁ ὄντως ἀπλοῦς, Μύρων δυνάμει Πνεύματος, τῶν Κρητῶν κατεφώτισας, τὸ πλήρωμα.

Ιλάρότητι τρόπων, κοσμήσας σαυτόν, μύρισμα ὥφθης πίστεως, θεῖε Μύρων μυρόρραντε, τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λογισμῶν με ματαίων, κακῶν ἐννοιῶν, κάθαρον Μητρο-
πάρθενε, καὶ βυθοῦ ἀπωλείας με, ἀνάστησον.

Κανὼν τρίτος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ποία γλῶσσα βροτεία, σοῦ τὴν ὑπερθαύμαστον Μύρων
Παοίδιμε, βιοτὴν ἐξείποι, καὶ τὴν ἄντρον καὶ μακαρίαν
ζωὴν, ἥνπερ παραδόξως, καθάπερ ἄσαρκος διήλθες, τιτρω-
σκόμενος πόθῳ τοῦ Κτίστου σου.

Νήσου Κρήτης φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοει-
δέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀφαρπάζοντα ταύτας τοῦ
φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα,
τὴν αἰώνιον Μύρων θεόληπτε.

Συνειδότα τὰ πλήθη, ρεῖθρον ποταμοῦ παρὰ σοῦ κωλυθέν
Ἄγιε, τὴν φωνὴν ἐπῆραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύ-
ναμιν· σὲ δὲ θεῖε Μύρων, ὡς αὐτουργὸν τῶν θαυμασίων,
εὐφημοῦντες ὠδαῖς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ολον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον, τοῖς ἀνυμνοῦσί
σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα ὃν ἐξιλέωσαι,
τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἄλλοτρίου, Παναγία
Παρθένε Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Αγγελος ὥφθης ἐν σώματι, ὡς πάσης ἀρετῆς ἐνδιαίτημα,
Μύρων μακάριε, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, καὶ Ἐκκλησίας
πάσης, λύχνος πολύφωτος.

Μέγας ἐν θαύμασι πέφνηας, ὡς πλήρης φωτισμοῦ Θείου
Πνεύματος, Μύρων μακάριε, καὶ τὴν σὴν ποιμένην
ἀπήλλαξας, ἐκ πειρασμῶν μεγάλων, τῇ προστασίᾳ σου.

Εν σοὶ ἡ Κρήτη ἀγάλλεται, ποιμένα σε πλουτήσασα ἄριστον, Μύρων μακάριε, καὶ κατὰ χρέος γεραίρει σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην, ὑμνολογοῦσά σε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὤφθης ἐπτάφωτος, τεκοῦσα τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐν ὕλῃ σώματος, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως· διὸ Παρθενομήτορ, τὸν νοῦν μου λάμπρυνον.

Κανὼν δεῦτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαβὼν χάριν ἄφθονον, ἐκ Θεοῦ θαυματουργεῖν, τοῦ ποταμοῦ τὸ ὄρημα, μόνῳ λόγῳ σου ἔστησας, θεομάκαρ Μύρων, καὶ δράκοντα τὸν δεινόν, δι' εὐχῆς σου ἐθανάτωσας.

Οσίως τὸν βίον σου, διεπέρασας σοφέ, καὶ ποταμὸς μύροβλυτος, τῶν θαυμάτων ἐπήγασας, σῇ πατρίδι Μύρων, ὁρμήμασι μυστικοῖς, κατευφραίνων τοὺς τιμῶντάς σε.

Υπόθεν ἐπίβλεψον, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, τοῦ παλαμναίου δράκοντος, τῶν παγίδων μακάριε, Μύρων ὥσπερ πάλαι, διέσωσας τῆς αὐτοῦ, ἐπηρείας τὴν νεάνίδα.

Θεοτοκίον.

Τυχεῖν με ἀξίωσον, καταπαύσεως τερπνῆς, καὶ τῆς ζωῆς με μέτοχον, τῆς ἀλήκτου ἀπέργασαι, δραστικάῃς εὐχαῖς σου, Μαρία πρὸς τὸν φρικτῶς, διὰ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Κανὼν τρίτος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπρῶς, τοῖς θαύμασιν Ἁγίε, Μύρων παμμακάριστε, Κρήτης ὁ προστάτης, καὶ πιστῶν θερμὴ ἀντίληψις.

Ηδὺς εὐθὺς καὶ χρηστός, ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, ὃ Μύρων καὶ προσηνής, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθής καὶ εὖσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἡθεσι.

Τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, πλημμύραν Μύρων συνέστειλας, καὶ τοῖς τὸν σῖτον τὸν σόν, συλοῦσιν ἐπέδωκας, σαυτοῦ χερσὶν Ἁγίε, συγχωρήσας τούτοις, τὸ ἐγχείρημα πραότατε.

Θεοτοκίον.

Ρύσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ Ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Κρήτης ὠφθης Ποιμενάρχης ἐνθεώτατος, ὡς τῆς ἀγάπης καὶ ἐλέους θεῖον ὄργανον, καὶ θαυμάτων ἀνεξάντλητος θεία κρήνη. Ἄλλ' ὡς θεῖος Ἱεράρχης καθικέτευε, πάσης ρύεσθαι ἀνάγκης τε καὶ θλίψεως, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Μύρων Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ὃ Μύρων ὡς Χριστοῦ Ἱεράρχης, καὶ τοῖς μύροις τῶν σῶν δωρεῶν, ἀρωματίζεις ἡμῶν τὴν διάνοιαν· διὸ σε μακαρίζοντες, βοῶ-
μέν σοι ἐν εὐφροσύνῃ·

Χαῖρε τῆς Κρήτης ὁ Ποιμενάρχης·

χαῖρε ὁ ὄσιος Ἱεράρχης.

Χαῖρε τοῦ ἐλέους πηγὴ ἢ πολὺρρύτος·

χαῖρε τῆς ἀγάπης λειμὼν ὁ μυρίπνοος.

Χαῖρε ὕψος ταπεινώσεως καὶ Χριστοῦ μυσταγωγός·

χαῖρε βάθος τῆς πραότητος καὶ ἀνάπλεως φωτός.

Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης αὐτουργὸς θαυμασίων·

χαῖρε ὅτι πηγάζεις ρεῖθρα θείων χαρίτων.

Χαῖρε ζωῆς ὁσίας ἐκτύπωμα·

χαῖρε Κρητῶν τὸ ἔμπνουν διάδημα.

Χαῖρε Χριστοῦ λειτουργὸς θεοφόρος·
χαῖρε ἡμῶν ὁδηγὸς φωτοφόρος.

Χαίροις Μύρων Πατὴρ ἡμῶν.

Μηνολόγιον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρον πνέων.

Εὐωδίας πρόσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Ὅγδοάτῃ Μύρων γηθόσυνος ἄστει θεοῖο ἔβη.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ θεῖος ἀνὴρ γεννᾶται ἐν Ραύκῳ ἢ Ραυκείᾳ, πόλει τῇ κατὰ τὴν Κρήτην, πλησίον Κνωσοῦ, (τανῦν κέκληται Ἅγιος Μύρων πρὸς τιμὴν αὐτοῦ), τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου, γυναικὶ συζευχθεὶς, τὴν γῆν εἰργάζετο καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπῆρκει τοῖς ἐνδεέσιν· οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον, ὅσον αὐτὸς ἐπέδιδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαθὲς ὑπὲρ ἀνθρώπων ἦν αὐτῷ· λέγεται γὰρ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἄλῳνι κατασχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλήσαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τούτους μήτε ἀνελέσθαι, μηδ' ὑφελέσθαι πάλιν διὰ πλεονεξίαν· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγὰς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπράξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκον, ἐπιθεῖναι τοῖς ὅμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.

Χειροτονεῖται οὖν Πρεσβύτερος ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Εἵτα, μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμόν, ἐπὶ τὸν τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, πολλὰς θαυμάτων δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τοῦτον κατιδών· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἁγίου πεδηθεὶς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσθαι οὐχ οἷός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν Ἅγιον· καὶ γενόμενος οἶκαδε, τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε· μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέ-

στρεψαν, τὸν ποταμὸν ἀφέντες, τὴν οἰκείαν πορεύεσθαι πορείαν. Ταῦτα οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκὼς καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας, λαμπρῶς ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πλήρης Ἄγιε, ναμάτων ὢν τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐνθεώτατος, διὰ τῶν σῶν προσευχῶν, ὑδάτων ἀνέβλυσας, πηγὴν θεόπνευστε, ἄχρι σήμερον, κηρύττουσαν τὸ θαῦμά σου, καὶ τὰς νόσους ἰωμένην.

Ως ἐδέξατο, ὁ δράκων Μύρων Ἄγιε, τὴν ἐπιτίμησιν, τῆς σῆς ἁγίας φωνῆς, ἔστη καὶ νενέκρωται, διὰ τῆς ράβδου σου· οἱ τὸ θαῦμα δέ, ἰδόντες πιστοὶ ἦνεσαν, τὸν δοξάσαντά σε Λόγον.

Γέλως πέφηνεν, ὁ δράκων ὁ μισάνθρωπος, ὁ τὴν νεάνίδα, ταλαιπωρῶν χαλεπῶς· ἐκ ταύτης γὰρ ἤλათαι, ἐπισκιάσει σου, Μύρων ἐνδοξε, καὶ ἅπαντες ἀνύμνησαν, τὴν σὴν χάριν Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Εκ νηδύος σου, λαβὼν ἡμῶν τὸ φύραμα, ὁ ὑπερούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ προέδραμε, Κόρη Πάναγνε, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐρρύσατο, τῆς ἀρχαίας καταδίκης.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ τῶν Ὁσίων σου Παίδων.

Αγάπης θείας ταμεῖον, ἐλέους Μύρων σκεῦος, ἀναδέδειξαι ἀναμέλπων ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, λαμπάδι εὐσπλαγχνίας, Μύρων Ὅσιε Παραδείσου εἰς πλάτος, καὶ νῦν Χριστῷ παρίστασαι.

Αΰπαιστος πρέσβευε Μύρων, Τριάδι τῇ Ἀγίᾳ, δοῦναι ἔλεος καὶ εἰρήνην τελείαν, ἡμῖν πιστῶς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Νυκτὸς πταισμάτων με πλείστων, ἐξάγαγε Παρθένε, τῆς πρεσβείας σου μυστικῇ φωταυγείᾳ, ἥ φῶς Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν τρίτος. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μετὰ σώματος, Ἀγγέλους ἐμμήσω, ἀγρυπνῶν εὐσεβῶς, καὶ ψάλλον ἀνενδότης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οῦλος ὁ πόθος σου ὦ Μύρων, ἀνατέταται, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, ὀλοτρόπως αὐτόν, ὑμνεῖν τε καὶ κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αῖστρον πολύφωτον ἐφάνης, ἐν τῇ Κρήτῃ σοφέ, ὦ Μύρων Ἱεράρχα, τὰς ψυχὰς τῶν Κρητῶν, φωτίζων τοῦ κραυγάζειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου, ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμνῶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρύσθέντες φθορᾶς τε καὶ θανάτου, οἱ δέσμιοι τὸν σὸν θαῦμα ἀνεκήρυττον· φῶς γὰρ μέγα ἔλαμψε, τοῦ ναοῦ σου ὑπερθεν, καὶ ἦχος βροντῆς γέγονε, Μύρων παράδοξος, δι' οὗ οἱ δυσσεβεῖς μὲν ἀπῆλθον, ἡ δὲ τῶν δεσμιῶν, ὁμήγυρις ἐρρύσθη.

Αῖπας ὁ προστρέχων τῷ ναῷ σου, παμμάκαρ καὶ προσίων τῷ θείῳ τάφῳ σου, θᾶπτον πάσης θλίψεως, Μύρων ἁ-

παλλάττεται ποικίλας ἀσθενείας γάρ, ἰᾶσαι Ὅσιε, οὐ μόνον εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ ἐκγόνων, τῆς Ἁγαρ Ἱεράρχα.

Στέφος καὶ διάδημα καὶ κλέος, ἡ κώμη ἢ σὲ βλαστήσασα κατέχει σε· σύμπασα ἡ Κρήτη δέ, θεῖον ἀγαλλίαμα, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, Μύρων πρὸς Κύριον· διὸ καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, θαυματοβρῦτα ἄγει.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου, τῷ πάθει τῆς ἁμαρτίας Θεονύμφευτε, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον, φέγγει θείας χάριτος, καὶ πόρρω ἀποδίωξον, ἐξ ἐμοῦ Δέσποινα, ἐχθρὸν τὸν ἀπολέσαι ζητοῦντα, τὸν οἰκτρὸν σου δοῦλον, θερμῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῇ ἁγία δυνάμει, τῆς σῆς δεήσεως, πηγὴν Μύρων θεόφρον, ὕδατος ἔβλυσας, νόσους χαλεπὰς, ἰωμένην μακάριε, τῇ ἀνεκφοιτήτῳ, ἐν ταύτῃ χάριτί σου.

Αναβάσεις ἐνθέους, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἡλικίας ἐκ πρώτης, ἔνδοξε θέμενος, Μύρων ἐκλεκτῶν, τοῖς χοροῖς συνηρίθμῃσαι, ἀπαύστως πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ὑμνητῶν σου.

Τῶν τῆς Ἁγαρ ἐκγόνων, ὄφρυν ἐπάταξας, καὶ διέλυσας τούτων, βουλὴν τὴν κάκιστον, σφάζων τῆς σφαγῆς, τὴν χριστῶνυμον ποίμνην σου, σὴ θαυματουργίᾳ, ᾧ Μύρων θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο᾽ν ἐκύησας Λόγον, σάρκα φορέσαντα, καθικέτευε Μήτηρ, Θεοχαρίτωτε, σφάζειν τοὺς εἰς σέ, ἐκ καρδίας ἐλπίζοντας, καὶ σοῦ προσκυνοῦντας, τὴν ἄφραστον λοχείαν.

Κανὼν τρίτος. Τὸν Βασιλέα.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν ᾧ Μύρων νῦν σὺν τούτοις, ἐν ἐπουρανίοις, αὐλίξῃ εἰς αἰῶνας.

Τὴν τῶν θαυμάτων, σοὶ δωρεὰν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως δεδώρηται ὁ Δεσπότης, Πάτερ θεῖε Μύρων, Ἱεουργὲ τρισμάκαρ.

Οἱ συναῖδιος, τῷ Πατρὶ Θεὸς Λόγος, μύστην σε καὶ κήρυκα ὦ Μύρων, ἔδειξε τῆς θείας, αὐτοῦ οἰκονομίας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ θ'. ᾠδὴ γηγενῆς.

Μέγας ἄρωγός, πασχόντων γενόμενος, Μύρων μακάριε, γνῶμη ἐλεήμονι, τοῖς δεομένοις Πάτερ ἐπήρκεσας, ὡς Ἱεράρχης ὁσιος, καὶ συμπαθέστατος· διὰ τοῦτο, τῆς ὑπὲρ κατὰληψιν, μετὰ τέλος λαμπρότητος ἔτυχες.

Οὐ τῷ σῶ ναῷ, προστρέχοντες Ὅσιε καὶ τῷ ἀγίῳ σου, τάφῳ προσπελάζοντες, τῇ ἐνοικουσίᾳ ἐν τούτῳ χάριτι, ἐξ ὀφθαλμίας ρύονται, καὶ πάσης θλίψεως, ἀνυμνοῦντες, Μύρων ἱερώτατε, τὸν λαμπρῶς σε δοξάσαντα Κύριον.

Υψωσον Θεῶ, τὰς χεῖράς σου Ὅσιε, θερμῶς δεόμενος, ὑπὲρ τῆς πατρίδος σου, τῆς ἐξαιρέτως ὑμνολογούσης σε, καὶ ὑπὲρ πάσης Ἁγίε, τῆς νήσου Κρήτης ἀεὶ, καὶ ἀπάσῃ, τῇ Ἑλλάδι βράβευε, εὐλογίαν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Υμνησαν τὴν σὴν, ἀπόρρητον γέννησιν, Ἀγγέλων τάγματα, καὶ βροτῶν συστήματα· ὅτι ἀφράστως Θεὸν γεγέννηκας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, κόσμον ρυόμενον, τῆς ἀρχαίας, καταδίκης Δέσποινα· διὰ τοῦτο ἀεὶ σε δοξάζομεν.

Κανὼν δεύτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Υπόθεν χάριν, πολλὴν δεξάμενος, θαυματουργεῖς ἐν κόσῳ, ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος, κινδύνων ῥυόμενος, καὶ νόσων πολλῶν, πάσης δεινῆς ἀνάγκης, τοὺς καταφεύγοντας, πίστει τε καὶ πόθῳ, τῷ ἁγίῳ Μύρων τάφῳ σου.

Αΐματι βίῳ, καλλωπιζόμενος, τῶν ἐκλεκτῶν μετέσχες, τῆς τερπνῆς πανηγύρεως, μεθέξει θεούμενος, καὶ βλύζων ἡμῖν, χάριν ἐκ σῶν λειψάνων, Μύρων μακάριε, ὁ τῆς Κρητονήσου, θαυμαστὸς ποιμὴν καὶ πρόεδρος.

Μαρτύρων τάγματα, Ὁσίων σύλλογοι, τῶν Προφητῶν ὁ δῆμος, Ἀποστόλων ὁ θίασος, λαμπρόν σε ἐκτήσαντο, σὺν Ἱεραρχῶν, τάξεσι συμπολίτην· μεθ' ὧν ἱκέτευε, Μύρων τὸν Δεσπότην, δωρηθῆναι ἡμῖν ἔλεος.

Ηθεία μνήμη σου, ἡμῖν ἐξήνηθησε, μυροσταγῆς ὧ Μύρων, καὶ μυρόεσσα χάριτι, τερπνῶς διαπνέουσα, τῶν σῶν ἀρετῶν, μύρον τὸ πανευῶδες, καὶ ἀπελαύνουσα, πᾶσαν δυσωδίαν, ἁμαρτίας παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νυκτί με ἔργων, κακῶν σκοτούμενον, καὶ νοσημάτων φαύλων, πρὸς ἀβύσσους ἐλκόμενον, διάσωσον Δέσποινα, τῇ σῇ μητρικῇ, δέομαι παρρησίᾳ, ἵνα τὸ Χαῖρέ σοι, αἰεὶ τοῦ Ἀγγέλου, ἀναμέλπω ὁ ταλαίπωρος.

Κανὼν τρίτος. Κυρίως Θεοτόκον.

Συνήφθης Ἀσωμάτων, Μύρων καὶ Ἀγίων, καὶ τῶν Δικαίων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, Μύρων ὡς θεράπων, τούτου αἰεὶ παριστάμενος Ἁγιε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην, σοῦ τὴν σεπτὴν Πάτερ Μύρων ἰκέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυθῆναι, τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι, τὴν ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρχιερεὺς θεόληπτος, τῆς Κρήτης ἐχρημάτισας, ὡς ἐγκρατείας δοχεῖον, καὶ τῆς πραότητος οἶκος, καὶ θαύμασιν ἐλάμπρυνας, σὸν βίον Μύρων Ὅσιε· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν μέγαν, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ μεσίτην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο θεοφόρος Μύρων, ὡς Ἱεράρχης θαυμαστός, καὶ τοῦ Κυρίου θεράπων, ὑμνολογεῖσθω παρ' ἡμῶν· ὅτι προῖσταται πάντων, ἐν πατρικῇ συμπαθείᾳ.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μύρων Ἱεράρχα Ὅσιε, τῇ καθαρᾷ σου ζωῇ, Θείου Πνεύματος σκηνῶμα, καὶ ἀγάπης τέμενος, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῷ Σωτῇρι καθάπερ Ἀγγελος, ἱερατεύσας λα-

μπρῶς δεδόξασαι. "Οθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας ἐν οὐρανοῖς, πᾶσιν ἐξαιτούμενος, πταισμάτων ἄφεςιν.

Μύρων Ἱεράρχα ἔνδοξε, τὴν τῶν θαυμάτων ἰσχύν, οὐρανόνθεν δεξάμενος, ποταμοῦ τὰ ρεύματα, τῷ σῷ λόγῳ διέστησας, καὶ λυμεῶνα δράκοντα ἔκτεινας, καὶ τοὺς νοσοῦντας θάπτον ἰάτρευσας. "Οθεν τοῖς σπεύδουσι, τῷ ἁγίῳ τάφῳ σου δίδου ἀεὶ, ἴασιν σωτήριον, ψυχῆς καὶ σώματος.

Μύρων ἀρετῶν κειμήλιον, τῆς νήσου Κρήτης ποιμήν, θεοφόρος καὶ πρόεδρος, ἱερὸς γενόμενος, ἐπινεύσει τῇ ἄνωθεν, Εὐαγγελίου τοῖς νόμοις ἔθρεψας, τὴν σοὶ λαχοῦσαν ποίμνην μακάριε. "Οθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον ἐπιτελεῖ, ὕμνοις μεγαλύνουσα, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μύρων τῶν Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ μύρου τοῦ νοητοῦ, μυροθήκη μυρίπνοος, γεγονῶς ἐμύρισας, ταῖς τοῦ βίου σου χάρισι, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα, θαυματουργίαις ὠραΐζόμενος. "Οθεν ἰκέτευε, ἐκτενῶς δεόμεθα ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν, δίδοσθαι ἄνωθεν.

Δόξα. Ὡχος πλ. α'.

Τὴν ἱεράν σου στολήν, ταῖς ἐναρέτοις ιδέαις, πολλῷ πλείονι ἐλάμπρυνας, Μύρων Ἱεράρχα "Οσιε· ἐν ὁσιότητι γὰρ καὶ ἀληθείᾳ, ὡς Ἀποστόλων μιμητής, τὸν λαὸν Κυρίου ποιμένας, τὴν κεκρυμμένην τῆς εὐσεβείας χάριν, ὑπὲρ ἥλιον λάμπουσιν τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, παραδόξων θαυμάτων ἐνεργείαις· καὶ ἐν πᾶσι Θεῷ εὐαρεστήσας, ὡς καλὸς οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐπαξίως ἐκομίσω, τὸν μισθὸν τῶν καμάτων σου. Ἀλλ' ὡς τῆς δόξης Χριστοῦ κοινωνός, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὸ κάτωθι. Ὡχος πλ. α'.

Γερασίμου Ἀρχιερέως.

Ο τῶν βροτείων σπλάγχνων ἐρευνῶν τὰ ἐνδόμυχα, Μύρων θεόληπτε, Χριστὸς ὁ Λόγος σὲ προὔχειρίσατο,

Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· διὸ τοὺς πάντας ἐξέστησας, τοῖς ἔργοις τῶν ἀρετῶν σου. Μιμηθεὶς γὰρ τὸ τοῦ Σωτῆρος ἔλεος, τοῖς ἐνδεέσιν ἐπήρκεις, τῇ δαψιλείᾳ τῆς μεταδόσεως, καὶ πρῶτος ὢν ὑπὲρ ἄνθρωπον, τὴν ὑποποιὸν οὐ παρημέλησας ταπεινῶσιν, μνεῖαν ποιούμενος τῆς ἀνεξικακίας τοῦ Χριστοῦ· οὐκοῦν δοχεῖόν σε θαυμάτων, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἀνέδειξε θεορρήμον. Οὐ μόνον γὰρ ζῶν τὴν τῶν θαυμασίων πλημμύραν ἐπλούτεις, ὁ τοῦ Θεοῦ λάτρης ἀληθής, ἀλλ' ἀγνόν σου τὸ πανίερρον τηρήσας σῶμα, ἀρωμάτων μυρεψικῶν κρεῖττον εὐωδέστατον, προκατηρτίσω κειμήλιον, ταμεῖον θησαυρῶν ἀσυλήτων προδεικνὺς τοῦτο, τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσί σοι. Ἐνθεν ἀρυόμεθα πάντες, καθ' ἣν ἔχει πίστιν ἕκαστος, τῶν αἰτημάτων τὸ δαψιλές. Ὅθεν ἐν τῇ μεταστάσει σου, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, σκιρτῶσιν οἱ Ἀγγελοι σὺν τοῖς Δικαίοις, αἰωνίοις βαίνοντα ὀρῶντές σε σκηναῖς, τερπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς, προστάτην σε κεκτημένοι θερμότατον. Ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ ἀνεξίκακε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ σου, οὗ τῆς τρυφῆς ἐμπορῇ νῦν ἀπλέτως, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.**

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὁδῆ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζητεῖ τῇ ιβ' Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

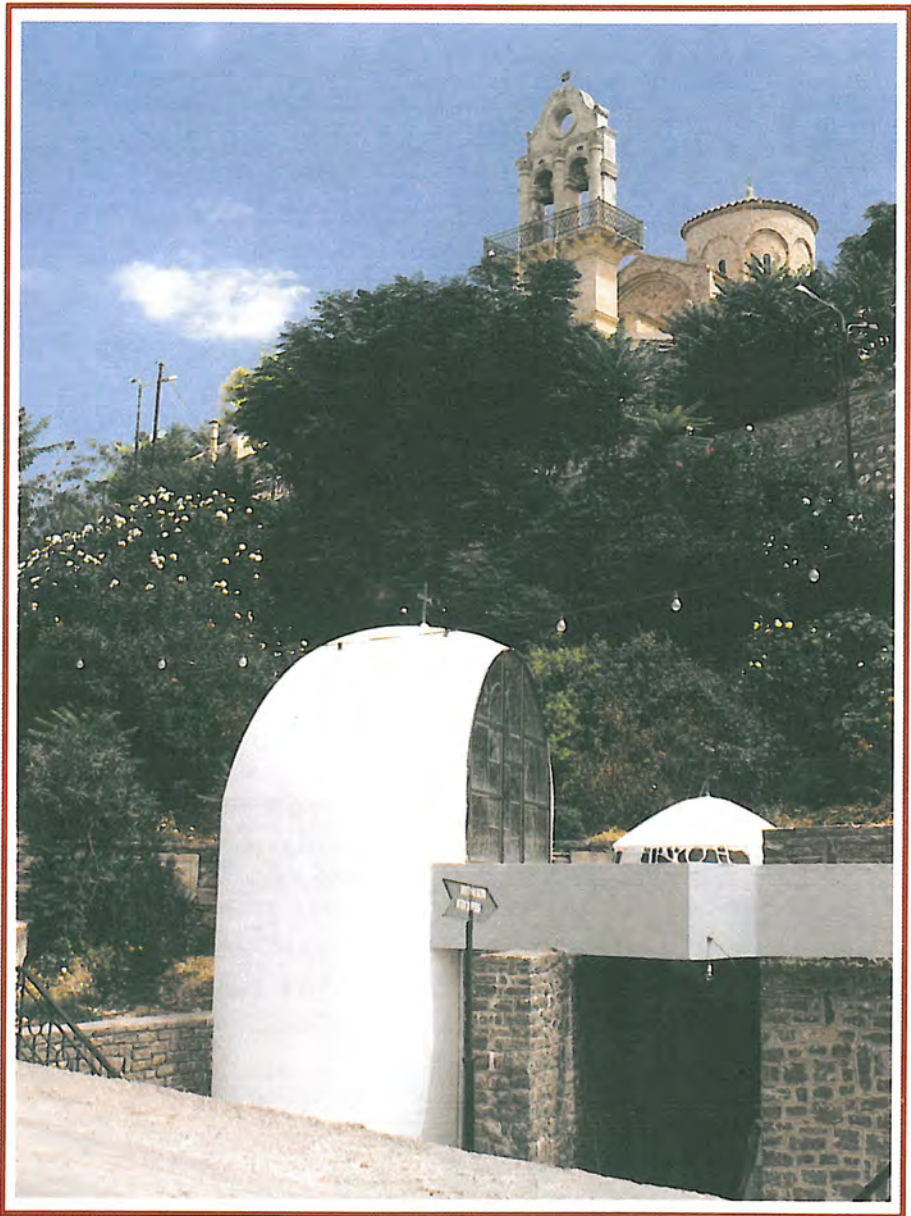
Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος Ποιμήν, Μύρων Ἱεράρχα, καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Θεόν· χαίροις ὁ πηγάζων, θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ προστασίᾳ σου.

Δίστιχον.

Μύρων ἱερώτατε δέξαι τοὺς ὕμνους
Οὓς σοι ὁ Γεράσιμος ὕφανεन ἤδη.

*Τὸ σπήλαιον - ἀσκητήριον (ἀγίασμα)
τοῦ Ἁγίου Μύρωνος
καὶ μερικὴ ἄποψις τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς Ναοῦ του (1α΄ αἰών).*

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα
Τερασίμου Μοναχοῦ Μικραῖαννανίτου
Ὑμνογράφου
τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μετάλλης Ἐκκλησίας.

*Τοιχογραφία τοῦ Ἀγίου Μύρωνος εὑρισκομένη εἰς τὸν ἱερὸν
Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κεφαλιάτου τῆς Ἑνορίας Ἀμα-
ριανοῦ Πεδιάδος (1α΄ αἰών.).*

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρος, καὶ εὐσπλαγχνίας
ἀνεξάντλητον ρεῖθρον, καὶ αὐτουργὸς θαυμάτων Μύρων
Ὅσιε, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, οἷα
συμπαθέστατος, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, τοὺς τῷ σεπτῷ σου
σπεύδοντας ναῶ, καὶ ἐξαιτοῦντας, τὴν χάριν σου Ἁγιε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλα-
ξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, φέρων Ἀκροστιχίδα τήν-
δε· «Σῶζε ὦ Μύρων τοὺς σὲ τιμῶντας. Γερασίου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Συνὼν τῶν Ἀγγέλων ταῖς στρατιαῖς, ἀπαύστως δυσώπει,
Πάτερ Μύρων θαυματουργέ, πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι ἀνάγκης,
τοὺς τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ προστρέχοντας.

Ως ἔχων ἀκένωτον θησαυρόν, Πάτερ εὐσπλαγχνίας, εὐσπλαγχνίσθητι ἐφ' ἡμῖν, καὶ δέξαι ἡμῶν τὰς ἱκεσίας, καὶ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν Μύρων πλήρῳσον.

Ζωὴν εἰρηναίαν καὶ εὐσταθῆ, καὶ ἀπηλλαγμένην, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς, ἡμᾶς καταξίωσον ἀνύειν, τοὺς σὲ προστάτην θερμὸν Πάτερ ἔχοντας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἀνατέταλκεν ἐν σαρκί, δι' ἔλεος μέγα, καταυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, οὗ ταῖς ἀκτῖσι καμὲ Κόρη λάμπρυνον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ως ᾠκτείρησας πάλαι, ὡς συμπαθὴς Ὅσιε, τοὺς χειρὶ δο-
λίᾳ τὸν σῖτον, τὸν σὸν ἀρπάζοντας, οὕτως οἰκτείρησον,
καὶ πάσης ρύου ἀνάγκης, Μύρων τοὺς προστρέχοντας, τῇ
προστασίᾳ σου.

Μύρον πάντοτε βλύζει, ὡς ἀληθῶς ἄυλον, τῆς παρὰ Θεοῦ
σοι δοθείσης, πλουσίας χάριτος, ἡ σὴ ἀγία εἰκὼν, καὶ
τῶν παθῶν τὸ δυσῶδες, διαλύει Ἅγιε, ἐκ τῶν τιμώντων σε.

Υπὲρ πάντων δυσώπει, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, Μύρων τῶν
πιστῶν προσιόντων, τῷ θείῳ τάφῳ σου, ὡς ἂν ῥυσθεῖη-
μεν, ἐπιφορῶν πολυτρόπων, καὶ πάσης κακώσεως, τῇ ἀντιλή-
ψει σου.

Θεοτοκίον.

Ρώμην δίδου καὶ χάριν, κατὰ παθῶν Ἀχραντε, τοῖς εἰλι-
κρινῶς ἀνυμνοῦσι, τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ πᾶσαν σύντρι-
ψον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, τοῦ βελίαρ δύναμιν, καθικε-
τεύομεν.

Διάσωσον, θαυματουργέ Ἱεράρχα Μύρων θεόφρον, πάσης
βλάβης καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν

θείαν σου προστασίαν.

Επίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἑμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
ᾠχος 6'. Πρεσβεία θερμή.

Προστάτης ἡμῶν, καὶ μέγα καταφύγιον, καὶ πρέσβυς θερμός, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, σὺ εἶ Μύρων μακάριε· διὰ τοῦτο πίστει βοῶμέν σοι· Μὴ διαλίπῃς ἀεὶ δυσωπεῖν, δίδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

ᾠδὴ 8'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως θερμὸν ἀντιλήπτορα, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτην σέ ἔχοντες, Πάτερ Μύρων ιερῶτατε, τῇ σεπτῇ σου σκέπῃ πίστει σπεύδομεν.

Νοσημάτων καὶ θλίψεων, καὶ πολυειδῶν ἐν βίῳ στενώσεων, Πάτερ Μύρων ἀπολύτρωσαι, τοὺς τῷ σῷ ναῷ πιστῶς προστρέχοντας.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου, συμπαθῶς ἐπίνευσον ταῖς δεήσεσι, Πάτερ Μύρων συμπαθέστατε, τῶν εἰλικρινῶς ὑμνολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ο ἑὸς ἐκ σοῦ τίκτεται, καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν σφῆζει τὸν ἄνθρωπον· ὃν ἰκέτευε δεόμεθα, σῶσαι Θεοτόκε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ 9'. Φώτισον ἡμᾶς.

Υψιστον Θεόν, τὸν λαμπρῶς σε θαυμαστώσαντα, Πάτερ Μύρων καθικέτευε ἀεὶ, τῶν πταισμάτων ἡμῖν δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Σκέπη ἀσφαλῆς, τῇ τιμῶσῃ σε πατρίδι σου, ἔσο Μύρων χορηγῶν αὐτῇ ἀεὶ, τῆς θερμῆς σου προστασίας τὰ δωρήματα.

Σώματος δεινὰς, ἀσθενείας Πάτερ ἴασαι, καὶ ψυχῶν τὴν ἀθυμίαν τὴν πικράν, ἀφ' ἡμῶν τῇ σῇ πρεσβείᾳ διασκεδάσον.

Θεοτοκίον.

Εἵχεις οἰκτιρμούς, ἀμετρήτους Μητροπάρθενε, οἷα Μήτηρ τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ· ὅθεν οἰκτεῖρον κάμει τὸν ἀπολλύμενον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ ρεῖθρον, τοῦ ποταμοῦ παραδόξως, ἀναστείλας ἀκωλύτως διῆλθες, θαυματουργεῖ ἀξιάγαστε Μύρων· ὅθεν ἡμᾶς ἀποντίστως διέρχεσθαι, κυβέρνησον ὡς συμπαθής, πολυφρόντιδος βίου τὴν θάλασσαν.

Ισχύι, τῶν πρεσβειῶν σου παμμάκαρ, ἐνεκρώθη ὁ ὀλέθριον Ἰδράκων, ὁ ἀπειλῶν συμφορὰν τῇ σῇ ποιμνῇ· ἀλλὰ καὶ νῦν τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι, τὸν ἐφορμῶντα καθ' ἡμῶν, ἀπονέκρωσον βύθιον δράκοντα.

Μεγίστων, ὡς αὐτουργὸς θαυμασίων, τὴν σὴν χάριν τὴν σωτήριον δίδου, τοῖς εὐλαβῶς τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, καὶ τῷ σῷ τάφῳ προστρέχουσιν Ἁγίε, καὶ νοσημάτων καὶ παθῶν, ἀβλαβεῖς ἡμᾶς Μύρων διάσωζε.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ, τοῦ ἐλεήμονος Λόγου, Παντευλόγητε Παρθένε Μαρία, πρὸς σωτηρίας κυβέρνησον τρίβους, τοὺς ἐν ὁδοῖς ἁμαρτίας ὑπάρχοντας, καὶ δίδου ἅπασιν ἡμῖν, ἀφορμὰς ἀληθοῦς μεταγνώσεως.

Διάσωσον, θαυματουργεῖ Ἱεράρχα Μύρων θεόφρον, πάσης βλάβης καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, τοὺς ἐξαιτοῦντας τὴν

θείαν σου προστασίαν.

Αΰχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ πρὸς Θεὸν Ἱεράρχα πρεσβεία σου, τὴν σὴν πατρίδα ἀπαύστως διάσφζε, καὶ πᾶσι πιστοῖς δίδου πάντοτε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως λύτρωσιν, ᾧ Μύρων Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(Κεφ. ι' 9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθη-

μι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεϊνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χάρις πλουσιόδωρος, παρὰ Θεοῦ σοι ἐδόθη, Μύρων παμ-
μακάριστε, τοῦ τελεῖν θαυμάσια, τοῖς προστρέχουσι· διὸ
νῦν Ἄγιε, ὡς Χριστοῦ θεράπων, καὶ προστάτης ἡμῶν μέγι-
στος, πάσης κακώσεως, καὶ ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ
πάσης ρύου θλίψεως, καὶ ἀσθενημάτων ἐκάστοτε, τοὺς τῇ
σῇ πρεσβείᾳ, προσπίπτοντας θεόφρον εὐλαβῶς, καὶ τῶν
πταισμάτων συγχώρησιν, αἵτει ἡμῖν πάντοτε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νᾶμα ἄυλον θεῖον, ἐκ πηγῶν σωτηρίου, ταῖς ἱκεσίαις
σου, ἐπόμβρισον καὶ σβέσον, παθῶν ἡμῶν τὴν φλόγα,
καὶ κινδύνων τὸν καύσωνα, Μύρων θεράπον Χριστοῦ, ἡμῶν
ὁ ἀντιλήπτωρ.

Τὸν ναόν σου τὸν θεῖον, νοητὸν ὡς λιμένα, Πάτερ κατέ-
χοντες, προστρέχομεν ἐν τούτῳ, ἐν ζάλαις ταῖς τοῦ βίου,
καὶ ταχέως λυτρούμεθα, τρικυμιῶν χαλεπῶν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ
Μύρων.

Αἴθροισι τὴν ῥῶσιν, καὶ τοῖς πάσχουσι Πάτερ, ταχεῖαν
ἴασιν, καὶ τοῖς ὑπὸ πνευμάτων, δεινῶν συνεχομένους,
τὴν ἐκλύτρωσιν βράβευσον, ὡς τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς, θαυμα-
τοφόρε Μύρων.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθείς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὁ Ὑπερούσιος, ἐθέωσε τὴν φύσιν, ἡμῶν δι' εὐσπλαγχνίαν, Θεοτόκε Πανύμνητε· ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ, τυχεῖν με σωτηρίας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Γαλήνην δίδου, καὶ εὐπραγίαν ἐν βίῳ, Μύρων Ἅγιε τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῷ σεπτῷ σου τάφῳ, καὶ σὲ ὑμνολογούσιν.

Εἴχει σε Πάτερ, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, ἢ τιμῶσά σε πατρίς σου Ἱεράρχα· ὅθεν καὶ προστρέχει, τῷ θείῳ σου τεμένει.

Ράβδῳ ἁγία, τῆς προστασίας σου Πάτερ, καὶ νῦν ἴθυνον ὥς πάλαι εἰς λειμῶνας, θείων ἐνταλμάτων, τὴν λογικὴν σου ποίμνην.

Θεοτοκίον.

Αἰγιώτερα, τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων, Ἀειπάρθενε Ἀγνή Θεοκυήτορ, ἐναγοῦς κακίας, ἀπάλλαξον τὸν νοῦν μου.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Στεφάνῳ ἀφθαρσίας, Πάτερ διαπρέπων, πάσης φθορᾶς καὶ παθῶν ἀπολύτρωσαι, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τάφῳ, Μύρων προσπίπτοντας.

Ισχὺν ἡμῖν παράσχου, κατὰ τοῦ βελίार, καὶ δυσπραγίας ἀπάσης καὶ θλίψεως, ἀτρώτους φύλαττε Πάτερ, ἡμᾶς δεόμεθα.

Μυρίπνοον ὥς ῥόδον, ἡμῖν φερωνύμως, εὐωδιάζει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἢ σὴ εἰκὼν καὶ ὁ τάφος, σοῦ Μύρων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνῷ εὐσήμεν γλώσση, τὴν περὶ ἐμέ σου, ἐν πάσῃ ὥρᾳ
Παρθένε ἀντίληψιν· ὅτι αἰεὶ βοηθεῖς με, καὶ διασώζεις
με.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος πυρσός, Μύρων θεοφόρε,
Ποιμενάρχης τε ὁ κλεινός· χαίροις τῶν θαυμάτων, ἀκέ-
νωτος χειμάρρους, ὁ πᾶσιν ἀναβλύζων, χάριν καὶ ἔλεος.

Βίον τὸν ἐνάρετον ἐκ παιδός, Πάτερ ἀγαπήσας, σκεῦος
ὧφθης τῶν ἀρετῶν, καὶ ἱερωσύνης, χρισθεὶς τῷ θείῳ
μύρῳ, Ἀρχιερεὺς ἐδείχθης, Χριστοῦ θεόληπτος.

Χάριν οὐρανόθεν παρὰ Θεοῦ, πλουσίαν ἐδέξω, ὥσπερ
Πρῶτος καὶ ταπεινός· ὅθεν ἐδοξάσθης, ἐν θαύμασι ποικί-
λοις, ὦ Μύρων Ἱεράρχα, ἀξιοθαύμαστε.

Χαίροις τοῦ ἐλέους ὁ θησαυρός, καὶ τῆς συμπαθείας,
Ῥεῖθρον θεῖον καὶ δαψιλές· χαίροις θεῖε Μύρων, Κρητῶν
τὸ μέγα κλέος, καὶ πάσης Ἐκκλησίας, τὸ ἀγαλλίαμα.

Τοὺς τῷ σῶ ἀγίῳ Πάτερ ναῶ, πιστῶς προσιόντας, πάσης
λύτρωσαι ἀπειλῆς, καὶ ἐπερχομένων, κινδύνων τε καὶ πό-
νων, ἀτρώτους διατήρει, Μύρων μακάριε.

Ωςπερ ἐλεήμων καὶ συμπαθής, εὐμενῶς προσδέχου, τὰς
δεήσεις ἡμῶν αἰεὶ, Μύρων Ἱεράρχα, καὶ πλήρου τὰς
αἰτήσεις, τῶν ἐπικαλουμένων, τὴν σὴν βοήθειαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀ-
ποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεο-
τόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, Ἑκτενὴς παρὰ τοῦ
Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ κάτωθι Τροπά-
ρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μύρων Ἱεράρχα θαυμαστέ, μύστα τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, θαυμάτων θεία πηγή, νόσων καὶ κακώσεων, καὶ χαλεπῶν ὁδυνῶν, πειρασμῶν καὶ στενώσεων, καὶ ἐκ πάσης ἄλλης, βλάβης ρύου πάντοτε, ἡμᾶς δεόμεθα, θείαις πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς ἐν ἀδιστάκτῳ καρδία, τῇ σεπτῇ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

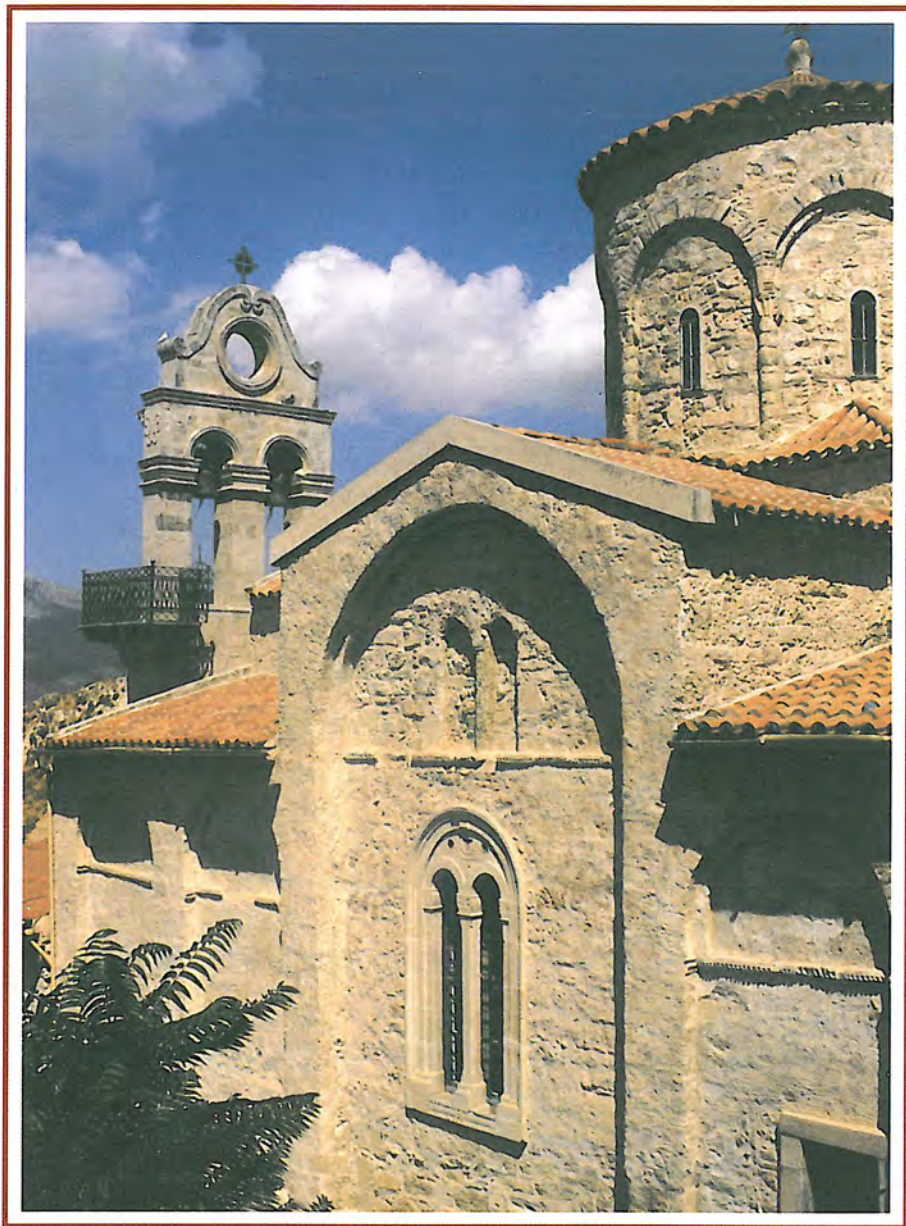
Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων...

Δίστιχον.

*Μύρισον Μύρων ὁδμαῖς τῶν σῶν χαρίτων,
Γεράσιμον σπεύδοντα τῇ ἁρωγῇ σου.*

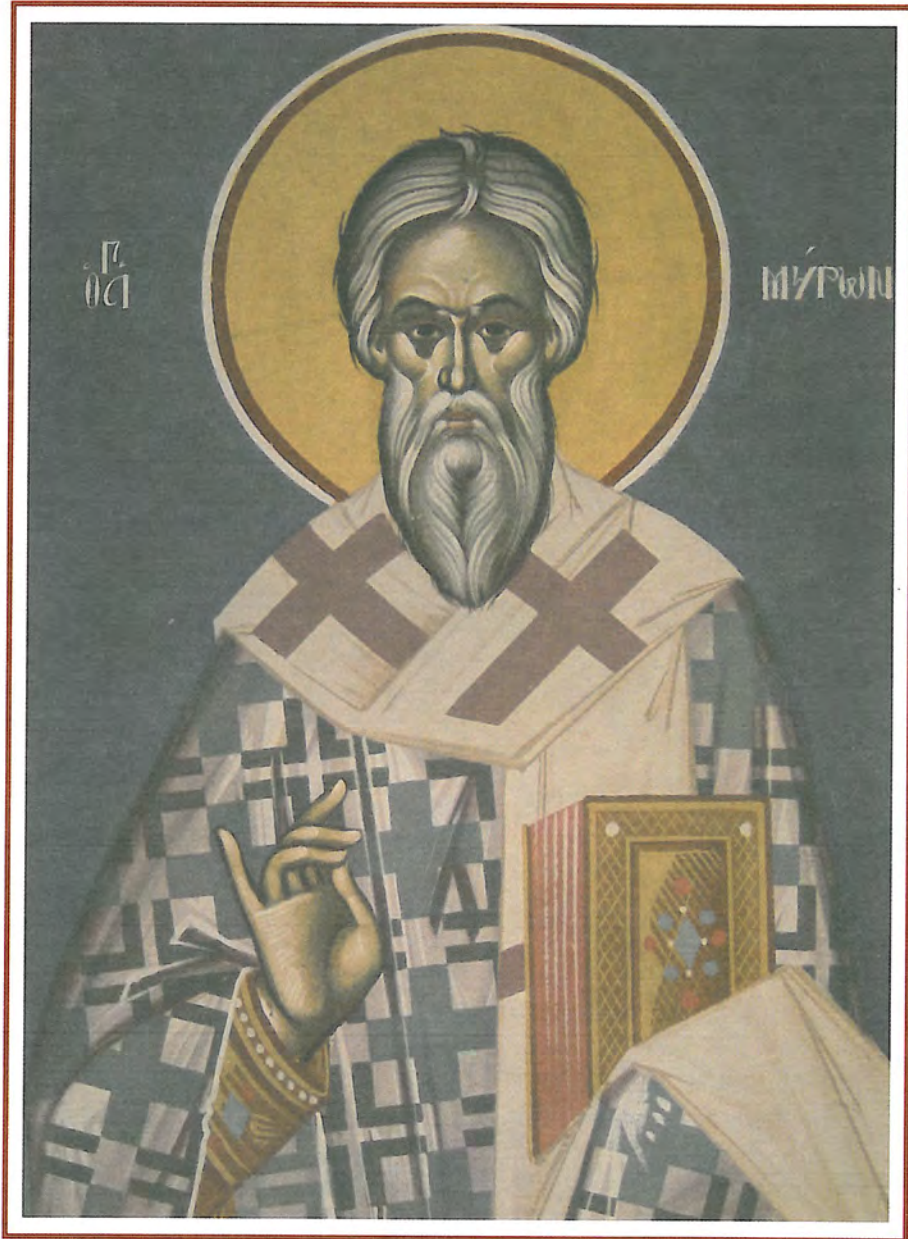

Μερική άποψις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Μύρωνος
εἰς τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν τοῦ Μαλεβιζίου.
Κτίσμα ἰα' αἰῶνος.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα
Τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κοτράκη.

Ὁ Ἅγιος Μύρων. Τοιχογραφία εὑρισκομένη εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου. Χεὶρ Μιχαὴλ Βασιλάκη. Ἔτος 1977-1981.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Ἱεράρχης εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος, τὰς τῶν θαυμάτων
δωρεὰς ἐκομίσω, ὦ Μύρων παμμακάριστε, Πατέρων
καλλονή. Ὅθεν τοὺς προστρέχοντας, τῷ πανσέπτῳ σου
τάφῳ, ἐξ οὗ θείας χάριτος, μυρισμὸν ἀποπνέεις, τῆς δυσω-
δίας ῥῦσαι τῶν παθῶν, καὶ τῆς κακίας, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστο-
ρος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλα-
ξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Μύρων τῆς Κρήτης ὁ ποιμὴν ὁ κάλλιστος, ὁ δοξασθεὶς
προφανῶς, δωρεαῖς θαυμάτων, μιμητὴς ὡς ἄριστος,
Χριστοῦ τοῦ Ἀρχιποίμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆς

ποίμνης σου πάντοτε, ἀγλαΐζομένης τῇ δόξῃ σου.

Από νεότητος σαυτὸν ἀνέθηκας, ὡς ἐκλεκτὴν προσφοράν, Μύρων τῷ Κυρίῳ, κόσμου παρωσάμενος, τελείως τὰ ἐπίκηρα, ὧν ἀνώτερον δεῖξον, κάμῃ ἐν πίστει προστρέχοντα, τῇ θεοδωρήτῳ σου χάριτι.

Παντοδαπὰ ὡς ἀληθῶς ἰάματα, ὁ εὐαγῆς σου ναός, δαψιλῶς ἐκβλύζει, χορηγία κρείττονι, ἐλαύνοντα ἐπήρειαν, νοσημάτων παντοίων, ἐν ᾧ ἐστῶτες κηρύττομεν, Μύρων γηθοσύνης τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Κόσμου Παρθένε ἡ φρικτῶς κυήσασα, τὸν Ποιητὴν καὶ Θεόν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε, τοῖς τέκνοις σου πρυτάνευσον, ὡς φιλόστοργος μήτηρ, τὴν ἐκ κινδύνων ἐξαίρουσαν, δραστηκὴν σου ὄντως ἀντίληψιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αρετῶν διαπνεύσας, τῷ ἱερῷ βίῳ σου, Μύρων φερωνύμως τὸ μύρον, τὸ πολυσύνθετον, μύρισον Ἁγιε, ἡμᾶς αἰσχυρῶς μολυνθέντας, ἵνα εὐφροσύνης σε, ἐγκωμιάζομεν.

Ως ὑδάτων τὸ πάλαι, Πάτερ πηγὴν ἔβλυσας, οὕτω τοὺς προστρέχοντας πίστει, τῇ ἀντιλήψει σου, τὸ ὕδωρ πήγασον, τῆς συμπαθείας σου Μύρων, πρὸς τελείαν ἴασιν, παθῶν φλογώσεως.

Οδυνώμενοι Μύρων, βιοτικαῖς θλίψεσι, τῷ σῷ καταφεύγομεν τάφῳ, ἐπιβοώμενοι, τὴν προστασίαν σου, ἀπαρτρέπτω ἐλπίδι, ὅτι κἂν ἀνάξιοι, τέκνα σου πέλομεν.

Θεοτοκίον.

Υπεράμωμε Κόρη, ἡ τὸν Χριστὸν τέξασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα, τὸν ἀμαρτίαις με, καταπληγέντα παντοίαις, συμπαθῶς ἰάτρευσον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων Πάτερ Μύρων, τοὺς εὐλαβῶς τῷ σῷ τάφῳ προστρέχοντας, καὶ σὲ τιμῶντας ὡς ὅσιον Ἱεράρχην.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῇ.

Πρεσβεία τῇ σῇ, φρουρούμενοι μακάριε, εὐσήμεως ἀεὶ, κηρύττομεν τὴν χάριν σου, καὶ πιστῶς τῷ τάφῳ σου, Πάτερ Μύρων προστρέχοντες κρᾶζομεν· Χαῖρε τῆς Κρήτης ὁσιος ποιμὴν, καὶ βρύσις θαυμάτων τε ἀειρρέεθρος.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς.

Ο΄ ποταμός, τοῦ παραδείσου τῆς χάριτος, Πάτερ Μύρων, δαψιλῶς κατάρδευσον, θείοις σου νάμασι τὰς ψυχάς, ἡμῶν ἀμαρτᾶδων, καταυχωθείσας τῷ καύσωνι, πιστῶς ἵνα βοῶμεν· Χαῖρε Ὅσιε Πάτερ, ὁ τῆς Κρήτης οὐράνιος πρόεδρος.

Ως ἐνεργῶν, τῇ ἐπινεύσει τῆς χάριτος, ἐν τῷ κόσμῳ, θαύματα παράδοξα, δεῦρο θεράπευσον συμπαθῶς, πάσης ἀσθενείας, ὀδυνηρᾶς τοὺς προσπίπτοντας, τῷ τάφῳ σου ἐν πίστει, καὶ θερμῶς ἐκζητοῦντας, σὴν βοήθειαν Μύρων ἐν δάκρυσι.

Τεῖχος ἡμῖν, ἀκαταμάχητον γένοιτο, ἡ θερμὴ σου, προστασία Ἁγιε, τοῦ μισοκάλλου τὰς προσβολάς, Μύρων θεομάκαρ, ὀλοσχερῶς ἀποτρέπουσα, καὶ βίον εἰρηναῖον, ἐν ἀγάπῃ τελείᾳ, τοῖς πιστοῖς σου ἰκέταις βραβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ρύπου παντός, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρρον, τῷ ὑσώπῳ, Πάναγνε σῆς χάριτος, βορβορωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν,

πράξειςιν ἀνόμοις, καὶ αἰσχροτάτοις βουλευμασιν σὺ γὰρ ὑπάρχεις μόνη, καθαρὰ τὸν τῇ φύσει, καθαρὸν ὑπὲρ φύσιν κυήσασα.

Ὡδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Εν ὀδύναις ποικίλαις, μάστιξι καὶ πόνοις τὸν βίον ἀνύοντες, Μύρων θεοφόρε, πρὸς σε πάντες πιστῶς καταφεύγομεν· μὴ οὖν ἡμᾶς Πάτερ, ὁ συμπαθέστατος παρίδης, ὡς Χριστοῦ μιμητῆς τοῦ οἰκτίρμονος.

Λυμεῶνα ὁ θῆρα, τῷ ζωοποιῷ σου λιθώσας προσφθέγματι, Μύρων ταῖς εὐχαῖς σου, τὴν λιθώδη καρδίαν μου μάλαξον, ἵνα μετανοίᾳ, εὐαρεστήσω τὸν σωθῆναι, πάντα ἀνθρωπον θέλοντα Ἅγιε.

Εν ῥδαῖς μεγαλύνει, Μύρων σε ἡ Κρήτη ὡς τέκνον τίμιον, ὡς καλὸν ποιμένα, ὡς σεπτὸν πολιοῦχον καὶ ἔφορον, ἣν ὀρθοδοξίας, στήριζε Πάτερ ἐπὶ πέτραν, εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀκλόνητον.

Θεοτοκίον.

Ιλασμὸν ἡμῖν αἶτει, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν Παρθένε Ἀχραντε, τοῖς ἀχρειωθεῖσιν, ἀσυνέτως πολλοῖς παραπτώμασιν, ἵνα εὐγνωμόνως, τὸν ἀσπασμὸν σοι τοῦ Ἀγγέλου, ἀναμέλπομεν Μῆτερ γηθόμενοι.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Γεώργιον, ἀνεδείχθης ἔμψυχον, εὐσεβείας Πάτερ Μύρων τῶν ἔργων, ἃ γεωργεῖν με ἀεὶ φιλοπόνως, τῇ δραστηκῇ σου ἐνίσχυσον χάριτι, ἵνα φωνῆς ἀξιωθῶ, τῆς εὐκταίας Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρός μου.

Διάδοχος, εὐκλεῆς γεγένησαι, καὶ ὁμότροπος τοῦ Τίτου ὦ Μύρων, τοῦ τῆς πατρίδος σου πρώτου ποιμένος, μεθ' οὗ δεήσεις Κυρίῳ προσάγαγε, ἵνα ἐκ πάσης ἀπειλῆς, πολεμίων τὴν ποιμνὴν σου ῥύσεται.

Τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ Μύρων ἄφθονον, τῆς πηγῆς σου ἀναβλύζει τὸ ὕδωρ, ἄλλη σαφῶς Σιλωὰμ κολυμβήθρα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὁρᾶται ἀείποτε, ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, τὰ πολλὰ σου κηρύττομεν θαύματα.

Θεοτοκίον.

Λαμπρότατε, οὐρανὲ Θεότητος, ἀγλαόμορφε καθέδρα Κυρίου, ἡγλαΐσμεν ἁμόλυντε Κόρη, ἢ τὸν Θεὸν ἀπειράνδρως κυήσασα, τοῦ ἐξωτέρου με πυρός, τῆς γεέννης πρεσβείαις σου λύτρωσαι.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων Πάτερ Μύρων, τοὺς εὐλαβῶς τῷ σῷ τάφῳ προστρέχοντας, καὶ σὲ τιμῶντας ὡς ὁσιον Ἱεράρχην.

Επίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ κραταιᾷ σου πρεσβείᾳ προστρέχοντες, ἐξ ἀδοκῆτων δεινῶν ἐκλυτρούμεθα, καὶ πάσης ρυόμεθα θλίψεως, Μύρων Χριστὸν εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, θαυμάτων τὸν δόντα σοι δύναμιν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους

κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς Προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Μύρων παμμακάριστε, ἡ νοητὴ μυροθήκη, δωρεῶν τῆς χάριτος, μυστικῶς εὐφραίνουσα, τοὺς θεόφρονες, τοὺς καταφεύγοντας, ἀδιστάκτῳ πίστει, τῷ ἁγίῳ Πάτερ τάφῳ σου, καὶ μακαρίζοντας, τὴν θεοπρεπῆ πολιτείαν σου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις σου, πρὸς τὸν πανοικτίρμονα Κύριον, θλίψεων παντοίων, κινδύνων χαλεπῶν καὶ συμφορῶν, καὶ νοσημάτων διάσωσον, οἷα συμπαθέστατος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρων ὁ πάλαι συγχωρήσας, τοὺς τὸν σῆτόν σου συλοῦντας τολμητίας, παρρησία ἡμῖν, ὡς τέκνοις σου ἐξαίτει, παρὰ Θεοῦ συγχώρησιν, ὧν ἡμάρτομεν ἀλόγως.

Ρεῖθρα ποτάμια ὁ στήσας, τῆς πορείας σε κωλύοντα ᾧ Μύρων, οὕτω Πάτερ ταῖς σαῖς, κατεύνασον πρεσβείαις,

ὡς συμπαθῆς τὸν κλύδωνα, τῶν παθῶν μου ἱκετεύω.

Χαίρει ἡ Ῥαῦκος ἡ πατρίς σου, νῦν τῇ κλήσει σου λαμπρῶς σεμνυνομένη, ἣν τῆς σῆς κραταιᾶς, εὐνοίας μὴ στερήσης, θαυματοβρύτα ἔνδοξε, καταφεύγουσαν σὺ τάφῳ.

Θεοτοκίον.

Λάμπει φωτός σου τοῦ αὐτοῦ, καταλάμπρυνον ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, ἀμαρτάδων πολλῶν, συνεχομένην ζόφῳ, δι' ἄμετρον ἀμέλειαν, Μαριὰμ εὐλογημένη.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Μυροθήκη ἐδείχθης εὐσπλαγχνίας, τῆς ἀγάπης πυρσός, θεόφρον Πάτερ Μύρων, φιланθρωπίας ποταμὸς ἀκένωτος, πάντας καταρδεύων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν μνήμην σου ἐν ὕμνοις.

Ε'πηρείας κακίστης ὡς ἐρρύσω, τοῦ ἀρχαίου ἐχθροῦ, τὴν κορασίδα Μύρων, οὕτω ἡμᾶς ὡς συμπαθῆς διάσωσον, ἀπὸ τῆς κακίας, αὐτοῦ προσπεφυγότας, σῇ θείᾳ προστασίᾳ.

Η'όμοτιμος μία Θεαρχία, ἐν προσώποις τρισίν, ἀεὶ προσκυνουμένη, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ Παράκλητον, Μύρωνος ταῖς θείαις, δώρησαι πρεσβείαις, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην.

Θεοτοκίον.

Ο'πρὸ πάντων ὑπάρχων τῶν αἰώνων, σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, προγονικῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον, ἔσωσε Παρθένε, ὃν ἀεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο'τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Πάτερ Μύρων καὶ τίμιον σῶμά σου, οἷα πηγὴ, μυστικῶς ἐκβλύζει σὼν δωρεῶν, τὸ μάννα τὸ ζωήρυτον, ὃ ἀπαρυόμενοι εὐσεβῶς, παθῶν πρὸς

θεραπείαν, τῆς Κρήτης σὲ ὑμνοῦμεν, τὸν Ἱεράρχην τὸν οὐράνιον.

Υψόθεν μὴ ἐλλίπης Μύρων σοφέ, ἐποπτεύων ὡς ἔχων συμπάθειαν, τοὺς τῷ ναῷ, πίστει προσιόντας σου τῷ σεπτῷ, καὶ πλήρου τὰ αἰτήματα, τούτων ἐκβοώντων σοι ἐν χαρᾷ· Θεόφρον Πάτερ χαῖρε, πηγή τῶν ἰαμάτων, καὶ τῶν θαυμάτων κρήνη ἄφθοнос.

Τῆς Κρήτης Ἱεράρχης ὁ θαυμαστός, καὶ σεπτὸς πολιοῦχος καὶ ἔφορος, ὁ τῶν πιστῶν, φύλαξ καὶ ἀκοίμητος βοηθός, θαυμάτων Μύρων ἐνδοξε, ὁ ἐπωνυμίαν πεπλουτηκώς, φωνὰς τὰς ἰκεσίους, σῶν τέκνων μὴ παρίδης, οἷα πατὴρ στοργῆς ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, τοῦ φωτὸς τὸ οὐράνιον ὄχημα, τῆς μητρικῆς, χάριτός σου θεαίαις μαρμαρυγαῖς, ἐσκοτισμένους Ἀχραντε, ζόφῳ βαθυτάτῳ τῶν πειρασμῶν, καταύγασον σοὺς δούλους, θαρρόυντας Θεοτόκε, τῇ σωτηρίῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τὸ Ἀξιὸν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος ποιμὴν, καὶ τῆς εὐσεβείας, οὐρανόφρων ὑφηγητής· χαίροις μυροθήκη, τοῦ Πνεύματος εὐώδης, καὶ ἀρετῶν ὧ Μύρων, μύρον οὐράνιον.

Οῖσιος καὶ πρᾶος ἀναδειχθεῖς, τοῦ Χριστοῦ ὧ Μύρων, ὡς θεόληπτος μιμητής, ὄντως ἡξιώθης, μακαρισμοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ ὧφθης τῶν θαυμάτων, κρήνη θεόβρυτος.

Μύρφ οὐρανίων σου ἀρετῶν, Μύρων φερωνύμως, Ἱεράρχης οἷα σοφός, ἐμύρισας πᾶσαν, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν· διό σε κατὰ χρέος, ἐγκωμιάζομεν.

Ψήφῳ Πάτερ Μύρων τῇ θεϊκῇ, Κρήτης ποιμενάρχης, τῆς πατρίδος σου γεγωνός, πανσόφοις σου λόγοις, καὶ πρά-

ξесιν ένθеоиς, Χριστου την ёκλογάδα, καλώς ёποίμανας.

Βίου σου ποικίλας ταῖς ἀρεταῖς, τῆς ἱεραρχίας, Μύρων
 Ὅσιε τὴν στολὴν, Θεῷ ἐν ὑψίστοις, λαμπρόμορφος πα-
 ρέστης, ἡμᾶς τῆς σκοτοδίνης, παθῶν λυτρούμενος.

Χαίροις τῆς τοῦ Παύλου πνευματικῆς, Ὅσιε φυτείας,
 κλῆμα εὐκαρπον ἀληθῶς· χαίροις ὁ τοῦ Τίτου, κοσμή-
 σας τὴν καθέδραν, ᾧ Μύρων εὐκοσμία, τῆς πολιτείας σου.

Χαίρει ἡ πατρίς σου πνευματικῶς, σῇ ἐπωνυμία, καυχω-
 μένη Μύρων σοφέ, ἣν μὴ διαλίπησ, φρουρῶν καὶ προ-
 στατεύων, τὸν τάφον σου τιμῶσαν, τὸν χαριτόβρυτον.

Μύρων προστασία σου πατρικῇ, ἀβλαβῇ σὴν νῆσον, δια-
 φύλαττε ἐσαεὶ, καὶ πλήρου σῶν τέκνων, παμμάκαρ τὰς
 αἰτήσεις, πιστῶς προσπεφευγόντων, τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ρῦσαι τῆς κακίας τοῦ πονηροῦ, νόσων ὀλεθρίων, καὶ κιν-
 δύνων παντοδαπῶν, τοὺς ἐπιβοῶντας, τὴν σωστικὴν σου
 χάριν, θεόφρον Πάτερ Μύρων, Κρήτης τὸ καύχημα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
 Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεο-
 τόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις,
 μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ κάτωθι Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Συνέλθωμεν ὁμοφρόνως, Κρητῶν οἱ δῆμοι τῷ τάφῳ, τοῦ
 ἡμετέρου Ποιμένος, καὶ δῶμεν δόξαν Κυρίῳ, τῷ θαυμα-
 στώσαντι τοῦτον, θαυμάτων ταῖς ἐνεργείαις.

Ο τῶν Κρητῶν Ποιμενάρχης, καὶ πολιοῦχος κραταιός, ὁ
 οἰκτιρμῶν ἔχων σπλάγχνα, εὐχαῖς σου Μύρων ἱεραῖς,
 Κυρίῳ δεῖξον οἰκείους, τοὺς εὐλαβῶς σε τιμῶντας.

Ε'πικαλοῦμαί σε θεῖον, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μεσί-
την Μύρων θεόφρον, ἵνα ῥυσθήσομαι πυρός, τοῦ ζοφεροῦ
τῆς γεέννης, ἐν τῇ τῆς κρίσεως ὥρᾳ.

Τοῦ Σιλωὰμ κολυμβήθρα, ἄλλη ὑπάρχει ἀληθῶς, ὁ τάφος
σου Πάτερ Μύρων, ἐν ᾧ προστρέχοντες πιστῶς, ψυχῶν
τε καὶ τῶν σωμάτων, λαμβάνομεν τὰς ἰάσεις.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων...

Δίστιχον.

Κυρίλλου δέξαι εὐμενῶς τὰς δεήσεις
Αὐτῷ σὴν χάριν Πάτερ Μύρων βραβεύων.

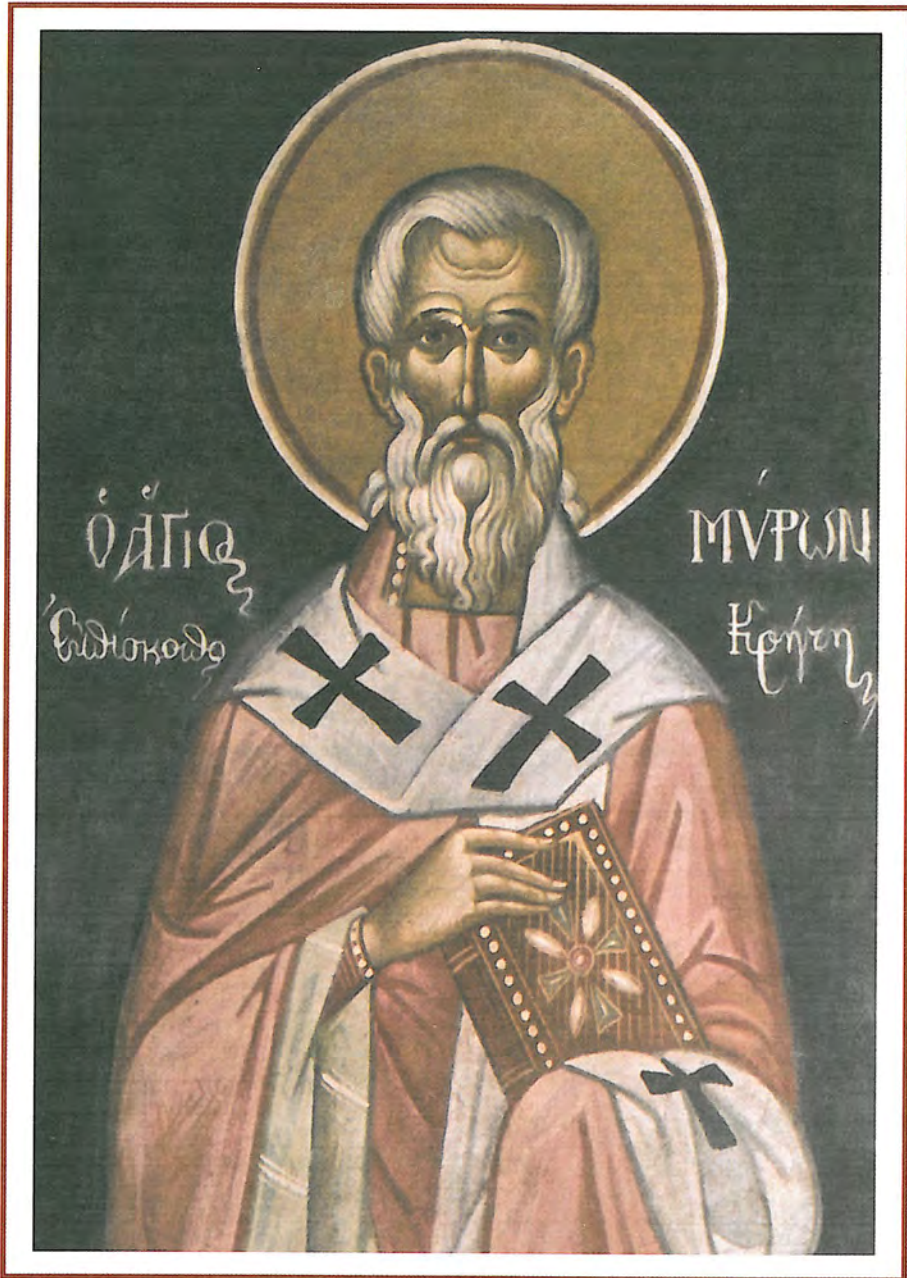

Ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Μύρωνος.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα
Τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κοτράκη.

Τοιχογραφία τοῦ Ἁγίου Μύρωνος εἰς τὸν φεράνυμον ἱερὸν Ναὸν τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως. Χεὶρ Στυλιανοῦ Καρτάκη. Ἔτος 1959.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Κρητονήσου τῷ καλῷ Ποιμένι ᾔσωμεν,
ὕμνον οἱ Κρήτες εὐλαβῶς εὐχαριστήριον·
ἀπαστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ,
ἐκ παντοίων περιστάσεων λυτρούμενος,
νοσημάτων ἐπωδύνων καὶ κακώσεων,
τοὺς κραυγάζοντας· Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Οἱ Οἴκοι.

Αγγελος ἀνεδείχθης, ἀγγελότροπον βίον, ἐν γῇ ὑπερφυῶς
βιοτεύσας, (ἐκ γ') καὶ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς, μεθ'
ᾧ νῦν μέλπεις ᾠδὴν τὴν τρισάγιον, Θεῷ τῷ σὲ δοξάσαντι·
διό σοι Μύρων ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ πάνσοφος Ἱεράρχης·
χαῖρε ὁ ἔνθεος Ποιμενάρχης.
Χαῖρε Κρητονήσου βλαστὸς θεοφύτευτος·
χαῖρε τῆς πατρίδος ποιμὴν θεοπρόβλητος.
Χαῖρε βίον τὸν οὐράνιον παιδιόθεν μετελθόν·
χαῖρε δόξης ὑπὲρ ἔννοιαν ἐπαξίως μετασχών.
Χαῖρε ὅτι θαυμάτων αὐτουργὸς ἀνεδείχθης·
χαῖρε ὅτι προστάτης τοῦ ποιμνίου ἐφάνης.
Χαῖρε φωστήρ τῆς πίστεως ἄδυτος·
χαῖρε ἀστήρ ἀγάπης ἀνέσπερος.

Χαῖρε δι' οὗ ἡ χαρὰ ἐκηρύχθη·
χαῖρε δι' οὗ ἡ Τριάς ἐδοξάσθη.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Βλάστημα θεῖον ἔφυς, θεϊκῇ γεωργίᾳ, τῆς Κρήτης τῆς
εὐάνδρου ὧ Μύρων, καὶ προσενήνοχας Θεῷ, ὡς παγκαρ-
πίαν πλουσίαν τοῦ βίου σου, τὰς ἀρετὰς μακάριε, δι' ὧν
ἐκτρέφεις τοὺς βοῶντας·

Ἀλληλούια.

Γνώσει κεκοσμημένος, καὶ ἐνθέῳ φρονήσει, τρυφὰς τὰς
γεγραμὰς ἐβδελύξω, καὶ ἐπ' ὧμων Χριστοῦ τὸν ζυγόν, ἀνα-
λαβὼν προθυμότατα Ὅσιε, αὐτοῦ τῆς δόξης μέτοχος, ἐγέ-
νου· ὅθεν σοι βοῶμεν·

Χαῖρε τῆς γνώσεως ἐκμαγεῖον·
χαῖρε φρονήσεως πρυτανεῖον.
Χαῖρε τοῦ Χριστοῦ τὸ φορτίον ἀράμενος·
χαῖρε τῆς ζωῆς τὰς ἀβύσσους εὐράμενος.
Χαῖρε σκῆνωμα πραότητος καὶ ἐλέους θησαυρός·
χαῖρε τέμενος συνέσεως καὶ δοχεῖον οἰκτιρμῶν.
Χαῖρε ὅτι ἐργάτης ἀρετῶν ἀνεδείχθης·
χαῖρε ὅτι ἐκφάντωρ εὐσεβείας ὑπάρχεις.
Χαῖρε Χριστοῦ θεράπων πιστότατος·
χαῖρε πιστῶν διδάσκαλος κράτιστος.
Χαῖρε παθῶν τὰς κινήσεις νεκρώσας,
χαῖρε ἐχθροῦ τὴν ὀφρὺν ταπεινώσας.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Δῶρον θεῖον καθάπερ, νυχθημέροις ἀγῶσιν, ἐπλούτησας
ταπείνωσιν ἄκραν, δι' ἧς τῆς σοφίας ἀναχθείς, τρανῶς εἰς
ὑψηλὸν Μύρων μυρῶνυμε, αἰδέσιμον τὸν βίον σου, παρέστη-
σας τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούια.

Εν συνέσει τελεία, τὴν ζωὴν σου διάγων, καὶ πλήρει ἀκακία ὦ Μύρων, συνεχώρησας ὅλη ψυχῇ, καὶ ὡς πατὴρ συνετώς ἐνουθέτησας, τοὺς κλέπτοντας τὸν σίτον σου, οὓς καὶ ἐκίνησας βοᾶν σοι·

Χαῖρε τὸ κρίνον τῆς εὐσεβείας·
 χαῖρε τὸ ρόδον τῆς ἀκακίας.
 Χαῖρε καθαρὸς τῇ καρδίᾳ γενόμενος·
 χαῖρε τῷ Θεῷ τὴν ψυχὴν ἀναθέμενος.
 Χαῖρε ἄνθος ταπεινώσεως δι' ἀγώνων ἀρετῆς·
 χαῖρε σκεῦος καθαρότητος δι' αὐλοῦ βιοτῆς.
 Χαῖρε τῶν ἀπορούντων ἀληθῆς θυμηδία·
 χαῖρε τῶν δεομένων δαψιλῆς χορηγία.
 Χαῖρε πολλοὺς διδάξας τὰ κρείττονα·
 χαῖρε πιστοὺς στηρίζων ἐν θλίψεσι.
 Χαῖρε φωτὸς τοῦ ἀκτίστου θεάμων
 χαῖρε σεπτὸν Παρακλήτου δοχεῖον.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Ζὼν αἰὶ Πάτερ Μύρων, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ, αὐτὸν ἐπακριβῶς ἐμιμήσω, καὶ ἐν σπλάγχνοις πολλῶν οἰκτιρμῶν, τοῖς ἐνδεέσιν ἀφθόνως μετέδωκας, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων σου, καὶ σὺν αὐτοῖς Θεῷ ἐβόας·

Ἀλληλούια.

Η ἀγία ζωὴ σου, πρακτικῶς φθεγγομένη, ἐκήρυξεν εὐσήμεως ὦ Πάτερ, τὴν τοῦ Πνεύματος θεῖαν ἰσχύν, ἐν σοὶ τρανῶς ἐνεργοῦσαν καὶ μένουσαν, ἣν καὶ ἡμεῖς θαυμάζοντες, ἐν κατανύξει ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ἱερέων·
 χαῖρε τὸ κῦδος τῶν Ὁρθοδόξων.
 Χαῖρε τοῦ Χριστοῦ μαθητῆς γνησιώτατος·
 χαῖρε τοῦ Θεοῦ λατρευτῆς ἐνθερμότατος.
 Χαῖρε στόμα τὸ γλυκύλαλον διδαγμάτων θεϊκῶν·
 χαῖρε νοῦς ὁ θεοφόρητος νοημάτων ὑψηλῶν.

Χαῖρε ὅτι κηρύττεις ἀληθείας τὴν χάριν·
 χαῖρε ὅτι διδάσκεις εὐσεβείας τὸν νόμον.
 Χαῖρε λαμπὰς ἀγίας χρηστότητος·
 χαῖρε αὐλὸς τερπνὸς ἀγαθότητος.
 Χαῖρε τρυφὰς ἐπικήρους μισήσας·
 χαῖρε ζωὴν τὴν ἀγήρω ποθήσας.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Θεοκρίτω ὦ Μύρων, ἐκλογῇ Ἱεράρχης, τῆς Κρήτης γε-
 γονῶς σῆς πατρίδος, πρὸς σωτηρίου τὰς νομάς, ποιμαν-
 τικῇ ἐπιστήμῃ ἐποίμανας, τὴν ποιμνὴν σου μακάριε, ταύτην
 διδάξας Θεῷ μέλπειν·

Ἀλληλούια.

Ιθυνόμενος νόμῳ, τὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐβίωσας ἐν κόσμῳ
 δικαίως, καὶ κατέλιπες βίον τὸν σόν, πρὸς ἀρετῶν ἐπιδό-
 σεις ὑπόδειγμα, ὦ Μύρων ἀκριβέστατον, ἡμῖν τοῖς πόθῳ σοι
 βοῶσι·

Χαῖρε θεάμων τῶν ἀπορρήτων·
 χαῖρε οἰκῆτωρ τοῦ παραδείσου.
 Χαῖρε εὐκληρίας Δικαίων συνέστιος·
 χαῖρε χαρμονῆς Ἀρχαγγέλων συμμέτοχος.
 Χαῖρε γλῶσσα καλλικέλαδος σωτηρίων ἐντολῶν·
 χαῖρε κῆρυξ πνευματέμφορος οὐρανίων διδαχῶν.
 Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις τοῖς ἐν Κρήτῃ εὐχέτης·
 χαῖρε ὅτι ἐφάνης τῶν πιστῶν ποδηγέτης.
 Χαῖρε σοφίας οἶκος θεόδμητος·
 χαῖρε κακίας μάχαιρα δίστομος.
 Χαῖρε Θεοῦ ὁ τρανώσας τὸν λόγον·
 χαῖρε αὐτοῦ ὁ ἐκφήνας τὴν χάριν.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Κόσμος τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ, Ἐκκλησίας ἐδείχθης, ὡς γνή-
 σιος Κυρίου θεράπων· ἐντεῦθεν διδάσκαλον σεπτόν,

κτησάμενοί σε οἱ Κρήτες μυρώνουμε, τὰ κρείττω ἐπαιδεύθησαν, σὺν σοὶ Θεῷ ἀναβοῶντες·

Ἀλληλούια.

Λάμπων θείας ἀγάπης, εὐποιίας τε ἔργοις, καὶ πλούτῳ οἰκτιρμῶν Πάτερ Μύρων, τὴν ἐν Εὐαγγελίοις φωνήν, τοῦ Λυτρωτοῦ καταλλήλως ἐπλήρωσας, παρ' οὗ νῦν δοξαζόμενος, τοῖς θαύμασιν ἀκούεις ταῦτα·

Χαῖρε τὸ ἄστρον τῆς εὐποιίας·
χαῖρε ὁ λύχνος τῆς εὐσπλαγχνίας.
Χαῖρε τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς ἀξιέπαινος·
χαῖρε τοῦ ἐλέους πηγὴ ἀνεξάντλητος.
Χαῖρε ὅτι ἐπεκούρησας τοῖς ἀπόροις συμπαθῶς·
χαῖρε ὅτι ἀναδέδειξαι τῶν πενήτων πλουτισμός.
Χαῖρε βίῳ ὁσίῳ τὴν στολὴν σου ποικίλας·
χαῖρε λόγῳ ἀγίῳ τὸν λαόν σου ποιμάνας.
Χαῖρε δι' οὗ ἐχθρὸς καταβέβληται·
χαῖρε δι' οὗ πιστοὶ ἐθαμβήθησαν.
Χαῖρε πολλοὺς πρὸς ζωὴν ὁδηγήσας·
χαῖρε παθῶν τὰς ὁρμὰς κατευνάσας.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Μυροθήκη ἐδείχθης, φερωνύμως εὐώδης, τῶν θείων ἀρετῶν Πάτερ Μύρων, καὶ μυρισμῷ τῷ μυστικῷ, τῆς οὐρανόθεν δοθείσης σοι χάριτος, ψυχὰς μυρίζεις πάντοτε, τῶν γηθοσύνης σοι βοώντων·

Ἀλληλούια.

Νεκρωθεὶς τοῖς ἐν κόσμῳ, ἀρετῶν ἐργασίαις, θαυμάτων ὑπεδέξω τὴν χάριν· ἐντεῦθεν δράκοντα δεινόν, ζωοποιῶ σου τῆς γλώσσης προσφθέγματι, Μύρων σοφὲ ἐνέκρωσας· διὸ νῦν παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαῖρε ὁ μέγας σημειοφόρος·
χαῖρε ὁ θεῖος θαυματοφόρος.

Χαῖρε προσευχῇ θανατώσας τὸν δράκοντα·
 χαῖρε ποταμοῦ ἀναστείλας τὰ ὕδατα.
 Χαῖρε πάθος ιασάμενος τοῦ δεινοῦ Ἀγαρηνοῦ·
 χαῖρε κόρην λυτρωσάμενος ἐνεργείας τοῦ ἐχθροῦ.
 Χαῖρε ὅτι βραβεύεις ἀσθενοῦσιν ὑγείαν·
 χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις πολέμιων μανίαν.
 Χαῖρε πηγὴν ἐν σπηλαίῳ πηγάσας·
 χαῖρε πολλοὺς ἐκ κινδύνων ἐξάρας.
 Χαῖρε παθῶν θεραπεύων τὰ ἄλγη·
 χαῖρε πταισμάτων κουφίζων τὰ βάρη.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Εένον θαῦμα εἰργάσω, ἀναστείλας σὺ λόγῳ, τοῦ Τρίτωνος
 τὸ ὄρμημα Μύρων, ὃν ἀβρόχοις ποσὶ διαβάς, τοὺς συνο-
 δίτας σου Πάτερ ἐξέπληξας, οἵτινες ὡς θεράποντα, Θεοῦ
 ὑμνοῦντές σε ἐβόων·

Ἀλληλούια.

Οῦμβρους ἐν ἀνομβρίας, τῷ καιρῷ Πάτερ Μύρων, κατήγα-
 γες θερμῇ προσευχῇ σου, εὐεργεσίας θεϊκῆς, τῷ σὺ ποι-
 μνίῳ γενόμενος πρόξενος· διὸ τὰ σὰ θαυμάσια, ἀνακηρύτ-
 τοντες ἐβόων·

Χαῖρε ὁμόζηλος Ἀποστόλων·
 χαῖρε συνόμιλος Ἀσωμάτων.
 Χαῖρε ἀφθαρσίας κυπρίζουσα ἄμπελος·
 χαῖρε ἐγκρατείας ἀγία κυπάρισσος.
 Χαῖρε λειτουργγὲ οὐράνιε μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ·
 χαῖρε ποδηγέτα ἄριστε τοῦ λαοῦ τοῦ εὐσεβοῦς.
 Χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τὴν Θεοῦ εὐσπλαγχνίαν·
 χαῖρε ὅτι λυτροῦσαι λογισμῶν πονηρίας.
 Χαῖρε εἰκὼν εὐλαβείας θεόγραφος·
 χαῖρε φωνὴ ἀληθείας θεόπνευστος.
 Χαῖρε ναοῦ σου λαμπρὰ εὐκοσμία·
 χαῖρε Κρητῶν ἀψευδὴς προστασία.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Πηγὴν ὕδατος Μύρων, ἐν σπηλαίῳ ἀνύδρῳ, ἀνέβλυσας
 Ἁγία εὐχῇ σου, ἣτις δέικνυται ἄχρι τοῦ νῦν, πάθη ψυχῶν
 καὶ σωμάτων ἐκπλύνουσα, καὶ μυστικῶς δροσίζουσα, τοὺς
 ἐκ καρδίας ἐκβοῶντας·

Ἀλληλούια.

Ρῆσεσι σῶν χειλέων, μᾶλλον δὲ σοῦ τοῖς ἔργοις, Κυρίου
 τὸν λαὸν νοθετήσας, τὸ δοθέν σοι θεόθεν σοφέ, Μύρων
 θεόφρον ἐπηύξησας τάλαντον, καὶ δοῦλος ὥφθης γνήσιος,
 Θεοῦ· διό σοι ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε συμμετόχε τῶν Ὁσίων·
 χαῖρε συνέστιε τῶν Δικαίων.
 Χαῖρε κοσμικῆς συναφείας ὑπέρτερος·
 χαῖρε προσπαθείας γήινης ἀνώτερος.
 Χαῖρε ὅτι ιεράτευσας ὥσπερ Ἄγγελος Θεῶ·
 χαῖρε ὅτι ἐξετέλεσας τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.
 Χαῖρε συμπολιτῶν σου οὐρανία φαιδρότης·
 χαῖρε σῶν διαδόχων θαυμαστὴ κοσμιότης.
 Χαῖρε ὁρῶν Κυρίου τὸ πρόσωπον·
 χαῖρε τρυφῶν ἀλήκτου φαιδρότητος.
 Χαῖρε δι' οὗ ἀσεβεῖς ἐδιώχθησαν·
 χαῖρε δι' οὗ εὐσεβεῖς ἐλυτρώθησαν.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Σύνδρομον ἔχων Μύρων, κατ' ἐχθροῦ τοῦ πανώλους, τὴν
 δύναμιν ὡς χάριτος πλήρης, χαλεποῦς ἐνεργείας αὐτοῦ
 ἐπισκιάσει σεπτῇ σου ἀπήλλαξας, θεόφρον τὴν νεάνίδα, ἣτις
 ἐβόα εὐγνωμόνως·

Ἀλληλούια.

Τὸν σὸν ἅγιον τάφον, ἐξ οὗ χάριτος πνέει, ἡ θεία εὐωδία
 ὧ Μύρων, περικυκλοῦντες οἱ πιστοί, τῆς τῶν παθῶν δυ-
 σωδίας λυτρούμεθα, καὶ ὡς ἡμῶν ἀνύστακτον, προστάτην
 μέλλοντες βοῶμεν·

Χαῖρε ὁ τύπος τῆς καρτερίας·
 χαῖρε ὁ λύχνος τῆς προθυμίας.
 Χαῖρε Παρακλήτου ὑπέρτιμον σκῆνωμα·
 χαῖρε Κρητονήσου περίφημον σέμνωμα.
 Χαῖρε δένδρον θεοφύτευτον σταθηρᾶς ὑπομονῆς·
 χαῖρε φοῖνιξ οὐρανόδρομος ἰλαρᾶς διαγωγῆς.
 Χαῖρε τῶν ὀρθοδόξων μυστικῇ δαδουχία·
 χαῖρε τῶν φιλοσίων νοητῇ εὐκκληρία.
 Χαῖρε ροὴ ναμάτων τῆς χάριτος·
 χαῖρε πηγὴ πλουσία ἰάσεων.
 Χαῖρε λειμῶν δωρεῶν οὐρανίων·
 χαῖρε κανὼν βιοτῆς ἐναρέτου.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Υμνοῖς χαριστηρίοις, καὶ ᾠδαῖς χαρμοσύνοις, τιμῶμέν σε οἱ Κρήτες ὦ Μύρων, τὸν ποιμένα ἡμῶν τὸν καλόν, καὶ ἐκδεχόμενοι πόθῳ τὴν χάριν σου, Θεῷ τῷ σέ δοξάσαντι, ἐν κατανύξει μελωδοῦμεν·

Ἀλληλούια.

Φῶς λαμπρῶς κατοπτεύων, ἐν ὑψίστοις τὸ θεῖον, ὦ Μύρων καὶ θεούμενος θέσει, ταῖς φωτοφόροις σου εὐχαῖς, παραπτωμάτων ἐξαίτει συγχώρησιν, παρὰ τοῦ Πανοικτίρμονος, τοῖς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶσι·

Χαῖρε ἐλπίς τῶν πολεμουμένων·
 χαῖρε χαρὰ τῶν χειμαζομένων.
 Χαῖρε ὁ τοῦ μύρου ἐπάνυμος ἔνθεος·
 χαῖρε ὁ μυρίζων πιστῶν τὴν διάνοιαν.
 Χαῖρε συμπαθείας πάντοτε διανέμων θησαυρούς·
 χαῖρε εὐσπλαγχνίας ἅπασιν ἀναβλύζων ποταμούς.
 Χαῖρε ὅτι διῆλθες ἐν συνέσει τὸν βίον·
 χαῖρε ὅτι ἐπήρθης πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω.
 Χαῖρε λαὸν φρουρῶν τὸν χριστῶνυμον·
 χαῖρε ἐχθρὸν νικῶν τὸν μισόκαλλον.

Χαῖρε ἡθῶν οὐρανίων πυξίον·
χαῖρε φωτὸς θεϊκοῦ ἐκμαγεῖον.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Χεῖράς σου τὰς τιμίας, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, ὃ Μύρων τῶν Κρητῶν Ποιμενάρχα, ἱκετικῶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἄρον ἐξαίρων ἡμᾶς πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν τῷ τάφῳ σου, προσερχομένους καὶ βοῶντας·

Ἀλληλούια.

Ψάλλων ἐν τοῖς ὑψίστοις, σὺν Ἀγγέλοις τὸν ὕμνον, ὃ Μύρων τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, τὴν πατρίδα σου κλήσει τῇ σῇ, σεμνυνομένην προστάτευε πάντοτε, ἡμῖν δὲ ἔσο σύμμαχος, ἐν βίῳ ἵνα σοὶ βοῶμεν·

Χαῖρε ὁ ρήτωρ τῆς εὐσεβείας·
χαῖρε ἡ γλῶσσα τῆς νοουθεσίας.
Χαῖρε ἐπωνύμου σου κώμης τὸ καύχημα·
χαῖρε τῆς πατρίδος σου θεῖον ἀγλάισμα.
Χαῖρε εὖχος περιάλητον εὐλαβῶν Ἱεραρχῶν·
χαῖρε ἔρκος θεοβράβευτον θεοφρόνων ἀσκητῶν.
Χαῖρε ὅτι ἐκλύεις τοῦ βελίार τὰ θράση·
χαῖρε ὅτι ἰᾶσαι τοὺς τελοῦντας ἐν νόσοις.
Χαῖρε πιστῶν ὀξεῖα βοήθεια·
χαῖρε ἡμῶν βεβαία ἀντίληψις.
Χαῖρε δι' οὗ ἀπελαύνονται νόσοι
χαῖρε δι' οὗ καταστέλλονται πάθη.

Χαίροις Μύρων τρισόλβιε.

Ω μωρώνυμε Πάτερ, χριστομίμητε Μύρων, ποιμὴν τῆς Κρητονήσου καὶ εὖχος, (ἐκ γ') ἐν συμπαθείᾳ πατρικῇ, δέχου σῶν τέκνων ὥδην τὴν ἐφύμνιον, αἰτούμενος τὰ κρεῖττονα, αὐτοῖς συμφῶνως ἐκβοῶσιν·

Ἀλληλούια.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Δίστιχον.

Κύριλλος Μύρων πόθω χαῖρε βοᾷ σοι
Τῷ ὑπερκάλλῳ τῆς πατρίδος Ποιμένι.

ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΑ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ.

Ποίημα
Τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κοτράκη.

Φορητή Εικόνα τοῦ Ἀγίου ἀποκειμένη εἰς τὸν φερόνυμον
ιερόν Ναὸν τῆς ὁμωνύμου Κωμοπόλεως. Ἔργον τοῦ Ἀγιο-
γράφου Δημητρίου Σαριδάκη. Ἔτος 1975.

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα σοφέ,
Πάτερ Μύρων, μυροθήκην τὴν ἔμψυχον
Παρακλήτου τῶν πλουσίων δωρεῶν.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὧν ἡ Ἀκροστιχὶς κατ' Ἀλφάβητον.

Ἀρετῆς συντόνως τὴν ὁδὸν πορευθεὶς
Πάτερ Μύρων εὐφροσύνως κατέπαυσας,
εἰς ζωῆς τῆς αἰωνίου πλατυσμόν.

Βίον βιοτεύσας καθαρὸν ἐπὶ γῆς,
θεοτύπων πυξίον γεγένησαι,
Πάτερ Μύρων, εὐσεβείας ἀληθοῦς.

Γεχροῖς τὸ χαῖρε νουνεχῶς ἀπειπὼν
πολιτείαν ἐπεδείξω ἰσάγγελον
καὶ τοῖς θαύμασιν ἐξέλαμψας φαιδρῶς.

Δεῦρο τῶν ἐν Κρήτῃ εὐσεβῶν ἡ πληθὺς
τὸν καλὸν ἡμῶν Ποιμένα τιμήσωμεν,
ὡς συνόντα τοῖς ἀύλοις Λειτουργοῖς.

Εὐωδία ὠφθης κατὰ Παῦλον Χριστοῦ,
Πάτερ Μύρων, καὶ μυρίζεις ἐκάστοτε
τὰς ψυχὰς τῶν εὐφημούντων σε πιστῶν.

Ζέων τῇ ἀγάπῃ ὡς Χριστοῦ μιμητῆς
ἐν ἐλέει δαυιλῆς, Μύρων, πέφηνας
καὶ διέπρεψας πολλοῖς ἐν οἰκτιρμοῖς.

ἩΉλιος ἐκ Κρήτης ἀνατείλας φαιδρὸς
πανταχοῦ ἐκπέμπεις, Μύρων θαυμάσιε,
οὐρανίων ἀρετῶν σου ἀστραπᾶς.

Θῆρα λυμεῶνα μόνῳ λόγῳ τῷ σῷ,
Πάτερ Μύρων, παμμακάριστε ἔκτεινας,
ὡς τὰ πάθη πρῶην κτείνας τῆς σαρκός.

Ἰλαροῖς σου τρόποις θεραπεύσας Θεὸν
ἱλαρύνεις ὑπὲρ λόγον τοὺς πάσχοντες
Πάτερ Μύρων σοὶ προστρέχοντας πιστῶς.

Καθαρῶς, ὦ Μύρων, λειτουργήσας Θεῷ
τῇ τραπέζῃ νῦν τῇ ἄνω παρίστασαι,
μνημονεύων τῶν τιμώντων σε πιστῶν.

Λάμπας ἀρετῶν σου, Πάτερ Μύρων, φωτὶ
ἐν τῇ Κρήτῃ ὡς οὐράνιος ἥλιος
μυστικῶς τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγεῖς.

Μύρων θεοφόρε, συμπαθείας κρουνοὺς
διαχέεις τοῖς φοιτῶσι τῷ τάφῳ σου,
ἐξ οὗ πνέει εὐωδία μυστική.

Νοητῶς ἡ μνήμη διαπνέει ἡ σὴ
φερωνύμῳς τῆς δοθείσης σοι χάριτος
μύρον, Μύρων θαυμαστέ, τὸ μυστικόν.

Ξενοθεὶς τῶν κάτω ᾠκειώθης Θεῷ
καὶ θαυμάτων ἐπιδείξει προσήνεγκας
πλείστους, Μύρων ιερώτατε, αὐτῷ.

Οἶα ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, σοφέ,
θεϊκοῦ μακαρισμοῦ κατηξίωσαι
καὶ Χριστῷ παρέστης, Μύρων, εὐκλεῶς.

Προσευχῇ σου θεία ὡς θεράπων Χριστοῦ
πηγὴν ὕδατος, ὦ Μύρων, ἀνέβλυσας
ἰωμένην πᾶσαν νόσον χαλεπήν.

Ράβδῳ ἐν σοφίας, Πάτερ Μύρων σοφέ,
πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἐποίμανας
τὴν ἐν Κρήτῃ ἐκλογάδα τοῦ Χριστοῦ.

Συμπαθὴς καὶ πρᾶος, πλήρης οἴκτου ὀφθεῖς,
τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγαθότητος πέφηνας
τῷ ποιμνίῳ σου ἐκφάντωρ ἀληθής.

Τρίτωνος ὑδάτων ἀναστεύλας ῥοήν
ἐπιστώσω τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνέργειαν
ἐνεργοῦσαν ἐν σοί, Μύρων, θαυμαστῶς.

Υἵπερ φύσιν, Μύρων, βιοτεύσας ἐν γῇ
αὐτουργὸς πολλῶν θαυμάτων γεγένησαι,
θαυμαζόμενος μεγάλως ἐν αὐτοῖς.

Φύλαττε καὶ σκέπε, Πάτερ Μύρων σοφέ,
τὴν ὁμώνυμόν σοι κώμην, τὸν τάφον σου
κεκτημένην ὡς θαυμάτων ποταμόν.

Χαίρει Ἐκκλησία ἡ ἐν Κρήτῃ λαμπρῶς
πολιοῦχόν σε πλουτοῦσα καὶ ἔφορον
καὶ προστάτην, Πάτερ Μύρων, κραταιόν.

Ψάλλοντάς σοι, Μύρων, ἐγκωμίων ᾠδὰς
ἀπὸ θλίψεως καὶ πάσης κακώσεως
ἡμᾶς λύτρωσαι, ὡς πέλων εὐμενής.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ωἱ Τριάς Ἁγία, ὁ εἷς ὁ μόνος Θεός,
ἱκεσίαις τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου σου
ἡμᾶς ῥῦσαι τῆς γεέννης τοῦ πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω⁷ Παρθενομήτορ, ἀγαθῶν ἡ πηγὴ,
τοῦ νοός μου τὰς κινήσεις ἀγάθυνον,
ἵνα ᾄδω σου τὴν χάριν εὐλαβῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ΩΞΩ

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἦχος πλ. α'. Ἀξιόν ἐστι.

Ἀξιόν ἐστι μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην,
Μύρωνα τῆς Κρήτης τὸν πρόεδρον,
τὸν ἐν θαύμασιν ἐκλάμπαντα φαιδρῶς.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὧν ἡ Ἀκροστιχίς: «Ἀξιόν ἐστιν ὑμνεῖν σε
Πάτερ Μύρων».

Ἀξιόν ἐστι μακαρίζειν σε, θεόφρον Μύρων,
τὸν καλὸν ποιμένα καὶ ὄσιον,
τὸν τῆς Κρήτης Ἱεράρχην θαυμαστόν.

Ξένος τοῖς ἐν γῇ γεγονώς, ὡς ἐμπλεως σοφίας,
ξένων χαρισμάτων τετύχηκας
καὶ τοῖς θαύμασιν, ὧ Μύρων, ἐνεργεῖς.

Γ'να τῆς ζωῆς ἐπιτύχης τῆς ἀλήκτου, Μύρων,
βίον ἐπὶ γῆς ἀγγελότροπον
ἐν αἰσθήσεων μετῆλθες φυλακῇ.

Ο'λβον ἱερόν, Μύρων Ὅσιε, ἔχει σὸν τάφον
Ῥαῦκος ἡ ἐν Κρήτῃ περίφημος
καὶ κηρύττει σου τὰ θαύματα τρανῶς.

Νέμεις ἀληθῶς ἐκ τοῦ τάφου σου, ὧ Μύρων, χάριν
τοῖς αὐτῷ ἐν πίστει προστρέχουσι
καὶ ὑμνοῦσί σε ὡς φίλον τοῦ Θεοῦ.

Εἴχει ἀληθῶς, Μύρων Ὅσιε Ἀρχιεράρχα,
ἢ βλαστήσασά σε κώμη ὑπέρμαχον
καὶ προστάτην ἐν ἐχθρῶν ἐπιδρομαῖς.

Στήλη φωταυγῆς βιοτῆς ὑπάρχεις ἐναρέτου,
Μύρων Ἱεράρχα ἐξάκουστε,
ὥσπερ ἄσαρκος βιώσας ἐν τῇ γῇ.

Τῶν πανευλαβῶς προσιόντων τῷ σεπτῷ σου τάφῳ
πλήρου συμπαθῶς τὰ αἰτήματα,
Πάτερ Μύρων φιλοπρόβατε ποιμήν.

Ἰῥθυνας σαφῶς τοῦ Κυρίου τὸν λαόν, ὦ Μύρων,
τῇ ποιμαντικῇ ἐπιστήμῃ σου
πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἀκριβῶς.

Νέος ἀληθῶς Σαμουὴλ ἐδείχθης τῷ λαῷ σου
ἵλεων αὐτῷ ἐργασάμενος,
Πάτερ Μύρων, τὸν Θεὸν σαῖς προσευχαῖς.

Υἱμοις ἱεροῖς ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ἱεράρχην,
τὸν ὡς ἀληθῶς χριστομίμητον
ἐπιδείξαντα ἐν γῇ διαγωγήν.

Μύρων θαυμαστέ, πολεμίων χαλεποῦς μανίας
συμπαθῶς ἐρρύσω τὴν κώμην σου,
τὴν βλαστήσασαν ὡς ἄνθος σε τερπνόν.

Νόσους χαλεπὰς θεραπεύεις, Μύρων θεοφόρε,
καὶ ψυχῶν ἰᾶσαι συντρίμματα,
ὡς θαυμάτων δεδεδεγμένος τὴν ἰσχύν.

Εἴχων κατ' ἐχθρῶν νοητὸν τὸ κράτος, Πάτερ Μύρων,
ἐνεργείας χάριτί σου τοῦ δαίμονος,
τὸ κοράσιον ἐρρύσω συμπαθῶς.

Ἰῥθυνον ἡμᾶς, βακτηρίᾳ σῆς σεπτῆς πρεσβείας,
πρὸς νομὰς Μύρων παμμάκαρ τῆς πίστεως,
ὡς καλὸς καὶ ἀνεξίκακος ποιμήν.

Νεῦσον συμπαθῶς τῶν τεκνίων σου τῇ ἱκεσίᾳ,
πίστει προσφοιτῶντων τῷ τάφῳ σου,
ἐξ οὗ πνέει εὐωδία μυστική.

Σῖτον τοὺς τὸν σὸν ἐν νυκτὶ συλοῦντας, Πάτερ Μύρων,
οἷα τέκνοις δοὺς τὴν συγχώρησιν
τὰ οὐράνια ἐπαίδευσας φρονεῖν.

Εἴβλυσας πηγὴν μόνῳ λόγῳ σου ὑδάτων, Μύρων,
ἥτις ἄχρι σήμερον δείκνυται,
ἐνεργοῦσα πλεῖστα θαύματα ἡμῖν.

Πάθη χαλεπὰ φλέγει, Ὅσιε, ἰᾶται νόσους,
ἡ οὐρανοδόρητος χάρις σου
προϊοῦσα ἐκ τοῦ τάφου σου αἰεῖ.

Ἀᾶδει σοι ψδὰς εὐγνωμόνως, Μύρων, ἡ πατρίς σου,
τῆς ὑπερφυοῦς προστασίας σου,
εὐμοιρήσασα πολλάκις τῶν καλῶν.

Τεῖχος ἀρράγες τῆς πατρίδος σου ὑπάρχεις, Μύρων,
φύλαξ δὲ ἡμῶν καὶ ὑπέρμαχος
καὶ προστάτης ἐν τῷ βίῳ ἀληθής.

Εἴστησας ῥοὴν τὴν τοῦ Τρίτωνος, ὦ Μύρων, πάλαι
θείῳ σου τῆς γλώσσης προσφθέγματι,
οἷα γνήσιος θεράπων τοῦ Χριστοῦ.

Ρῦσαι τῆς ἐχθροῦ κακουργίας, Μύρων, σοὺς ἱκέτας,
κατ' αὐτοῦ ὁ τρόπαιον ἄφθιτον
τῇ ἀγία σου ἐγείρας βιοτῇ.

Μέμνησο ἡμῶν τῶν τῷ τάφῳ σου προσεδρευόντων
καὶ ὡς θείαν μυροθήκην τοῦ Πνεύματος
εὐφημούντων σε, ὦ Μύρων, εὐλαβῶς.

Υμνοῖς καὶ ψδαῖς εὐφημοῦμέν σε, τρισμάκαρ Μύρων,
τὸν ἐν διδαχαῖς τε καὶ πράξεσι
ποδηγέτην γεγονότα τῶν πιστῶν.

Ρείθροις ἀληθῶς τῆς ἐκ τάφου σου προχεομένης,
χάριτος, ὦ Μύρων κατάρδευσον
τὰς ψυχὰς τῶν εὐλαβῶν σου ὑμνητῶν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ωῦ Τριάς σεπτῇ, Πάτερ ἄναρχε Λόγε καὶ Πνεῦμα,
Μύρωνος ἀγίαις ἐντεύξεσι
τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέος ἀληθῶς ἀνεδείχθης οὐρανός, Παρθένε,
τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον
ἀνατείλασα τῷ κόσμῳ νοητῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ΩΞΩ

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Ἦχος γ'. Αἰ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε,
ὦ Μύρων Ἱεράρχα.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὧν ἡ Ἀκροστιχίς «Χαῖρε ὦ Μύρων ἀρετῶν
μυροθήκη».

Χαίροις Πάτερ Μύρων, ποιμὴν ὁ θεοφόρος
τῆς Κρήτης σῆς πατρίδος.

Αῖνος εὐσεβείας δι' ἀρετῆς ἀγώνων
ἐδείχθης, Πάτερ Μύρων.

Γάματα πηγάζει ὁ τάφος σου, ὦ Μύρων,
ὡς πολυχεύμων κρήνη.

Ρείθροις τῶν πολλῶν σου θαυμάτων καταρδεύεις
τοὺς εὐσεβεῖς, ὦ Μύρων.

Ἐχει σε ἡ Κρήτη, ὦ Μύρων, ἐν κινδύνοις
ταχύτατον προστάτην.

Ωῦ Μύρων Ἱεράρχα, θεράπον τοῦ Κυρίου,
ἡμῶν μὴ ἐπιλάβη.

Μύρων αἱ εὐχαί σου ἀεὶ περιφρουροῦσιν
ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς σου.

Υῖμοις σε τιμῶμεν τὸν ἐλεημοσύνης
ἐμπρέψαντα τοῖς ἔργοις.

Ραίνομεν σὸν τάφον τὸν βλύζοντα ἰάσεις
ἐν πίστει, Μύρων, μύροις.

Ωῦ Μύρων θεοφόρε, τίς σε ἀνευφημήσει
τὸν ἄκακον ποιμένα;

Νόσους ἀπελαύνεις εὐχῶν σου τῷ φαρμάκῳ
ὦ Μύρων, ἐξ ἀνθρώπων.

Αἴμεμπος ἐδείχθης, ὦ Μύρων, ἐν τῷ κόσμῳ
ζωὴν ὁσίαν ζήσας.

Ράβδῳ ἐν σοφίας ἐποίμανας ἀξίως
τὴν ποίμνην σου, ὦ Μύρων.

Εἴλαμψας ἐν Κρήτη ὡς φωτοφόρος λύχνος
θαυμάτων φωταυγεία.

Τειχίζεις προσευχαῖς σου ἐχθρῶν ἐν ταῖς ἐφόδοις
τὴν Κρήτην πᾶσαν Μύρων.

Ωῦ θεῖε Ἱεράρχα, θαυματοφόρε Μύρων,
ἡμᾶς φρουρῶν μὴ παύση.

Νοσοῦντων τὰς ὀδύνας, εὐσπλάγχχνως ἰατρεύεις,
βοτάνη τῶν εὐχῶν σου.

Μύρον ἀνεδείχθης, ὦ Μύρων, φερωνύμως
τῶν ἀρετῶν εὐῶδες.

Υμνοῦμέν σου, ὦ Μύρων, τὸ πρᾶον δι' οὗ ὥφθης
συνέστιος Ἀγγέλων.

Ρητόρων σε, ὦ Μύρων, οὐ σθένουσιν ἀξίως
ἐγκωμιᾶσαι γλῶσσαι.

Οἴλβον, Πάτερ Μύρων, κέκτηται σὸν τάφον
ἡ Κρήτη ἡ πατρίς σου.

Θεοῦ τῆς εὐσπλαγχνίας ἐξέφηνας τὴν χάριν
τοῖς τρόποις σου, ὦ Μύρων.

Η χάρις σου, ὦ Μύρων, νεφέλη ὡς ἀγία
ἡμᾶς ἐπισκιάζει.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Κύριε τῆς δόξης, Τριάς Μονὰς Ἀγία,
εἰρήνευσον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Η Μήτηρ τοῦ Κυρίου, Θεόνυμφε Μαρία,
χαῖρε καὶ πάλιν χαῖρε.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ΩΞΩ

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με νῦν Μύρωνα ὑμνῆσαι.

Τῶν ἀύλων Ἀγγέλων, τὴν ζωὴν βιοτεύσας, ἐν σαρκὶ ὡς
ἐχέφρων, Ἱεράρχης ἀληθής, καὶ ποιμὴν θεηγόρος, Κρή-
της ἐκλογῇ, θεοκρίτῳ πέφηνας· ὅθεν Μύρων πάντες, ἀνευ-

φημοῦμέν σε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με νῦν Μύρωνα ὑμνῆσαι.

Νῦν ὡς μύρα, τῶν Κρητῶν οἱ σύλλογοι, σοὶ προσφέρομεν τοὺς ὕμνους, Ἱεράρχα τοῦ Κυρίου Ὅσιε, τῷ ἡμῶν προστάτῃ τε καὶ ῥύστη· οὗς ὡς προσφοράν, πενιχρὰν δεχόμενος, ἀντιδίδου, Πάτερ Μύρων τὴν χάριν σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με νῦν Μύρωνα ὑμνῆσαι.

Λίαν πιστῶς, τῷ σῷ τάφῳ σπεύδομεν, τῷ ἐκβλύζοντι θαυμάτων ῥεῖθρα, καὶ καρδίας εὐλαβῶς, ὑποκλίνοντες γόνυ, Χαῖρε ὁ καλός, Ποιμενάρχης κράζομεν, ὁ ἰθύνων ἡμᾶς, πρὸς νομὴν σωτήριον.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με, νῦν Μύρωνα ὑμνῆσαι.

Μυροφόρων νῦν τάξιν, τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, Πάτερ Μύρων, ἱερῶς ἀναλαβόντες, καὶ τάφῳ τῷ σῷ, υἱικῶς παρεστῶτες, ὕμνους σοι σοφέ, ἀντὶ μύρων φέρομεν, ἐξαιτοῦντες, τὴν σεπτὴν προστασίαν σου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὸν τρισὶν ἐν προσώποις, ἓνα Κύριον πάντες, εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τοῦ Ὁσίου Ποιμένου, τὰς κλεινὰς ἀριστείας, καὶ τὰ ὑπὲρ νοῦν, θαύματα ὑμνήσωμεν, ἃ τελεῖ, τοῖς αὐτῷ προσφεύγουσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε, ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, μητρικῶς ἐκδυσώπει, ὡς φιλεύσπλαγχνος τοῦτον, ἔλεος ἡμῖν, δοῦναι καὶ συγχώρησιν, ὡς οἰκτίρμων Θεός, καὶ πανυπεράγαθος.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ').

ΜΑΚΑΡΙΣΤΑΡΙΑ ΕΤΕΡΑ

Ἦχος γ'. Ἀκατάληπτόν ἐστι.

Μακαρίζομεν πιστῶς ἐν ψαλμοῖς σε ἱεροῖς,
Πάτερ Μύρων, ὡς πηγὴν ἱαμάτων δαψιλῇ.

Καὶ τὰ ἐξῆς, κατ' Ἀλφάβητον.

Αγγελότροπον ἐν γῇ μετελθὼν διαγωγὴν
τῶν Ἀγγέλων τῆς χαρᾶς, Μύρων, ὥφθης κοινωνός.

Βίον ζήσας καθαρὸν, Μύρων Πάτερ, καὶ καλῶς,
λειτουργήσας τῷ Θεῷ, ἐδοξάσθης θαυμαστῶς.

Γόνος πέφηνας λαμπρὸς καὶ ποιμὴν ἀληθινὸς
Κρήτης, Μύρων, ἦν αἰὶ περιφρούρει ἐν δεινοῖς.

Δαδουχεῖς, Μύρων σοφέ, ἀρετῶν σου ἀστραπαῖς
τοὺς ὑμνοῦντας εὐλαβῶς, ὡς ἡμέρας σε υἱόν.

Ενεργείας θεϊκῆς πλήρης, Μύρων, γεγονῶς
ξένων ὥφθης αὐτουργὸς θαυμασίων ἐπὶ γῆς.

Ζηλωτῆς ὡς ἀληθῆς ἐντολῶν τῶν θεϊκῶν
ποδηγέτης πρὸς ζωὴν ἀναδέδειξαι πολλῶν.

Η ἀγία σου ζωὴ ὁδηγία ἀκριβῆς
ἀνεδείχθη τῶν πιστῶν, Μύρων Πάτερ ἱερέ.

Θεραπεύσας τὸν Θεὸν ἐν πενήτων οἰκτιρμοῖς
θεϊκοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθης ἀληθῶς.

Ιερεὺς καὶ ἀσκητῆς, Μύρων, πέφηνας λαμπρὸς
παιδιόθεν ἐρασθεὶς, ὡς ἐχέφρων τὸν Θεόν.

Καθαρθεὶς δι' ἀρετῆς τῶν προσύλων τὴν ψυχὴν
τῶν θαυμάτων τὴν ἰσχὺν ἐκομίσω ἐκ Θεοῦ.

Λόγῳ μόνῳ ποταμοῦ ἐχαλίνωσας ὁρμήν,
Μύρων Πάτερ θαυμαστέ, ὡς θεράπων τοῦ Χριστοῦ.

Μύρων Πάτερ θαυμαστέ, Κρητονήσου ὁ ποιμήν,
σκέπε φρούρει φύλαττε τὴν πατρίδα σου ἀεὶ.

Νέα ὤφθη Σιλωὰμ τὸ σὸν σπήλαιον, σοφέ,
καὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς νᾶμα θείων δωρεῶν.

Ξενοτρόπως ἐνεργεῖς, Μύρων, θαύμασι πολλοῖς
καὶ πνευμάτων πονηρῶν ἐκδιώκεις τὴν πληθύν.

Ο' ποιμήν ὁ ἀληθὴς εὐφημείσθω μοι φαιδρῶς,
μυροθήκη ἡ σεπτὴ δωρεῶν τῶν θεϊκῶν.

Πᾶσα, Μύρων, ἐπαινεῖ κατ' ἀξίαν σε πνοή
ὅτι θαύματα πολλὰ καθ' ἐκάστην ἐνεργεῖς.

Ρῦσαι, Μύρων, συμπαθῶς ἡμᾶς πόνων χαλεπῶν,
συμφορῶν καὶ πειρασμῶν, ὅτι τέκνα σου ἐσμέν.

Σῶζε, Μύρων, σαῖς εὐχαῖς ἐκ παντοίων λυπηρῶν,
τοὺς ὑμνοῦντας εὐλαβῶς, ὡς ποιμένα σε καλόν.

Τεῖχος πέλεις ἀβράγες τῆς πατρίδος σου, σοφέ,
ἡμῶν, Μύρων, δὲ θερμὸς πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Θεόν.

Υἱοις, Μύρων, καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε ἀεὶ,
τὸν ἀμέμπτως ἐπὶ γῆς λειτουργήσαντα Θεῷ.

Φωταυγεία μυστικῇ χάριτός σου τῆς σεπτῆς,
φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, Μύρων Κρήτης ὁ φωστήρ.

Χαίροις Μύρων θαυμαστέ, ὁ μυρώνυμος ποιμήν,
τῶν πιστῶν πρὸς τὸν Θεὸν μεσιτεία ἀληθής.

Ψάλλοντές σοι εὐλαβῶς ταύτην, Μύρων, τὴν ᾠδὴν
ἐξαιτοῦμεν ἐν δεινοῖς τὴν θερμὴν σου ἀρωγὴν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ω τρισήλιε Θεέ, αγαθότητος πηγή,
ἡμᾶς οἴκτειρον εὐχαῖς Ἱεράρχου τοῦ σοφοῦ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

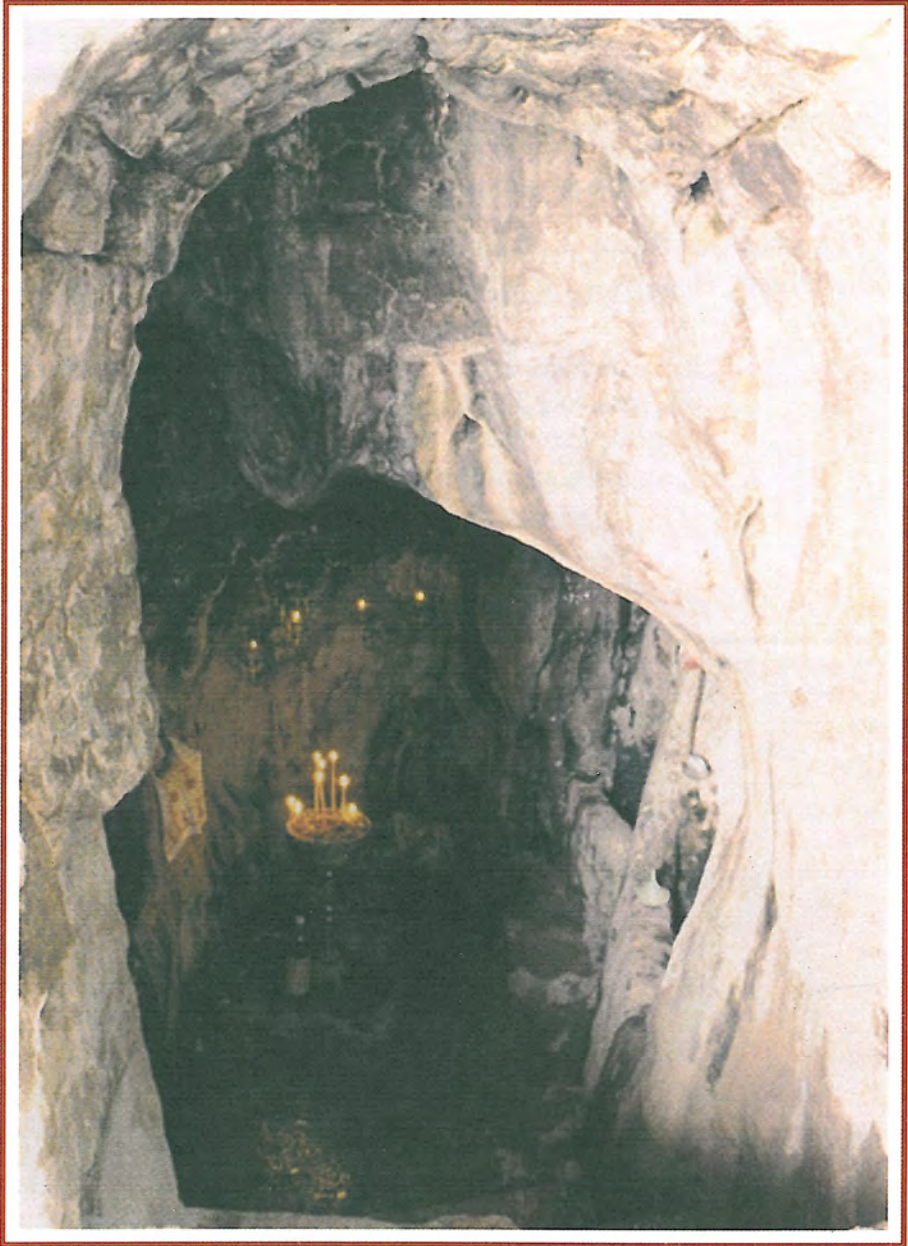
Ω Πανύμνητε Ἀγνή, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν,
ῥῦσαι πάσης συμφορᾶς τὸν χριστῶνυμον λαόν.

Δίστιχον.

*Ἐγκωμίους Κύριλλος ἀνύμνησέ σε
Εὐλαβῶς αἰτούμενος σὴν χάριν Μύρων.*

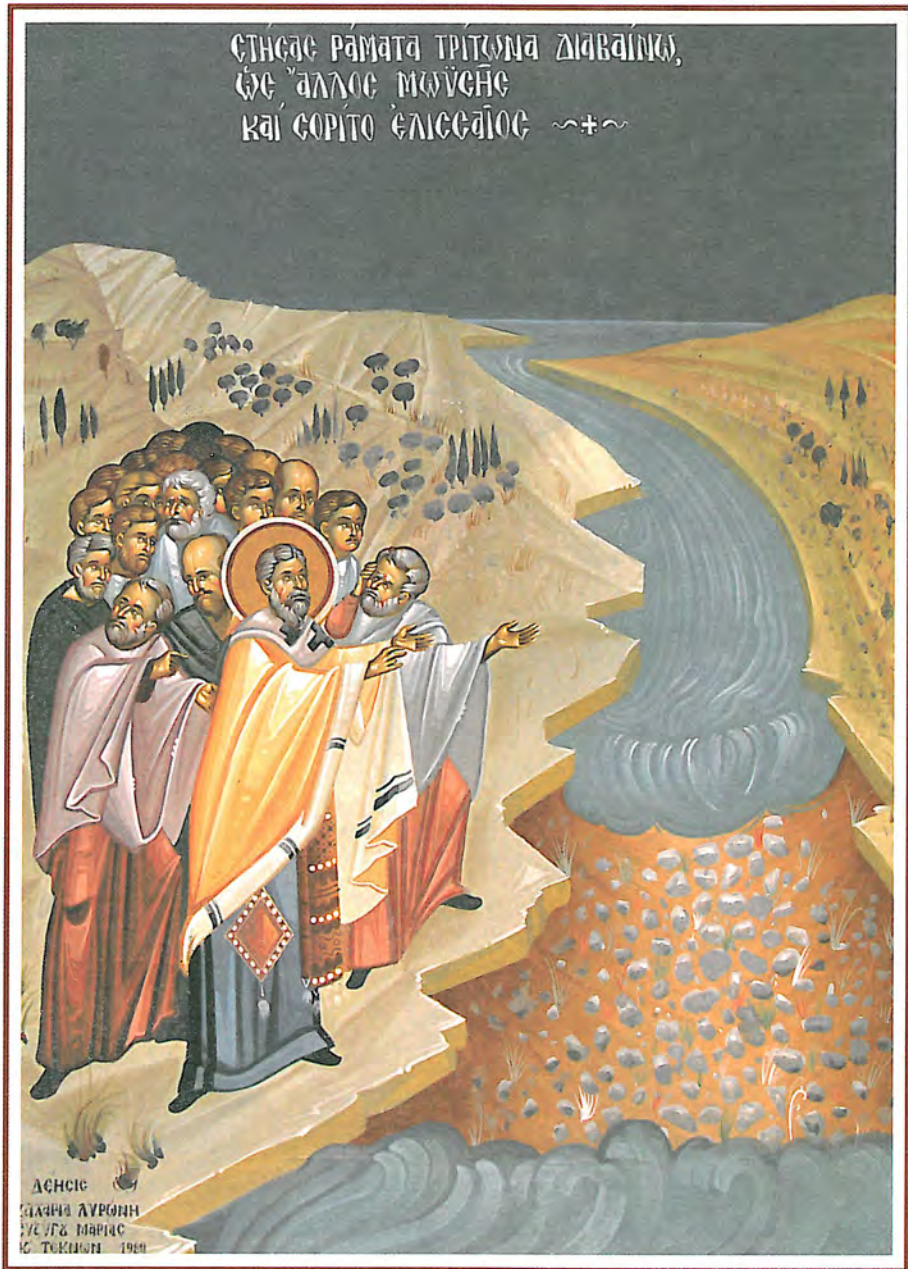
*Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Μύρωνος εἰς τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν
τοῦ Μαλεβιζίου (ια' αἰ.)*

*Ἐσωτερικὸν τοῦ σπηλαίου-ἀγιάσματος ὅπου κατὰ τὴν παρά-
δοσιν ἀσκήτευσεν ὁ Ἅγιος Μύρων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
τῆς ἐπιγείου ζωῆς του.*

ΒΙΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΥΡΩΝΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Τὸ θαῦμα τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ Τρίτωνος. Σύγχρονος Τοιχογραφία εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μύρωνος τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως. Χεὶρ Γ. Χοχλιδάκη. Ἔτος 1980.

*Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας πρόσσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.*

Ο Ἅγιος Πατέρας μας Μύρων, Ἐπίσκοπος Κρήτης ὁ θαυματουργός, τὸ εὐωδιαστὸ μύρο τῶν ἀρετῶν τῆς ἀγίας πίστεώς μας, ἡ ἔμψυχη καὶ πολύτιμη μυροθήκη τῶν δωρεῶν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ καλὸς ποιμένας τῆς λογικῆς ποιμνῆς τῶν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁσιος, ἄκακος καὶ ἀψεγάδιαστος Ἀρχιερέας, σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ οὐρανοφάντορα Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, εἶχε ἐπίγεια πατρίδα τὸ πολυθαύμαστο νησὶ τῆς Κρήτης. Γεννήθηκε στὴ Ραῦκο, ἀρχαία πόλη τῆς σημερινῆς Ἐπαρχίας Μαλεβιζίου, ἡ ὁποία ἀργότερα μετονομάστηκε πρὸς τιμὴν του «Ἅγιος Μύρων», γύρω στὸ διακοσιοστὸ καὶ πεντηκοστὸ ἔτος ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ (250 μ.Χ.), ὅταν αὐτοκράτορας τῶν Ρωμαίων ἦταν ὁ ἀσεβὴς καὶ αἰμοσταγὴς Δέκιος, ὁ θεομάχος διώκτης τοῦ εὐσεβοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν, κατὰ τὸ διωγμὸ τοῦ ὁποίου ἐμαρτύρησαν στὴν Κρήτη ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυρας Κύριλλος, Ἐπίσκοπος Γορτύνης, καὶ οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες.

Ὁ Ἅγιος γεννήθηκε ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς, εὐσεβεῖς καὶ φιλοθέους, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονταν, στὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τῶν διωγμῶν, τὸν καλὸ ἀγῶνα τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν καὶ προσπαθοῦσαν μὲ ἀκούραστη ἐπιμέλεια νὰ φυλαχθοῦν ἀλώβητοι καὶ ἀκέραιοι ἀπὸ τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιδράσεις τῆς εἰδωλολατρικῆς πολυθεΐας καὶ ἀμαρτίας τοῦ ἀσεβοῦς περι-

βάλλοντός τους. Ἀπὸ τὴν παιδική του ἤδη ἡλικία ἦταν ἐμφανὴς ἡ μελλοντικὴ ἐξέλιξή του στὴν Ἐκκλησία, γιατί ἦταν φρόνιμος καὶ συνετός, ἀπέφευγε τὶς παιδικὲς ἐπιπολαιότητες καὶ συνήθειες, ἔδειχνε ὑπακοὴ στοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι, σύμφωνα μὲ τὴν ἀποστολικὴ προτροπή, τὸν ἀνέτρεφαν δίνοντάς του ἀγωγή καὶ συμβουλὲς πού ἐμπνέονταν ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Κύριο. Τὸν γαλουχοῦσαν μὲ τὸ ἄδολο γάλα τῆς ἀληθινῆς γνώσης καὶ εὐσέβειας καὶ μεριμνοῦσαν νὰ τοῦ ἀφήσουν κληρονομιά ὄχι ὑλική καὶ πρόσκαιρη ἀλλὰ πνευματικὴ καὶ ἄφθαρτη. Ἐκεῖνος τοὺς ἀπέδιδε τὸν κατὰ Θεὸ σεβασμὸ καί, ὅταν ἔφθασε σὲ νόμιμη ἡλικία, ὑπακούοντας στὶς παραινέσεις τους, νυμφεύθηκε μὲ γυναῖκα εὐσεβῇ καὶ πιστῇ.

Γνωρίζοντας ὁ μακάριος τὴν ἐντολὴ πού εἶχε καθορίσει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν προπάτορα Ἀδὰμ μετὰ τὴν παρακοή, ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ. Καλλιεργοῦσε μὲ φιλοπονία καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου του τὴ γῆ καὶ ἔκανε καθημερινὸ ἔργο τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἀποστόλου, πού λέγει ὅτι ἐκεῖνος πού δέν καταδέχεται νὰ ἐργάζεται δέν ἔχει τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ τρώει. Τὰ γεννήματα τῶν ἀγρῶν χρησιμοποιοῦσε ὄχι γιὰ δικό του πλουτισμό, οὔτε συγκέντρωνε αὐτὰ σὲ ἀποθήκες, ὅπως ὁ ἄφρων πλούσιος τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας, ἀλλὰ τὰ διέθετε γιὰ τὴ διακονία καὶ τὴν ἀνακούφιση τοῦ πλησίον. Γιατὶ ἦταν ὑπερβολικὰ ἐλεήμων, φιλόπτωχος καὶ φιλόξενος καὶ καθημερινὰ ἔδιδε μὲ ἀφθονία τὰ ἀγαθὰ του σὲ αὐτοὺς πού εἶχαν ἀνάγκη· χόρταινε τοὺς πεινασμένους, ἔντυνε τοὺς γυμνοὺς, φρόντιζε γιὰ τὶς χῆρες καὶ τὰ ὀρφανά, ὑποδεχόταν τοὺς ξένους, καὶ γενικὰ ἀνταποκρινόταν μὲ εὐσπλαγχνία στοὺς ἀναξιοπαθοῦντες, δίδοντάς τους ὅ,τι χρειάζονταν. Κάθε ἄνθρωπο εὐεργετοῦσε πλουσιοπάροχα καὶ ἦταν σὰν ἄλλος Ἀβραάμ ὅσον ἀφορᾷ τὴ φιλοξενία καὶ τὴ συμπάθεια πρὸς τὸ συνάνθρωπο.

Κάποτε, σπλαγχνιζόμενος τοὺς πτωχοὺς, μοίρασε σ' αὐτοὺς τὰ σταφύλια τῶν ἀμπελιῶν του. Ὅταν πληροφορήθηκε τὴν ἀγαθοεργία ἡ μητέρα του, ἄρχισε νὰ γογγύζει λέγοντας ὅτι μάταια κουράστηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους

καλλιεργώντας τὰ ἀμπέλια, ἀφοῦ δέν ἔμεινε τίποτα σ' αὐτούς, γιὰ τὴν παρασκευὴ ἔστω καὶ λίγου κρασιοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνος, ἐπειδὴ ἀπέφευγε τὴν ἀντιλογία καὶ εἶχε τὴν ἐλπίδα τοῦ ὅλη στὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἐπέστρεψε στὸ ἀμπέλι καὶ μάζεψε τὰ ἐλάχιστα σταφύλια πού ἀπόμειναν. Τὰ ἔριξε στὸν ληνό, αὐτὸ πού σήμερα ὀνομάζουμε πατητήρι, ἐπικαλούμενος τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου. Ἀφοῦ πέρασε κάποια ὥρα, ἄρχισε θαυματουργικὰ ἡ ροὴ ἄφθονου γλεύκους (μούστου), μὲ τὸ ὁποῖο γέμισαν ὅλα τὰ δοχεῖα πού βρισκόνταν στὶς ἀποθήκες. Θαυμάζοντας ἡ μητέρα του τὸ γεγονὸς δοξολόγησε τὸν Θεὸ καὶ οὐδέποτε πλέον γόγγυσε, ἀλλὰ αἰσθανόταν χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση βλέποντας τὴν ἐλεήμονα διάθεσιν καὶ φιλοπτωχία τοῦ παιδιοῦ της.

Ἐχοντας φθάσει στὸ μέτρο τῆς ἄκρας ἀκακίας, οὐδέποτε ἀνταπέδιδε τὸ κακό, περισσότερον δὲ εὐεργετοῦσε αὐτοὺς πού τοῦ προξενοῦσαν κάποια ζημιὰ. Κάποτε, κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ ἀλωνίσματος, ἐνῶ διανυκτέρευε στὸ ἀλώνι φυλάσσοντας τὴ συγκομιδὴ τοῦ σιταριοῦ, δέχτηκε τὴν ἐπίσκεψιν κλεπτῶν. Ἐκεῖνοι, ἐπειδὴ νόμισαν ὅτι κοιμᾶται, ἄρχισαν τὸ ἀμαρτωλὸ ἔργο τους καὶ γέμισαν μὲ σιτάρη τὰ σακιά τους τόσο πολὺ, ὥστε ἦταν ἀδύνατον ἀπὸ τὸ βάρος νὰ τὰ σηκώσουν. Ὁ Ἅγιος τοὺς εὐσπλαγχνίστηκε καὶ ἀντὶ νὰ τοὺς καταδιώξει καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τους, ὅπως θὰ ἔκανε κάθε ἄλλος στὴ θέσιν του, τοὺς βοήθησε νὰ σηκώσουν στοὺς ὤμους τους τὸ φορτίο, νουθετώντας τους ταυτόχρονα νὰ σταματήσουν νὰ κλέπτουν καὶ παραγγέλλοντάς τους νὰ ἀποσιωπήσουν τὸ γεγονός. Ἄλλοτε πάλι εἶχε χωράφι στὸ ὁποῖο καλλιεργοῦσε ρεβίθια. Πηγαίνοντας ἐκεῖ κατὰ τὸ πρῶν συνάντησε κλέπτες, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦσαν νὰ συλλέξουν τὸν καρπὸ, ἀλλὰ μάταια. Γιατί, ἂν καὶ κοπίαζαν καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς νύκτας καὶ ἐνῶ ἐνόμιζαν ὅτι μάζευαν ρεβίθια, μάζευαν ἀγκάθια. Ὁ μακάριος Μύρων, ἀντὶ νὰ τοὺς ἐπιρρίψει εὐθύνες καὶ δίκαια νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, τοὺς εὐλόγησε καὶ δίδοντάς τους ρεβίθια, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀτελέσφορη ἡ προσπάθειά τους, τοὺς ἔστειλε στὰ σπίτια τους, παραγγέλο-

ντάς τους, ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τῶν κλεπτῶν τοῦ σιταριοῦ, νὰ μὴν κάνουν σὲ κανένα λόγο γιὰ τὸ συμβάν.

Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἡ σύζυγος τοῦ Ἀγίου ἐγκατέλειψε τὴν πρόσκαιρη ζωὴ καὶ ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὶς φροντίδες τῆς συζυγίας, ἀφιερώθηκε ἀπερίσπαστος στὴν τήρηση τοῦ θείου θελήματος, ἔχοντας γιὰ καθημερινὴ ἀσχολία τὴ μελέτη τῶν Ἀγίων Γραφῶν, τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή, τὴ νηστεία, τὴν ἀγαθοεργία καὶ ἐλεημοσύνη πρὸς τὸν πλησίον. Ἐπειδὴ ἔγινε γνωστὴ ἡ ἀρετὴ του, χειροθετήθηκε πρῶτα Ἀναγνώστης καὶ κατόπιν χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, προκαλώντας μὲ τὴν ἀγγελομίμητη καὶ καθαρὴ πολιτεία του τὸ θαυμασμὸ καὶ τὸν ἔπαινο ὅλων. Τὸ ὄνομα καὶ ἡ φήμη του γρήγορα ξαπλώθηκαν παντοῦ καὶ ὅλοι χαίρονταν ἀναγνωρίζοντας στὸ πρόσωπό του τὸ γνήσιο δοῦλο τοῦ Θεοῦ, τὸ σοφὸ κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου, τὸν πιστὸ οἰκονόμο τῶν μυστηρίων τῆς χάριτος, τοῦ ὁποῖου ἡ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα ἦταν ἔμψυχο παράδειγμα καὶ πρότυπο πίστεως καὶ εὐσέβειας.

Ἀργότερα, ὅταν σταμάτησαν οἱ διωγμοὶ καὶ εἰρήνευσε ἡ Ἐκκλησία καὶ δὲν ὑπῆρχε πιά ἀπαγόρευση νὰ κηρύττεται ἐλεύθερα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐξαιτίας τῆς ἀνόδου στὸν θρόνο τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ πρώτου βασιλιᾶ τῶν Χριστιανῶν, τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ Μύρων ἐπιδόθηκε μὲ μεγαλύτερο ζῆλο στὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, διδάσκοντας ὄχι ἀπλῶς μὲ τὰ λόγια του ἀλλὰ κυρίως μὲ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀρετὴ του. Τὸ κήρυγμά του ἔλαμψε σὰν τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ διασκόρπισε τὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρικῆς ἀθεΐας. Γι' αὐτὸ πολλοὶ ἄφησαν τὰ ἀσεβῆ ἔργα τους καὶ τὴ μάταιη διαγωγὴ τους καὶ βαπτίστηκαν στὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀφοῦ πρῶτα κατηχήθηκαν τὶς σωτηριῳδεῖς ἀληθεῖες τῆς πίστεως καὶ θεμελιώθηκαν οἱ ψυχές τους πάνω στὴν πέτρα τῆς ἀληθινῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ἀναχώρησε ἀπὸ τὴν παροῦσα πρὸς τὴν ἀτελεύτητη ζωὴ ὁ Ἐπίσκοπος Κρήτης καὶ ὅλοι, κλῆρος, ἄρχοντες καὶ λαός, στράφηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ ἐνάρετου

Πρεσβυτέρου Μύρωνος καὶ τὸν παρακάλεσαν μὲ θερμὰ λόγια νὰ ἀναλάβει τὴν διαποίμανση τῶν ψυχῶν τους. Γιατὶ ἔπρεπε αὐτὸς ὁ μέγας λύχνος νὰ μὴν κρύπτεται κάτω ἀπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ νὰ ἀνυψωθεῖ σὲ ψηλὴ καὶ περίοπτη λυχνία, γιὰ νὰ λάμψει τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας καὶ ἀρετῆς του. Ὁ μακάριος στὴν ἀρχὴ δίστασε, ἐπειδὴ ἦταν ταπεινὸς καὶ μετριόφρων καὶ ἀναλογιζόταν τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ ἐρμηνεύοντας τὴν πρόκριση τοῦ λαοῦ σὰν βούληση τῆς θείας πρόνοιας, ἔδωσε τὴν συγκατάθεσή του καὶ πῆρε τὴν χειροτονία. Ἀφοῦ ἀνέβηκε στὸν θρόνο, χωρὶς βέβαια νὰ τὸ ἐπιδιώξει, ὄχι αὐτόκλητος ἀλλὰ θεόκλητος καὶ δημόκλητος, δὲν ἔφτασε, ὅπως συμβαίνει στοὺς πολλοὺς, στὴν ὑπεροψία καὶ τὸν ἐγωισμό, ἀλλὰ ἦταν ταπεινότερος καὶ μετριότερος ἀπ' ὅ,τι πρὶν, ἔχοντας ἓνα καὶ μόνο μέλημα, πῶς νὰ φανεῖ ἀληθινὸς μαθητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου ποιμένα. Γιατὶ ὄχι μόνο στὴν ταπείνωση πρόσθετε περισσότερὴ ταπείνωση, ἀλλὰ καὶ στὴν προηγούμενη πραότητά του πρόσθετε ἄλλη πραότητα· στὴ φιλαδελφία, φιλαδελφία· στὴν ἐλεημοσύνη, ἐλεημοσύνη· στὴν ἐπιμέλεια τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν μεγαλύτερὴ ἐπιμέλεια καί, γενικά, στίς ἀρετὲς πού τὸν κοσμοῦσαν, ὅταν ἀνῆκε στὸ σύλλογο τῶν Πρεσβυτέρων, πρόσθετε ἄλλες μεγαλύτερες.

Γιὰ τίς ἀρετὲς καὶ τὴν ἀγγελομίμητη ζωὴ του τὸν προίκισε ὁ Θεὸς μὲ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας. Ἔτσι μὲ τὴν προσευχὴ του ἐλευθέρωσε πολλοὺς ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν δαιμόνων, θεράπευσε ἀνίατα νοσήματα, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα θεραπείας, καὶ γενικά, δὲν ὑπῆρχε ἀσθένεια ἢ ὁποῖα μποροῦσε νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἱαματικὴ δύναμή του.

Κάποτε, ἐνῶ περιόδευε σύμφωνα μὲ τὴ συνήθεια τῶν Ἀρχιερέων τὴν Ἐπαρχία του, ἔφθασε στὸν ποταμό, αὐτὸν πού ὀνομαζόταν Τρίτων καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε πλημμυρίσει καὶ ἔκανε ἀδύνατη τὴν διάβαση. Ἀλλ' ὁ Ἅγιος, ἀντὶ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ σκοπὸ του καὶ νὰ ἐπιστρέψει πίσω, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, χτύπησε μὲ τὴν ράβδο του

τὰ νερά, ὅπως κάποτε ὁ Μωυσῆς τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα καί, ὦ τοῦ θαύματος! ἀμέσως ὁ ποταμὸς ἐσταμάτησε τὴν φυσικὴ ροή του καὶ ἄνοιξε δρόμο σ' αὐτὸν καὶ τὴν συνοδεία του· καὶ δὲν ξεκίνησε τὴν φυσικὴ του πορεία ὁ ποταμὸς, παρὰ μόνο ἀφοῦ ὁ αἰίδιμος ἔφτασε στὴν Ἐκκλησία καὶ ἔστειλε τὴν ράβδο του μὲ τὸ διάκονό του, ποὺ εἶχε διαταγὴ νὰ χτυπήσει γιὰ δευτέρη φορὰ τὰ νερά.

Ἄλλοτε πάλι, ἓνας δράκος φοβερὸς λυμαινόταν τὴ χώρα καὶ ταλαιπωροῦσε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα. Οἱ κάτοικοι ἀπεγνωσμένοι προσέφυγαν στὸν Ἅγιο, παρακαλώντας τον νὰ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ ἓνα τόσο μεγάλο κακό. Ἐκεῖνος, ἐπειδὴ ἦταν πάντοτε σπλαγχνικὸς γιὰ ὅλους καὶ κανενὸς τὸ αἶτημα δὲν παραθεωροῦσε, προσευχήθηκε μὲ θερμὴ πρὸς τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὴν προσευχή του ἔδιωξε τὸ δράκο ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα ἢ τὸν ἀπολίθωσε, ὅπως ἄλλοι διηγοῦνται καὶ ἀπάλλαξε ἔτσι τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴ συμφορά, οἱ ὅποιοι δόξασαν τὸν Θεό, αὐτὸν ποὺ δόξαζε τὸν ἅγιο δοῦλο του μὲ τόσο μεγάλη καὶ θαυμαστὰ σημεῖα.

Ὅταν πάλι ἡ γενέτειρα κώμη τοῦ Ἁγίου ἔπασχε ἀπὸ λειψυδρία, οἱ κάτοικοι κατέφυγαν σ' αὐτὸν καὶ μὲ δάκρυα τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία. Ἐκεῖνος ὁ συμπαθὴς γονυπετὴς ἀφοσιώθηκε στὴν προσευχή καὶ τὴ δέηση πρὸς τὸν Θεό, μέχρις ὅτου ἀνέβλυσε πηγὴ μὲ καθαρὸ νερό, μέσα στὴ σπηλιά, ὅπου σήμερα ὑπάρχει τὸ ἁγίασμα, τὸ ὅποιο μὲ τὴν χάρη του εἶναι ἱαματικὸ καὶ θεραπεύει κάθε ἀσθένεια καὶ ἐπήρεια χαλεπὴ, ἐκεῖνων ποὺ ἀντλοῦν ἀπὸ αὐτὸ μὲ πίστη.

Τέτοια καὶ μεγαλύτερα θαύματα ἀφοῦ ἐπετέλεσε ὁ θαυμαστὸς Μύρων καὶ ἀφοῦ ἐποίμανε τὸ λογικὸ του ποῖμνιο μὲ ὁσιότητα καὶ δικαιοσύνη, ἔφθασε στὴν ἡλικία τῶν ἑκατὸ καὶ πλέον ἐτῶν καὶ παρέδωσε τὴν μακαρία ψυχὴ του στὸ Θεό. Οἱ εὐσεβεῖς παρέλαβαν τὸ τίμιο λείψανό του καὶ θρηνώντας γιὰ τὴ στέρηση τέτοιου φιλόστοργου πατέρα, τὸ ἐνταφίασαν μὲ ὕμνωδιες καὶ τιμὲς ἐκεῖ ὅπου σήμερα ὑπάρχει ὁ τάφος του, ὁ ὅποιος ἐκπέμπει θαυμαστὴ εὐωδία καὶ

θαύματα παράδοξα ἐπιτελεῖ σ' αὐτοὺς πού προσέρχονται μὲ πίστη καὶ εὐλάβεια. Γιατὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο γνωρίζει νὰ ἀντιδοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς πιστοὺς του θεράποντες· τὶς ἀγιασμένες ψυχές τους νὰ συναριθμεῖ μὲ τὶς ἀσώματες δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, δίδοντάς τους τὸ ἀμάραντο στεφάνι τῆς νίκης, καὶ τὰ πανσέβαστα λείψανά τους νὰ ἀποδεικνύει πηγές ἰαμάτων καὶ φάρμακα πολύτροπων ἀσθενειῶν καὶ νοσημάτων.

Πάμπολλα εἶναι τὰ θαύματα, τὰ ὅποια ὁ θαυματουργὸς Ἱεράρχης Μύρων ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ πρὸς δόξαν τῆς Παναγίας Τριάδος, τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ, τοῦ «Θαυμαστοῦ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ», σύμφωνα μὲ τὸ λόγο τοῦ Προφήτη καὶ βασιλιᾶ Δαυΐδ, καὶ μὲ τὰ ὅποια διαδηλώνει καὶ μετὰ τὴ μακαρία κοίμησίν του τὴν φιλευσπλαγχνία καὶ φιλανθρωπία του πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα πρὸς τὴ φερώνυμη γενέτειρα κωμόπολιν του καὶ τοὺς ἐπικαλουμένους μὲ ἀκλόνητη πίστη τὴν παρρησία του πρὸς τὸν Κύριο. Στὴ συνέχεια καταχωρίζουμε μερικὰ ἀπ' αὐτά, βασιζόμενοι σὲ προγενέστερες καταγραφές, σὲ διηγήσεις πού οἱ ἴδιοι ἀκούσαμε καὶ σὲ ἐπιστολὰς τῶν εὐεργετηθέντων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1826, οἱ Τοῦρκοι τοῦ Μεγάλου Κάστρου, ἔχοντας ἐπικεφαλῆς τὸ Χασὰν Πασά, ἐκστράτευσαν ἐναντίον τῶν χωριῶν τῆς Ἐπαρχίας Μαλεβιζίου καί, ἀφοῦ συνέλαβον πολλοὺς ἀπὸ τοὺς κατοίκους, τοὺς ὀδήγησαν στὴν γενέτειρα τοῦ Ἀγίου καὶ τοὺς κράτησαν αἰχμαλώτους δίπλα στὸν Ναό του, ἐπάνω στὴ στέγη κάποιου σπιτιοῦ γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς μεταφέρουν τὴν ἐπαύριον στὴν πόλιν γιὰ νὰ τοὺς κακοποιήσουν. Γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τυχὸν ἀπόδρασή τους τοποθέτησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νύκτας καὶ δεύτερη φρουρά. Ἀλλὰ, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ὕστερα ἀπὸ ἐπικύλησιν ἀπὸ τὴ μεριὰ τῶν αἰχμαλώτων τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου, παρουσιάστηκε ἕνα ἐκτυφλωτικὸ φῶς στὸν οὐρανὸ καί, σὰν πύρινες γλῶσσες, κατέβηκε καὶ στάθηκε πάνω ἀπὸ τὸ Ναό· ταυτόχρονα ἀκούστηκαν δυνατὲς βροντὲς καὶ ἐκκωφαντικὸς θόρυβος. Οἱ Ὀθωμανοὶ νόμισαν ὅτι χρι-

στιανικός στρατός τούς είχε κυκλώσει καί, ἐπειδὴ τούς κατέλαβε πανικός, ἀναχώρησαν τρέχοντας. Οἱ κάτοικοι ἐλευθέρωσαν ἀπὸ τὰ δεσμά τους τούς αἰχμαλώτους, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ εὐχαρίστησαν τὸν Ἅγιο γιὰ τὴν σωτηρία τους, ἐπέστρεψαν στὰ σπίτια τους.

Κατὰ τὸ ἔτος 1840, στὴν κωμόπολη Ἄνω Ἀρχάνες τῆς Ἐπαρχίας Τεμένους ζοῦσε κάποιος Ὁθωμανός, ὀνομαζόμενος Χουσεῖν Πασάς, ὁ ὁποῖος ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παντοπώλη στὸ Ἡράκλειο. Αὐτὸς ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρωτοστάτες κατὰ τὴ σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν, ἡ ὁποία συνέβη τὴν 23ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1821, τὴ γνωστὴ ὡς «ὁ μεγάλος ἀρμπεντές». Αὐτός, ὕστερα ἀπὸ σοβαρὴ ἀσθένεια τυφλώθηκε καὶ παρ' ὅλες τὶς ἱατρικὲς φροντίδες δέν μπορούσε νὰ βρεῖ καὶ πάλι τὸ φῶς του. Φίλοι του Χριστιανοὶ τὸν παρακίνησαν νὰ ταξιδεύσει γιὰ προσκύνημα στὴν Εὐαγγελίστρια τῆς Τήνου καὶ νὰ παρακαλέσει τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο νὰ τοῦ χαρίσει τὴν ὄραση. Ἀλλὰ μάταια. Ἐπέστρεψε καί, ὅταν ἄκουσε γιὰ τὴν ἱαματικὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, ἦλθε στὸ Ναὸ του καὶ γονάτισε μπροστὰ στὸν τάφο του παρακαλῶντας γιὰ τὴν θεραπεία του. Κατὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Θείας Λειτουργίας ἄρχισε ἀμυδρὰ νὰ βλέπει, ὅταν δὲ μετὰ τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπλυνε τὰ μάτια του στὸ Ἀγίασμα τοῦ Ἁγίου, ἐπανεκτήσε πλήρως τὴν ὄρασή του. Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι τὸν θάνατό του, κατὰ τὸ ἔτος 1859, ἐπισκεπτόταν τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης του, φέρνοντας ἀπὸ εὐγνωμοσύνη διάφορα δῶρα.

Στὴν κωμόπολη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος κατοικοῦσε καὶ ὁ περιβόητος γιὰ τὴν θηριωδία καὶ σκληρότητά του Μπεντρὴ Ἐφέντης, ὁ ὁποῖος ὅμως ἔδειχνε σεβασμὸ πρὸς τὸν Ἅγιο. Κατὰ τὸ ἔτος 1840, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν πολυκαιρία ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου εἶχε ὑποστεῖ σοβαρὲς φθορὲς - ὡς γνωστὸν οἱ Τοῦρκοι δέν ἐπέτρεπαν τὴν ἐπισκευὴ τῶν χριστιανικῶν Ναῶν - ὁ Μπεντρὴ ἔδωσε τὴν ἄδεια στοὺς Χριστιανοὺς νὰ τὸν ἐπισκευάσουν καὶ βοηθοῦσε προσωπικὰ καὶ ὁ ἴδιος. Ἕνας ἄλλος ὅμως Ὁθωμανός, ὀνομαζόμενος Χατζὴ Μου-

σταφάς, ἔβαλε κατὰ νοῦν νὰ μετατρέψει τὸ Ναὸ σὲ Τζαμί καὶ ἀπαγόρευσε στὸ Μοναχὸ Μελέτιο, ὁ ὁποῖος ἐκτελοῦσε καθήκοντα νεωκόρου, νὰ μπαίνει πλέον σ' αὐτόν. Αὐτὸς τὸ ἐπόμενο πρῶτὸ ἀναχώρησε γιὰ τὸ Ἡράκλειο μὲ σκοπὸ νὰ καταγγεῖλει στὸν Πασά ὅτι ὁ Μπεντρή Ἐφέντης ἐπέτρεψε στοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἐπισκευάσουν τὸν Ναό, καταγγελία ἡ ὁποία θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ὁ Μπεντρή Ἐφέντης νὰ θανατωθεῖ καὶ ὁ Ναὸς νὰ μετατραπεῖ σὲ Τζαμί. Ἐνῶ ὅμως βρισκόταν στὸ δρόμο γιὰ τὸ Ἡράκλειο ἀσθένησε ἀπὸ δυσεντερία καὶ πέθανε. Ἔτσι μὲ τὴ θαυμαστὴ ἐπέμβαση τοῦ Ἀγίου διασώθηκε ὁ Ναὸς ἀπὸ τὴ βεβήλωση.

Ἄλλος Ὀθωμανός, ὀνομαζόμενος Σελήμ Ἀγάς, γνωστὸς ὡς Μπαμπάς, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε δίπλα στὸν Ναὸ τοῦ Ἀγίου, ἔφερνε κάθε χρόνο, κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς μνήμης του, μία στάμνα μὲ λάδι γιὰ τροφοδοσίᾳ τῶν κανδηλιῶν τοῦ Ναοῦ, διότι ἔλεγε ὅτι πολλὲς φορὲς ὁ Ἅγιος τὸν εἶχε εὐεργετήσει.

Κάποτε οἱ Ὀθωμανοὶ ἀποθήκευσαν στὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου πολεμικὰ ἐφόδια καὶ τροφές, προοριζόμενα γιὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸ τοῦ στρατεύματός τους, καὶ τοποθέτησαν μπροστὰ στὶς πόρτες φρουροὺς. Κατὰ τὴ διάρκεια ὅμως τῆς νύκτας ἀκούστηκαν δυνατὲς βροντὲς καὶ φοβερὸς θόρυβος. Οἱ κάτοικοι ξύπνησαν καὶ ἔτρεξαν πρὸς τὸ Ναό, ἀπ' ὅπου ἐρχόταν ὁ θόρυβος. Εἶδαν ἔντρομους τοὺς Τούρκους φρουροὺς νὰ φεύγουν καὶ νὰ φωνάζουν ὅτι ὁ Εὐλίας, ἓνας γέροντας μὲ λευκὴ γενειάδα καὶ χρυσὰ ἐνδύματα τοὺς ἔδιωχνε. Τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὸ Ναὸ τὰ πολεμοφόδια καὶ τὸν παρέδωσαν στοὺς Χριστιανούς, γιὰ νὰ τελοῦν ἀπρόσκοπτα τὴν λατρεία τους.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ ἔτους 1861 ἦλθε στὸν Ἅγιο Μύρωνα ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο ὁ Γεώργιος Κολυβάκης μαζὶ μὲ τὴν δεκαεξάχρονη σύζυγό του Μαριγώ καὶ τοὺς γονεῖς της, φιλοξενούμενοι τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου. Ἡ σύζυγος τοῦ Γεωργίου, σύμφωνα μὲ τὴ διάγνωση τῶν γιατρῶν, ἔπασχε ἀπὸ σοβαρὴ νευρική ἀσθένεια, ταλαιπωροῦνταν ὅμως, ὅπως ἀπο-

δείχθηκε, από ακάθαρτο πνεῦμα. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πα-
ραμονῆς τους στὴν κωμόπολη ἢ κατάστασή της ἐξελίχθηκε
στὸ χειρότερο καὶ οἱ συγγενεῖς, ἐλπίζοντας στὴν ἱαματικὴ
δύναμη τοῦ Ἀγίου, τὴν ἔφεραν στὸν Ναό του. Προσκάλεσαν
τοὺς Ἑγουμένους τῶν Μονῶν Ἱερουσαλήμ Μάξιμο καὶ Ἐλε-
ούσας Μελέτιο, τὸν Ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ Ἄνω Ἀσίτες Γε-
ώργιο καὶ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ Ἐμμανουήλ καὶ Χα-
τζή-Μιχαήλ. Οἱ Ἱερεῖς γιὰ πέντε συνεχόμενες ἡμέρες ἔκαναν
δεήσεις δίπλα στὸν τάφο τοῦ Ἀγίου καὶ μαζί μ' αὐτοὺς πολ-
λοὶ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως νήστευαν καὶ προσεύχονταν.
Καθημερινὰ τελοῦσαν τὴ Θεία Λειτουργία, ἐνῶ ἀπὸ τὸν τά-
φο τοῦ Ἀγίου σκορπιζόταν θαυμαστὴ εὐωδία, μὲ τὴν ὁποία
γέμιζε ὁ Ναός. Κατὰ τὴ νύκτα τῆς Τετάρτης, παρουσιάσθη-
κε στὴν ἀσθενῇ ὁ Ἅγιος καὶ τὴν πληροφόρησε ὅτι τὴν Πα-
ρασκευὴ θὰ ἀπαλλασσόταν ἀπὸ τὴν ἐπὶ ἡρεια τοῦ πονηροῦ
πνεύματος. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ ἐνῶ
ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνοῦσε τὸ «Ἐξαιρέτως...», ἡ ἀσθενὴς φώναξε
δυνατά, τινάχθηκε καὶ ἀπόμεινε γιὰ μικρὸ διάστημα πάνω
στὸ ἔδαφος σὰν νεκρή. Μετὰ ἀπὸ παρέλευση λίγων λεπτῶν
σηκώθηκε ὑγιής, δοξολογώντας τὸν Θεὸ καὶ εὐχαριστώντας
τὸν Ἅγιο γιὰ τὴ θεραπεία.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ ἔτους 1930 ἔφθασε ἐπισκέπτης στὴν κω-
μόπολη τοῦ Ἀγίου Μύρωνος ὁ Λάμπρος Ζαχαρὴς, διευθυντὴς
τοῦ περιοδικοῦ «Οἰκογενειακὴ ζωή», ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε
τότε ὡς Ἱεροκέρυκας τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ρεθύμνης καὶ
Αὐλοποτάμου. Ἐπειδὴ ἔπασχε ἀπὸ σοβαρὸ ὀφθαλμολογικὸ
νόσημα, εἶχε χάσει μέρος τῆς ὀπτικῆς του ἱκανότητος. Ἀπὸ
τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως ἄκουσε διηγήσεις γιὰ τὰ
θαῦματα τοῦ Ἀγίου καί, τὴν ἐπομένη ἡμέρα, κατέφυγε ἰκέ-
της στὸν τάφο του, παρακαλώντας τὸν νὰ τὸν ἀπαλλάξει
ἀπὸ τὴν ἀσθένεια. Ἦλθε στὸ σπήλαιο καί, ἀφοῦ προσευχή-
θηκε, ἔπλυνε στὸ ἁγίασμα τὰ μάτια του. Ἀμέσως οἱ σκιᾶς
ἐξαφανίστηκαν καὶ ἐπανεκτίσθη πλήρως τὴν ὄρασή του. Ἀπὸ
τότε καὶ γιὰ σειρὰ ἐτῶν ἐρχόταν κάθε χρόνο προσκυνητὴς
κατὰ τὴν μνήμη τοῦ Ἀγίου, κηρύττοντας τὸ θαῦμα καὶ διη-

γούμενος τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, ἐγκαταστάθηκαν στὴν κωμόπολη Γερμανοὶ στρατιῶτες. Ὁ ἐπικεφαλῆς λοχίας, ὀνομαζόμενος Ἀϊφρέν, εἶδε στὸν ὕπνο του τὸν Ἅγιο, ὁ ὁποῖος τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ τὸν βοηθήσει νὰ ἐπιστρέψει σῶος στὴν πατρίδα του, ἐὰν δὲν προκαλοῦσε κακὸ στοὺς κατοίκους. Ὁ λοχίας ξύπνησε καὶ ἔντρομος ζήτησε νὰ ἐξακριβώσει ποιὸς παρουσιάσθηκε στὸν ὕπνο του καὶ τοῦ μίλησε μ' αὐτοὺς τοὺς λόγους. Πῆγε στὸν Ναὸ καὶ μὲ κατάπληξη ἀναγνώρισε στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου τὴν μορφή τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε παρουσιασθεῖ. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἐνόχλησε πλέον κανένα ἀπὸ τοὺς κατοίκους, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἐκκλησιαζόταν κάθε Κυριακὴ, μέχρι τὴν ὀριστικὴ ἀποχώρηση τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ νησί.

Ὅταν πάλι ἀποχωροῦσαν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα, κατὰ τὸ ἔτος 1944, ὁ Ἅγιος ἔδειξε θαυμαστὴ εὐνοία πρὸς τὴ γενέτειρά του. Τὰ ἄρματα ἔφθασαν στὴν εἴσοδο τῆς κωμοπόλεως καὶ ὁ ἐπικεφαλῆς ἀξιωματικὸς διέταξε νὰ τὴ βομβαρδίσουν, μὲ σκοπὸ τὸν ἐκφοβισμό τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ. Ἐνῶ ὁ καιρὸς ἦταν αἶθριος, ξαφνικὰ ἓνα πυκνὸ σύννεφο κάλυψε τὴν κωμόπολη. Οἱ Γερμανοὶ βομβάρδισαν, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ἐντοπίσουν κάποιο συγκεκριμένο στόχο, καὶ ἔτσι οὐδεμία σοβαρὴ καταστροφὴ ἐπῆλθε. Μόνο μία γυναίκα, ὀνόματι Μαρία Μαγκουσάκη, τραυματίστηκε ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν βλημάτων. Τὸ γεγονὸς διηγήθηκε ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς στὸ συνταξιοῦχο δάσκαλο Νικόλαο Ζωγραφάκη, κάτοικο Κερασίων Τεμένων.

Κατὰ τὴ 10ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1969, στὸ σπήλαιο τοῦ Ἁγίου ἀνοίχθηκε ὄρυγμα βάθους τριῶν μέτρων καὶ μήκους εἴκοσι μέτρων, προκειμένου νὰ κατασκευασθεῖ ἀποχετευτικὸς ἀγωγὸς τῶν ὀμβριων ὑδάτων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Μέσα στὸν ἀγωγό, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στὸ στάδιο τῆς ἀποπεράτωσης, ἐργαζόταν γιὰ τὴν τελικὴ διαμόρφωση ὁ Νικόλαος Παπαδάκης, κάτοικος Ἁγίου Μύρωνος. Κατὰ τὴν 3.40' μ.μ. ὥρα ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐνῶ ἐργαζόταν ὁ ἀνωτέρω, ἔπεσε

μεγάλος ὄγκος χωμάτων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταπλακωθεῖ ὁλόκληρος καὶ ἀκόμα νὰ ἀνέβει τὸ χῶμα ἓνα μέτρο πάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴ του. Ὑστερα ἀπὸ παρέλευση μιᾶς ὥρας κάποιος τὸν ἀναζήτησε καὶ παρατήρησε τὴν κατολίσθησιν τῶν χωμάτων. Ἀνέβηκε στὸν Ναὸ καὶ ἔκρουσε τὶς καμπάνες. Ἐτρεξαν οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως καὶ ἄρχισαν νὰ ἐρευνοῦν ἄλλοι μὲ σκαπάνες καὶ ἄλλοι μὲ τὰ χέρια. Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα ἀνακάλυσαν τὸ καπέλο ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Ἀγωνιοῦντες γιὰ τὴν διάσωσίν του, παρεκάλεσαν τὸν Ἅγιο, γιατί φοβοῦνταν ὅτι μετὰ τὴν παρέλευση τόσης ὥρας ἦταν ἀδύνατον νὰ βρίσκεται ἀκόμη στὴν ζωὴ. Κατὰ τὴν 4.55' ὥρα εἶχαν καταφέρει νὰ τὸν ἐλευθερώσουν μέχρι τοὺς ὤμους ἀλλὰ δὲν παρουσίαζε σημεῖα ζωῆς, ὅπως διαπίστωσε καὶ ὁ κοινοτικὸς γιατρὸς Ἰωάννης Μακρυγιαννάκης. Τότε ἔφεραν ἁγίασμα ἀπὸ τὴ σπηλιὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἔριξαν στὸ πρόσωπό του. Ἀμέσως ἐκίνησε τὴν κεφαλὴ του. Μεταφέρθηκε ἐπειγόντως στὴν Κλινικὴ «Ἀπόστολος Παῦλος» τοῦ Ἡρακλείου, ὅπου μετὰ ἀπὸ ἐργαστηριακὰς καὶ ἀκτινολογικὰς ἐξετάσεις διαπιστώθηκε ὅτι δὲν ἔπαθε καμιά βλάβη ἀπὸ τὸ ἀτύχημα. Ὁ ἴδιος, μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἐξιστοροῦσε τὸ θαῦμα στοὺς προσκυνητὰς, δοξάζοντας τὸ Θεὸ καὶ εὐχαριστώντας τὸν Ἅγιο γιὰ τὴν εὐεργεσίαν.

Ἡ Μελπομένη Καμάρα, κάτοικος Νέου Χαλανδρίου Ἀθηνῶν, εἶχε γιὰ ὀνομαζόμενον Κωνσταντῖνο, ὁ ὁποῖος προσβλήθηκε ἀπὸ σοβαρὴ ἀσθένεια τῶν ματιῶν. Παρὰ τὶς προσπάθειες τῶν γιατρῶν δὲν μπόρεσε νὰ βρεῖ θεραπείαν. Ἡ μητέρα του, ἀπελπισμένη ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ἐπισκέφτηκε τὴν Μαρία Ταμιωλάκη, κάτοικο Ἀθηνῶν, καταγόμενὴ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μύρωνα, ἡ ὁποία διατηροῦσε ἁγίασμα τοῦ Ἁγίου, καὶ μὲ δάκρυα τὴν παρακάλεσε νὰ τῆς δώσει λίγο. Ἐπέστρεψε στὸ σπίτι της καί, ἀφοῦ ἐπικαλέστηκε τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου, ἔχρισε τὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖο ἀμέσως θεραπεύτηκε.

Κατὰ τὸ ἔτος 1977, ἡ Ἑλένη Νικ. Συνοδινοῦ, κάτοικος τοῦ χωρίου Μεσαγρὸς Λέσβου, ἔστειλε ἐπιστολὴ πρὸς τὸν

τότε Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Στυλιανὸ Ροδαμνάκη, μὲ τὴν ὁποία ἐξιστοροῦσε τὸ ἐξῆς θαῦμα τοῦ Ἀγίου: Ὁ πατέρας της προσβλήθηκε ἀπὸ σοβαρὴ ἀσθένεια τῶν πνευμόνων καὶ οἱ γιατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι πλησίαζε ὁ θάνατός του. Οἱ οἰκεῖοι του ἀπέθεσαν τὶς ἐλπίδες τους στὸ Θεὸ καὶ παρακαλοῦσαν θερμὰ γιὰ τὴν διάσωσή του. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νύκτας καὶ ἐνῶ ἡ ἀνωτέρω παρέμενε δίπλα στὸν ἀσθενὴ πατέρα της, κάποια στιγμή ἀποκοιμήθηκε καὶ εἶδε ὅτι βρέθηκε σὲ κάποια Ἐκκλησία καὶ ἓνας σεβάσμιος γέροντας μὲ λευκὴ γενειάδα, ὁ ὁποῖος βρισκόταν στὸ ἱερὸ Βῆμα, τῆς εἶπε ὅτι ὁ πατέρας της θὰ γινόταν καλὰ καὶ ὅτι ὁ ἴδιος ἦταν ὁ προστάτης τῆς οἰκογένειάς της. Ἀνέφερε ἐπίσης τὸ ὄνομά του λέγοντας ὅτι ἦταν ὁ Ἅγιος Μύρων καὶ τῆς ζήτησε νὰ ἀνάψει μία λαμπάδα στὸν Ναὸ του. Ἐκείνη ἀνταπάντησε ὅτι δὲ γνωρίζει Ἅγιο μὲ τὸ ὄνομα Μύρων καὶ ὁ Ἅγιος τὴν προέτρεψε νὰ ζητήσει πληροφορία. Τὸ πρῶι, ἀφοῦ πληροφόρησε τοὺς οἰκεῖους της, ρώτησαν τὸν Ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ τους καὶ αὐτὸς τοὺς ἔδωσε πληροφορίες γιὰ τὸν Ἅγιο λέγοντάς τους ὅτι βρίσκεται στὴν Κρήτη. Ὁ ἀσθενὴς ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες θεραπεύτηκε ἐντελῶς, ἀλλ' ἡ Ἑλένη λησμόνησε τὴν ὑπόσχесή της, τὴν ὁποίαν τῆς ὑπενθύμισε ὁ Ἅγιος, ὅταν γιὰ δεύτερη φορὰ παρουσιάστηκε στὸν ὕπνο της. Ἐκείνη, γεμάτη ἀπὸ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἅγιο, ἔστειλε στὸ Ναὸ του ἀφιέρωμα μία κανδήλα καθὼς καὶ χρήματα καὶ ἐφεξῆς ἐπικαλοῦνταν μὲ εὐλάβεια τὴν ἀντίληψη καὶ τὴν προστασία του, ὁμολογώντας τὴν ἱαματικὴ δύναμή του.

Κατὰ τὸ Μάιο τοῦ ἔτους 1988, ἡ Εὐαγγελία, σύζυγος Ἰωάννου Λιναρδάκη, κάτοικος Ἀγίου Μύρωνος, ἀσθένησε ἀπὸ καρκίνο καὶ ὑποβλήθηκε σὲ μαστεκτομὴ στὸ Νοσοκομεῖον «Ἅγιος Σάββας» τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν ἐγχείρηση ὅμως καὶ ἀφοῦ πέρασε ἓνα ἐξάμηνο, προέκυψαν διάφορες μετεγχειρητικὲς ἐπιπλοκές. Ἐπικαλέστηκε τὴν χάρη τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, καὶ οἱ ἐπιπλοκές, χωρὶς ἱατρικὴ ἐπέμβαση, σταμάτησαν ἐνῶ ἡ ὑγεία της ἀποκαταστάθηκε ἐντελῶς.

Κάποια κυρία ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ εἶχε ἐξάχρονη κόρη

ὀνομαζόμενη Εἰρήνη, ἡ ὁποία ἦταν κωφάλαλη. Ἦλθε στὸ Ἑράκλειο, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς καθηγητὴς ὁ γιὸς της, καὶ ἐπειδὴ ἄκουσε περὶ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, κατέφυγε στὸ Ναὸ του, παρακαλώντας τὸν Ἅγιο νὰ θεραπεύσει τὸ παιδί της. Ἐνῶ ἐκείνη προσευχόταν γονυπετὴς μπροστὰ στὸν τάφο, τὸ παιδί ἄρχισε νὰ ἀρθρώνει κάποιες λέξεις. Ἐκπληκτῇ ἐπέστρεψε στὸ Ἑράκλειο καὶ κάλεσε τὸ σύζυγό της νὰ ἔλθει ἀπὸ τὴν Κομοτηνὴ. Οἰκογενειακῶς ἦλθαν γιὰ δεύτερη φορὰ στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου καὶ ἐπικαλέστηκαν μὲ δάκρυα τὴ μεσιτεία του. Τὸ παιδί, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας, ἄρχισε νὰ μιλᾷ κανονικά, γεγονὸς πού προκάλεσε τὸν θαυμασμό τῶν ἐκκλησιαζόμενων πιστῶν.

Κατὰ τὴν 3η Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1999, ἡμέρα Τετάρτη, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Κριτωτάκης, μετὰ τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας, αἰσθάνθηκε κάποιο πόνο στὴν περιοχὴ τῆς καρδιᾶς, γεγονὸς τὸ ὁποῖο τὸν ἔβαλε σὲ ἀνησυχία, γιὰτὶ δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ. Στάθηκε μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τὸν βοηθήσει. Τὰ ξημερώματα τῆς Πέμπτης, 4η Νοεμβρίου, εἶδε στὸν ὕπνο του ὅτι, ἐνῶ βρισκόταν ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τοῦ Ναοῦ, μπῆκε ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴ βόρεια πύλη καὶ τὸν χαιρέτησε μὲ συμπάθεια καὶ ἰλαρότητα. Τὴν ἴδια μέρα ὁ π. Νικόλαος κατέβηκε στὸ Ἑράκλειο καὶ ὑποβλήθηκε σὲ ἱατρικὲς ἐξετάσεις, κατὰ τίς ὁποῖες διαπίστωσαν οἱ γιατροὶ ὅτι ὑπῆρχε κάποιο πρόβλημα, ἀλλὰ πλέον εἶχε ξεπεραστεῖ.

Ἀνακεφαλαιώνοντας τὴ μερικὴ διήγηση τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου, ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι ὁ θαυματουργὸς Ἱεράρχης Μύρων προφθάνει παντοῦ καὶ βοηθεῖ καὶ σώζει μὲ θαυματουργικὸ τρόπο ἐκείνους πού μὲ εὐλάβεια καὶ ἀκλόνητη πίστη ἐπικαλοῦνται τὴν προστασία του καὶ φωνάζουν τὸ ὄνομά του. Μπροστὰ στὸν τάφο του παράλυτοι βάδισαν, δαιμονιζόμενοι ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν ἀκάθαρτων πνευμάτων, τυφλοὶ ἀνέβλεψαν, ἀσθενεῖς ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες πέτυχαν τὴ θεραπείά τους, δεσμὰ στερώσεως λύθηκαν

καὶ κίνδυνοι δυσχερεῖς ἀποσοβήθηκαν μέσω τῆς ἐξαιρετικῆς χάρις μετὰ τὴν ὁποία τὸν δοξάζει ὁ Θεός. Ὁ τάφος του πολλὰς φορές ἐκπέμπει θαυμαστὴ εὐωδία, ἄλλοτε πάλι ἀκούγονται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ ἐλαφροὶ κρότοι, σὰν ἐλαφρὰ κτυπήματα ράβδου πάνω στὸ μάρμαρο, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐρμηνεύονται ὡς ἔκφραση ἰδιαίτερης εὐνοίας. Ἄλλες φορές ὑγρασία, σὰν σταγόνες ἰδρώτος, ἐμφανίζεται πάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ τάφου καὶ γεμίζει τὸ Ναὸ ἀπὸ ὑπερκόσμια εὐωδία. Πράγματι «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ».

Ἄλλ', ὦ μυρώνουμε Ἱεράρχα Μύρων, φύλαττε καὶ σκέπαζε πάντοτε τὴν Κρήτη τὴν πατρίδα σου, τὴ γενέτειρα κωμόπολή σου, ἢ ὁποία ἔχει ὡς ἄλλη κολυμβήθρα Σιλῶαμ τὸν τάφο σου, καὶ σῶζε ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ ἀσθένεια τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν πατρική, εὐεργετική καὶ σωτηριώδη ἀντίληψη καὶ προστασία σου. Ἀμήν.

ΔΥΟ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

*Ἐκ τῶν θαυμάτων κατάλληλον τὴν κλήσιν,
Ἔχεις, ὦ Μύρων, τῆς Κρήτης λαμπαδοῦχε.*

Σὲ ὅσους ἐπικαλέστηκαν καὶ ἐπικαλοῦνται τὸν Ἅγιο Μύρωνα, πρόφτασε καὶ προφτάνει πάντοτε μετὰ θαυμαστὸ τρόπο ἢ δραστική βοήθειά του· σὲ ἀσθενεῖς ἔδωσε τὴν υἰεῖα, δαιμονιζομένους ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν καταδυναστεία τοῦ πονηροῦ καὶ σὲ κάθε θλίψη ἔρχεται γρήγορος βοηθὸς καὶ ἐπίκουρος. Πολλὰς φορές, «ἐν ὀνείροις φαινόμενος» παρέχει τὴν βοήθειά του σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀποκαλύπτει ποῖος εἶναι καὶ τί νὰ κάνουν γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν δυσχερῇ περίστασι. Μεγάλος ἀριθμὸς προσκυνητῶν καταφθάνει καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους στὸν Ναὸ του. Γονατί-

ζουν στὸν τάφο του, ἀσπάζονται τὰ χαριτόβρυτα λείψανά του καὶ ἀντλοῦν ἀπὸ τὸ ἀγίασμά του. Προσεύχονται μὲ πίστη, παρακαλοῦν γιὰ τὴ μεσιτεία του καὶ διηγοῦνται τὰ θαυμάσια τῆς πατρικῆς προστασίας καὶ ἱαματικῆς χάριτός του. Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ μὲ δάκρυα χαρᾶς ἐξιστοροῦν τὴ δική τους προσωπικὴ ἐμπειρία, τὸ θαῦμα τοῦ Ἀγίου στὴ δύσκολη περίσταση τῆς ζωῆς τους. Στὸν Κώδικα τῶν θαυμάτων του καταγράφουν τὰ αἰσθήματα τῆς καρδιᾶς τους, αἰσθήματα εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὰ ἀναθήματα μαρτυροῦν τὴν σωτηριώδη πρὸς τοὺς πάσχοντες ἀντίληψή του.

Εἶναι πολλὲς οἱ διηγήσεις θαυμάτων τοῦ Ἀγίου. Στὴ συνέχεια δημοσιεύουμε δύο ἐπιστολές, καταγραφές ἰσαριθμῶν θαυμάτων ἀπὸ συγγενικὰ πρόσωπα τῶν εὐεργετηθέντων. Ἡ ἐπιλογή τους ἔγινε ἐνδεικτικὰ πρὸς δόξαν Θεοῦ, «τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ», καὶ τιμὴν τοῦ θαυματουργοῦ Ἱεράρχου τῆς Κρήτης.

Ἡ πρώτη ἐπιστολή, τῆς Γεωργίας Ἰ. Καραγκιαούρη, ἐστάλη τὸν Ἰούνιο τοῦ ἔτους 2000. Ἡ δεύτερη, τῆς Μαρίας Μπροκαλάκη, τὸν Αὐγουστο τοῦ ἴδιου ἔτους. Παραλήπτης καὶ τῶν δύο ἐπιστολῶν ἦταν ὁ Ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἀγίου Μύρωνος, Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Κριτσωτάκης.

Ἐπιστολὴ α΄

Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς διηγηθῶ τὸ θαῦμα, πού μοῦ ἔκανε ὁ Ἅγιος Μύρων στίς 12 Ἰανουαρίου, ἡμέρα Τρίτη, τὸ 1998.

Ὁ πρωτότοκος γιός μου (Κωνσταντῖνος) παραπονέθηκε γιὰ τὸ αὐτί του, πῆγε στὸ Βενιζέλειο Νοσοκομεῖο γιὰ ἐξετάσεις καὶ τοῦ εἶπαν νὰ πάρει φάρμακα. Συνέχισε τὴ μέρα του καὶ πῆγε στὸ Γραφεῖο του. Στὴ μία τὸ μεσημέρι, ἐκεῖ πού ἐργαζόταν, ἔμεινε ἀκίνητος σὰν ξύλο. Τοῦμίλαγαν οἱ συνάδελφοί του, ἢ προΐσταμένη του· τίποτα. Κάλεσαν ἀσθενοφόρο καὶ μεταφέρθηκε στὸ Βενιζέλειο Νοσοκομεῖο ξανά, γιὰ δεύτερη φορά.

Τὸν διασωληνώσανε ἀμέσως καὶ με ὑποστήριξη μηχανημάτων ἦταν ἐννιά ἡμέρες χωρὶς καμιά ἐπαφή με τὸ περιβάλλον. Οἱ γιατροὶ κάνανε μιὰ πρώτη διάγνωση καὶ νόμιζαν ὅτι ἔχει μηνιγγίτιδα. "Ὅσοι μπαίναμε στὴν ἐντατικὴ μονάδα πού τὸν εἶχαν κάναμε προστατευτικὴ νοσηλεία.

Τὴν ὄγδοη ἡμέρα οἱ γιατροὶ σήκωσαν ψηλὰ τὰ χέρια, (δὲν ἔδειχνε καμιά ἐνδειξη ζωῆς) καὶ μᾶς κάλεσαν νὰ μᾶς ποῦν νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι γιὰ ὅλα.

Ἐγώ, ἡ μητέρα του, δὲν μποροῦσα νὰ ἀκούσω τὸ τέλος τῆς ἀνακοίνωσης ἀπὸ τοὺς γιατροὺς καὶ βγῆκα ἔξω, φώναξα με ὅλη μου τὴν ψυχὴ στὸν Χριστό, κάλεσα τὸν Ἅγιο Γεώργιο καὶ θυμήθηκα καὶ τὸν Ἅγιο Μύρωνα.

Ἐπικαλέστηκα· «Ἅγιε Μύρων, ἐσύ πού ἔβαλες τὸ θεριὸ μὲς στὴ σπηλιὰ καὶ δὲν ἔτρωγε τὸν κόσμο, ἔτσι μπερὶ καὶ στὸν ἐγκέφαλο τοῦ παιδιοῦ μου, νὰ βγάλεις τὸν δαίμονα πού τὸ βασανίζει καὶ ὑγιὲς νὰ ἐπιστρέψει δίχως σημάδια στὴ γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του». Αὐτὰ φώναξα καὶ με ἄκουσε ὁ Ἅγιος Μύρων.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ἀμέσως ὑπῆρξε ἐνδειξη ζωῆς. Με μεγάλη χαρὰ τὸν βάλανε οἱ γιατροὶ γιὰ ἀξονική. Εἶδαν ὅτι δὲν εἶχε αὐτὸ πού φοβόντουσαν· μᾶς λέγανε ὅτι τὸ ὑγρὸ τοῦ ἐγκεφάλου βγῆκε ἀπὸ τὸ αὐτί, καὶ πολλὰ ἄλλα. Δὲν ἤξεραν ἀκριβῶς καὶ αὐτοί.....

Τὸν ἔβγαλαν ἀπὸ τὴ μηχανικὴ ὑποστήριξη. Ἐπειτα με φώναξαν οἱ γιατροὶ μέσα νὰ τὸν δῶ στὴν ἐντατικὴ. Μόλις με εἶδε, φώναξε: «Ἐπέστρεψα μαμά, ἐπέστρεψα ἀλλὰ δὲν μ' ἀφήνουν νὰ σηκωθῶ ἀκόμα». Καὶ μοῦ ὁμολογεῖ: «Ἡμουν αὖ ἓνα σκοτεινὸ δωμάτιο καὶ ὑπῆρχαν τρεῖς νεκροί, ἦταν πολὺ ἄσχημα ἐκεῖ, ἦταν ἐπάνω μου λιοντάρια, πού εἶχαν τὴν μορφή μᾶσκας ὀξυγόνου καὶ δὲν με ἄφηναν νὰ σηκωθῶ. Ἀμέσως εἶπα· Ἐγὼ τί γυρεύω ἐδῶ; Ἀκούω τὴ φωνὴ τῆς μάνας μου καὶ φτάνει ἓνας καβαλάρης καὶ ὁ Ἅγιος Μύρων καὶ με πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι καὶ με βγάζει ἔξω...».

Ἐπιστολὴ β'

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη καὶ τὴ χαρά, μὲ τὴν εὐλογία σας, νὰ σᾶς γράψω μὲ λίγα λόγια τὴν περιπέτειά μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τὸν Ἅγιο Μύρωνα, γιὰ τὰ θαύματα ποῦ μοῦ ἔσωσαν καὶ τὰ δύο παιδιὰ μου ἀπὸ τοῦ χάρου τὰ δόντια.

Λέγομαι Μαρία Μπροκαλάκη, εἶμαι παντρεμένη καὶ ἔχω μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος μία κόρη καὶ ἓνα γιό, ἡλικίας, τώρα, ἡ κόρη μου 30 ἐτῶν καὶ ὁ γιός μου 22.

Πρὶν ἀπὸ δώδεκα χρόνια ἀρρώστησε ἡ κόρη μου καὶ οἱ γιατροὶ διέγνωσαν ὄγκο στὸ κεφάλι ἢ ἐπιληψία. Ἔτρεξα σὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους, μέχρι καὶ μὲ τὰ γόνατα, καὶ ἐπαρακάλεσα καὶ ἔκλαψα. Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους· μόνο τὸν Ἅγιο Μύρωνα δὲν τὸν ἤξερα, οὔτε τὸν εἶχα ἀκούσει ποτὲ καὶ δὲν τὸν παρακάλεσα.

Τὸ παιδί μου τὸ ἔστειλε ὁ πατέρας της στὴν Ἀθήνα μὲ ἀσθενοφόρο καὶ γιατρό· τόσο βαριά ἦταν ἡ ὑγεία της. Μέσα στὸ ἀσθενοφόρο ταξίδευε στὴν Ἀθήνα καὶ ἓνα παλικάρι μὲ τὸν πατέρα του, ἄγνωστοι γιὰ μένα, ποῦ τὸ παλικάρι ἦταν καὶ αὐτὸ στὸ φορεῖο. Δὲν ἐγνώριζα τί εἶχε. Μιλᾶω στὸν πατέρα του καὶ τοῦ λέω, ἀφοῦ πηγαίνει καὶ αὐτὸς στὴν Ἀθήνα, ἔστω μέχρι τὸ ἀεροδρόμιο, νὰ προσέχει καὶ τὸ δικό μου παιδί στὸ ἀσθενοφόρο.

Τὸ βράδυ, ὅταν κάποια στιγμή μὲ πῆρε ὁ ὕπνος, βλέπω αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, δηλαδὴ τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ, καὶ τὸν ξαναπαρακαλῶ. Τότε αὐτὸς μοῦ λέει: «Μεῖνε ἡσυχῇ, κυρά μου· θὰ τὸ προσέχω σὰν δικό μου παιδί καὶ μὴ στεναχωριέσαι καὶ μὴν κλαῖς. Τὸ παιδί σου δὲν ἔχει τίποτα καὶ θὰ γίνεи καλά». Τότε ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἀπάντηση ποῦ μοῦ ἔδωσε, εὐχαριστήθηκα καὶ τοῦ λέω: «Πές μου, καλέ μου ἄνθρωπε, ποιὸς εἶσαι· ἴσως κάποτε βρεθοῦμε νὰ σὲ κεράσω ἓνα ποτήρι κρασί». Καὶ τότε μοῦ ἀπαντᾷ: «Εἶμαι ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μύρωνα». Τότε ξύπνησα.

Τὸ ἀπόγευμα ἦλθε ἡ ἀδελφή μου μὲ μιὰ φίλη της νὰ μοῦ κάνουν παρέα. Ἐγὼ τὴν φίλη της δέν τὴν γνώριζα οὔτε ἤξερα ἀπὸ ποῦ εἶναι. Τοὺς εἶπα ὅμως τὸ ὄνειρό μου μὲ κλάμα καὶ ἀγωνία, γιατί δέν ἤξερα οὔτε κἀν ποῦ ὑπάρχει αὐτὸ τὸ χωριό. Τότε μοῦ λέει αὐτὴ ἡ κυρία: «Μὴν στεναχωριέσαι καὶ μὴν ψάχνεις· ἐγὼ εἶμαι ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριὸ καὶ ὑπάρχει ὁ Ἅγιος Μύρων ἐκεῖ, πού εἶναι πολὺ θαυματουργὸς καὶ τάξε τὸ παιδί σου καὶ θὰ τὸ βοηθήσει νὰ γίνει καλά». Αὐτὴ ἡ κυρία λέγεται Φωτεινὴ Σερδάκη.

Πράγματι ἔταξα ἀμέσως τὸ παιδί μου, ὅπως καὶ μὲ ἐβοήθησε ὁ Ἅγιος καὶ ἔγινε καλὰ καὶ ἐκπλήρωσα τὸ τάμα μου. Μετὰ ὅμως δέν ρώτησα οὔτε πότε εἶναι ἡ ἐορτὴ του οὔτε τίποτα ἄλλο. Ἐνόμιζα πὼς ἡ ὑποχρέωσή μου πρὸς τὸν Ἅγιον ἐτελείωσε.

Μετὰ ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, στὶς 6 Αὐγούστου, ἡμέρα ἐορτῆς τοῦ Χριστοῦ, πῆρε ὁ γιός μου τὸ αὐτοκίνητο, χωρὶς ἄδεια, χωρὶς δίπλωμα, νὰ κάνει μία βόλτα. Ἡ βόλτα ὅμως κατέληξε σὲ τέσσερις τοῦμπεσ καὶ τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε σὲ ἓνα βράχο μὲ τὶς ρόδες πρὸς τὰ πάνω. Τὸ παιδί πρόλαβε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ ὁδηγοῦ χωρὶς καμιά γρατζουνιά.

Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας μέρας, βλέπω στὸν ὕπνο μου ἓνα Ἱερεῖα γνωστό μας καὶ συζητάγαμε. Τὸν βλέπω καὶ ἔψαχνε στὴν τσέπη του καὶ τὸν ρωτάω: «Συγγνώμη, τί ψάχνετε μὲ τόση ἐπιμονή»; Αὐτὸς μοῦ ἀπαντᾷ: «Μαρία, θέλω νὰ δῶ πότε εἶναι ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος».

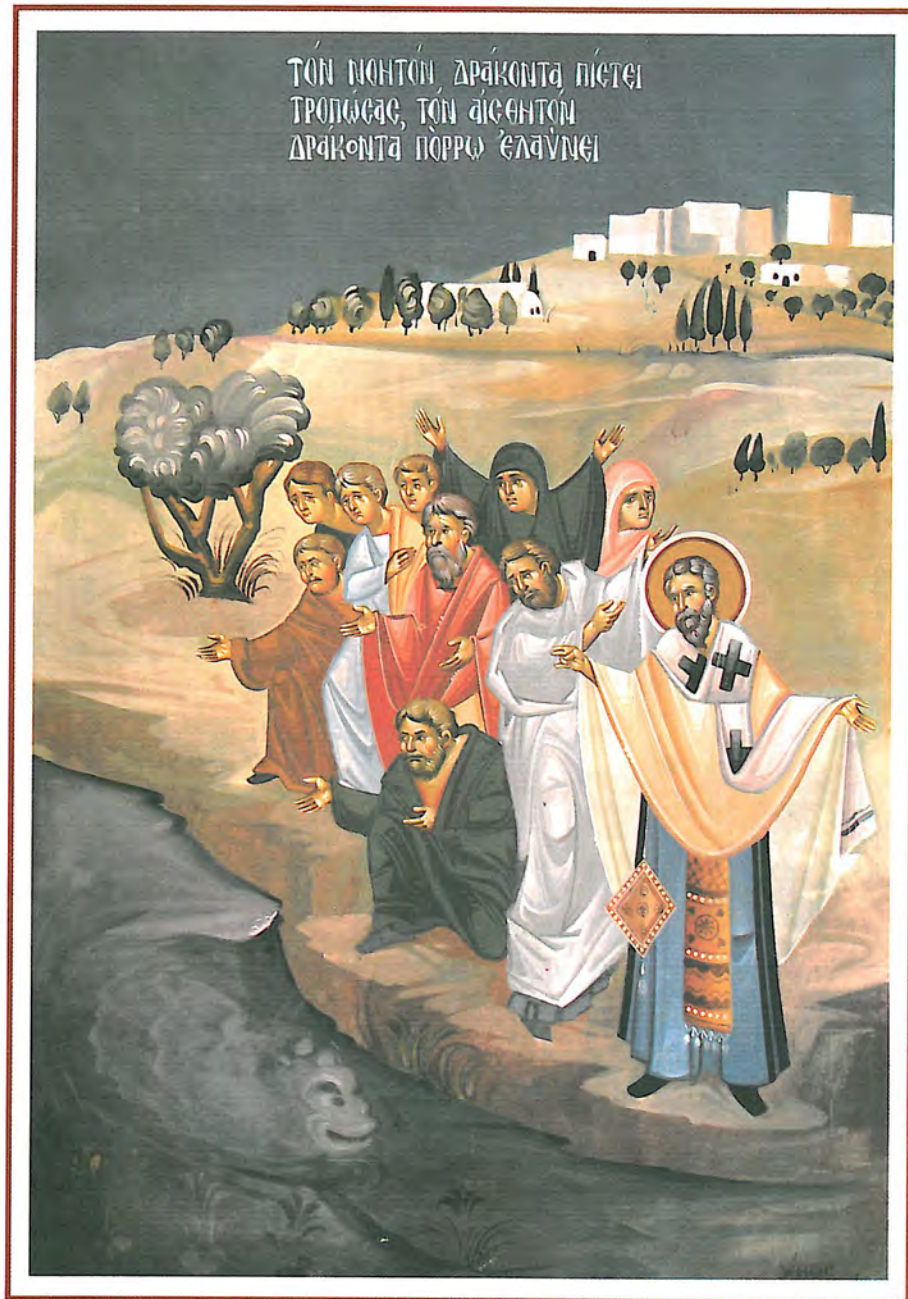
Εὐπνᾶω τὸ πρῶν καὶ μὲ ἀγωνία ἀρχίσαμε καὶ ἐγὼ καὶ τὸ παιδί μου νὰ ψάχνουμε τὰ ἡμερολόγια, νὰ δοῦμε πότε εἶναι ἡ ἐορτὴ. Πράγματι τὴν μέρα πού ψάχναμε ἦταν ἡ παραμονή. Καὶ μὲ ἐβοήθησε ἡ χάρη του καὶ ἤρθαμε μαζὶ μὲ τὸν γιό μου τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸν εὐχαριστήσαμε. Καὶ τότε εἶπα καὶ ὑποσχέθηκα πὼς δέν θὰ τὸν ξεχάσω ποτὲ καὶ θὰ περάσω καὶ τὰ θαύματα του στὸ βιβλίό του καὶ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ προστατῆς τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ τῶν παιδιῶν μου καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

*Ἐσωτερικὸν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος
εἰς τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν.*

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Τὸ θαῦμα τῆς ἀπολιθάσεως τοῦ δράκοντος. Σύγχρονος Τοιχογραφία εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μύρωνος τῆς ὁμωνύμου κωμοπόλεως. Χεὶρ Γ. Χοχλιδάκη. Ἔτος 1980.

Ὁ βίος καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Μύρωνος εἶναι ἀποθησαυρισμένα σὲ διάφορα ἀγιολογικὰ κείμενα. Στὶς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν παρατίθενται κάποια ἀπὸ αὐτὰ μὲ τὴν ἐξῆς σειρά:

α) Τὸ κείμενο τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μηνολογίου (τέλος 10ου-ἀρχὴς 11ου αἰῶνα). Ἀποτελεῖ τὸν ἀρχαιότερο βίο τοῦ Ἁγίου, ποὺ διασώθηκε μὲ τὸν τίτλο «Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ» καὶ ἀποδίδει περιληπτικὰ παλαιότερη καὶ ἐκτενέστερη πηγή. Ἐκδόθηκε ἀπὸ τὸν Β. Latysev, *Menologii anonymi byzantini quae supersunt...* II, Petropoli, 1911, 257-259 καὶ τὸν Β. Λαούρδα, Κρητικὰ παλαιογραφικά. 16. Περὶ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, Κρητικὰ Χρονικά ΣΤ', 1952, 48-50. Ὁ Λαούρδας δὲν γνῶριζε τὴν παλαιότερη ἔκδοση τοῦ Latysev, καὶ πίστευε ὅτι ἐκδίδει γιὰ πρώτη φορὰ ἄγνωστη παραλλαγή τοῦ βίου.

β) Τὸ Συναξάριον τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκδοση: Hip. Delehaye, *Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae* (= *Propylaeum ad Acta Sanctorum Novembris*), Bruxellis 1902, 875-877.

γ) Τὸ Συναξάριο τοῦ Μηνολογίου τοῦ Βασιλείου. Ἐκδοση: J. P. Migne, *Patrologia Graeca*, 117, 577B.

δ) Τὸ Συναξάριο τοῦ Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Ἐκδοση: Νικοδήμου, Ἀγιορείτου, *Συναξαριστὴς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ*, Β', Ἀθήνησι 1868, 304-305.

Τὰ παραπάνω κείμενα, ὅπως προαναφέραμε, ἀναδημοσιεύτηκαν ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης κ. Θεοχάρη Δετοράκη στὸν τόμο «ΤΟ ΜΑΛΕΒΙΖΙ...»¹. Ἐδῶ, παράλληλα, καταχωρίζεται ἡ μετάφρασή τους στὴν καθομιλουμένη, ἡ ὁποία ἐκπονήθηκε ἀπὸ τὸν Φιλόλογο-Θεολόγο κ. Ἰωάννη Τσερεβελάκη, τὸν ὁποῖο καὶ θερμὰ εὐχαριστοῦμε.

Α'
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟ

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μύρωνος,
Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ

1. Τῆς Κρήτης βλαστὸς ὁ θαυμαστὸς οὗτος Μύρων, ἧς καὶ πρόεδρος καὶ ποιμὴν ἐγένετο κάλλιστος. Πόλις ἤνεγκε τοῦτον Ἡράκλεια, τῇ Κνωσῷ τυγχάνουσα προσεχῆς· ἔτεκον δὲ καὶ γεννήτορες θεοφιλεῖς ἅμα καὶ χριστεπώνυμοι. Δέκιος ἐκράτει τότε τῆς Ρωμαϊκῆς βασιλείας ὁ δυσσεβής. Ἦν οὖν ὁ ἀνὴρ θεοφιλῶς τὸν βίον ἀνύων καὶ γεννήτορσι τὴν προσήκουσαν ἀπονέμων τιμὴν. Ὡν δὴ ταῖς παραινέσεσι γυναικὶ συζεύγνυται καὶ αὐτῇ πιστοτάτῃ· οὐδὲ γὰρ ἐνῆν αὐτῷ πατρικὰς ἐντολὰς παρακρούεσθαι, τὴν κελεύουσαν ἐντολὴν τοῦτο σαφῶς ἐπιστάμενος· ναὶ δὴ καὶ τῆς πρώτης ἐντολῆς τῆς τῷ προπάτορι διωρισμένης τὸ ἔργον πληροῖ, τὴν γῆν ἐργαζόμενος καὶ τοῖς ἰδίοις ἰδρῶσι τῶν ἐντεῦθεν μεταλαμβάνων καρπῶν. Οὐκ ἦν δὲ τῆς ἐντολῆς ταύτης μόνης φύλαξ ὁ Μύρων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς μείζονος καὶ ἡ μᾶλλον Θεὸς τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἤδεταί τε καὶ ἐπευφραίνεται. Δίκαιος γὰρ ὢν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεῶν καὶ δανείζων τὸν ἄρτον ἐδείκνυτο, ναὶ δὴ καὶ τὰς ἄλλας ὅσημέραι χρείας ἐνδεῶς ἔχουσιν ἐπαρκῶν ἐφαίνετο.

2. Τῷ τοι ἐρράγη τούτῳ προΐμον πάντως τὸ φῶς καὶ τὰ ἰάματα

1. Ὁ θαυμαστός αὐτὸς Μύρων ἦταν βλαστάρι τῆς Κρήτης, τῆς ὁποίας ἔγινε ἄριστος προκαθήμενος καὶ ποιμένας. Πατρίδα εἶχε τὴν πόλη Ἡράκλεια, πὺν βρισκόταν κοντὰ στὴν Κνωσό· οἱ γονεῖς πὺν τὸν ἔφεραν στὴ ζωὴ ἦταν χριστιανοί, ἄνθρωποι πὺν ἀγαποῦσε ὁ Θεός. Στό θρόνο τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας βρισκόταν τότε ὁ ἀσεβὴς Δέκιος. Ζοῦσε, λοιπόν, κατὰ τρόπο θεάρεστο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος (ὁ Ἅγιος Μύρων) ἀπονέμοντας στοὺς γονεῖς του τὴν πρέπουσα τιμὴ. Μάλιστα μὲ τὶς δικές τους προτροπὲς καὶ συμβουλὲς νυμφεύτηκε μιὰ γυναίκα, πολὺ πιστὴ, ἀφοῦ δὲν μπορούσε νὰ συγκρουστεῖ μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ πατέρα του, μιὰ πὺν γνῶριζε πολὺ καλὰ τὴν (θεϊκὴ) ἐντολὴ πὺν πρόσταζε τὸ σεβασμὸ πρὸς τοὺς γονεῖς. Ἀλλὰ καὶ τῆς πρώτης ἐντολῆς, αὐτῆς πὺν εἶχε καθοριστεῖ γιὰ τὸν προπάτορα (Ἀδάμ), τὸ ἔργο πράττει, καλλιεργώντας τὴ γῆ καὶ ἀπολαμβάνοντας τοὺς καρπούς της ὡς ἀνταμοιβὴ τῶν ἰδρώτων του. Καὶ δὲν τηροῦσε μόνο αὐτὴ τὴν ἐντολὴ ὁ Μύρων ἀλλὰ πιδ πολὺ ἐκείνη τὴ μεγαλύτερη, μὲ τὴν ὁποία ὁ Θεός, περισσότερο ἀπ' ὅ,τι μὲ ὅλες τὶς ἄλλες, χαίρεται καὶ εὐφραίνεται. Διότι ἀποδείχτηκε δίκαιος μὲ τὸ νὰ ἐλεεῖ διαρκῶς καὶ νὰ προσφέρει τὸ ψωμὶ (σὲ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη)· καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι μέρα μὲ τὴ μέρα προσέφερε στοὺς φτωχοὺς καὶ γιὰ τὶς ὑπόλοιπες ἀνάγκες τους.

2. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο καὶ ἔλαμψε στὸ πρόσωπό του

ταχύ ἀνέτειλε. Πλήν ἄξιον ἐπιμνησθῆναι τῷ λόγῳ τῶν τῆς ἐλεημοσύνης κατορθωμάτων. Εἶχε γὰρ ὁ μέγας καὶ τὸ συμπαθὲς ὑπὲρ ἅπαντας. Τὴν ἄλωνα τούτου ποτὲ κατειληφόντων κλεπτῶν καὶ σίτου πλησάντων τοὺς σάκκους αὐτῶν τοσοῦτον, ὥς μὴ δυνατῶς ἔχειν αὐτοὺς ἐπωμίσασθαι τούτους, ἐκεῖνος ἀντὶ πληγῶν, ἀντὶ δεσμῶν, ἀντ' ἄλλου τινὸς ὧν ἔδει κατ' αὐτῶν ἄλλος τις ὧν αὐτουργὸς γεγενῆσθαι, χερσὶν ἰδίαις ταῖς ἐλεεῖν εἰδυίαις συνεπόνθησε τούτοις μᾶλλον πρὸς τὴν τῶν σάκκων ἀνάληψιν καὶ δὴ παρήγγειλε μηδενὶ τὸ γεγονὸς ἀπαγγεῖλαι.

3. Χρόνος παρήλθεν οὐχὶ συχνός, καὶ γαμετὴ μὲν αὐτῷ τὴν παροῦσαν καταλῦει ζωὴν, οὗτος δὲ τῶν δεσμῶν ἐκείνης ὥσπερ λυθεὶς ταῖς τοῦ Θεοῦ διὰ παντὸς ἐνεσχόλαζεν ἐκκλησίαις, καὶ τρυφὴ τούτῳ ἦν τῶν θείων γραφῶν ἢ ἀνάγνωσις· καὶ τέλος εἰπεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ φέρον δίδωσιν ἑαυτὸν ὁ θαυμάσιος Μύρων· ἥς τοὺς ἄλλους βαθμοὺς ὑπεραναβὰς καὶ τῇ τῶν πρεσβυτέρων καθέδρᾳ καθεζέται καὶ τὸν Θεὸν αἰνεῖ καὶ μύστης ἀποδεικνύεται τῶν μεγάλων. "Ενθεν τοι καὶ τοῖς ἀπάντων ἔκειτο στόμασι· Μύρων ἐλέγετο, Μύρων ἤκούετο, Μύρων διὰ παντὸς θαύματος ἤγετο.

4. Τῆς εἰδωλομανίας οὖν ἀποσβεσθείσης καὶ τῆς δαιμονικῆς ἀχλύος ἀρθείσης, εἰς αἰθρίαν τε καθαρὰν τῆς Ρωμαϊκῆς ἐλθούσης ἀρχῆς, καὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως πλατυνθείσης, τῆς ἐκκλησίας τε τὸν ἴδιον κόσμον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπολαβούσης καὶ κατευνασθείσης τῆς ζᾶλης ἐκείνης καὶ τῆς ταραχῆς τῶν πραγμάτων, κῆρυξ ἀριθνηλότατος τῆς ἡμῶν πίστεως ὁ Μύρων καθίσταται καὶ διδάσκαλος καὶ πολλοὺς τοὺς τῷ ζόφῳ τῆς πλάνης ἔτι κατεχομένους ἀνάγει πρὸς τὴν εὐσέβειαν. "Ενθεν τοι καὶ πρὸς τὴν λυχνίαν τίθεται τὸ φῶς, ὡς εἰπεῖν, τῶν ἐν σκότει πορευομένων. Καὶ ὅπως, ὁ λόγος παραστήσει τρανῶς.

5. Τοῦ προέδρου τῆς Κρήτης τὸν βίον ἀλλάξαντος ἐπὶ τὸν τῆς ἐπι-

μὲ πολλοὺς τρόπους καὶ πολὺ νωρὶς τὸ φῶς (τῆς χάριτος) καὶ ἐμφανίστηκε ἡ ἱαματικὴ τοῦ δύναμη. Ὅμως ἀξίζει νὰ μνημονεύσουμε σὲ τοῦτο τὸ λόγο τὰ κατορθώματα τῆς ἐλεημοσύνης. Διότι ὁ μέγας αὐτὸς ἄνδρας εἶχε καὶ τὸ χάρισμα τῆς φιλευσπλαγχνίας περισσότερο ἀπὸ ὅλους. Κάποτε κλέφτες κατέλαβαν τὸ ἀλώνι τοῦ καὶ γέμισαν τὰ σακιά τους μὲ τόσο σιτάρι, ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ τὰ σηκώσουν στοὺς ὤμους τους. Κι ἐκεῖνος, ἀντὶ νὰ τοὺς χτυπήσει, ἀντὶ νὰ τοὺς δέσει, ἀντὶ γιὰ ὅτιδήποτε ἄλλο ἀπ' ὅσα ἔπρεπε νὰ πάθουν ἐκεῖνοι, ἂν κάποιος ἄλλος τοὺς ἔπιανε ἐπ' αὐτοφώρῳ, μὲ τὰ ἴδια τοῦ τὰ χέρια, ποὺ ἤξεραν νὰ ἐλεοῦν, τοὺς βοήθησε νὰ σηκώσουν τὰ σακιά. Μάλιστα τοὺς παράγγειλε νὰ μὴ φανερώσουν σὲ κανένα τὸ γεγονός.

3. Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ἡ σύζυγός τοῦ ἐγκατέλειψε τὴν παροῦσα ζωή. Ἐκεῖνος τότε, σὰν νὰ λύθηκε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς γυναικας τοῦ, μέρα καὶ νύκτα περνοῦσε τὴ ζωὴ τοῦ στὶς ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ καὶ χαρὰ γι' αὐτὸν ἦταν ἡ ἀνάγνωση τῶν θείων Γραφῶν. Μὲ λίγα λόγια, τελικὰ ὁ θαυμάσιος Μύρων προσέφερε τὸν ἑαυτό τοῦ στὴν ἐκκλησία καί, ἀφοῦ ἀνέβηκε τοὺς ἄλλους βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, γίνεται πρεσβύτερος καὶ ὑμνεῖ τὸ Θεό, ἀποδεικνυόμενος ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους διδασκάλους (τῆς Ἐκκλησίας). Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὄνομά τοῦ βρισκόταν στὰ στόματα ὄλων: ὁ Μύρων συζητιόταν, ὁ Μύρων ἀκουγόταν, μὲ κάθε θαῦμα ὁ Μύρων δοξαζόταν.

4. Ὅταν, λοιπόν, ἦρθε ὁ καιρὸς ποὺ ἔσβησε ἡ εἰδωλολατρία καὶ διαλύθηκε ἡ δαιμονικὴ καταχνιά, ξημέρωσε γιὰ τὴ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία μέρα ἀσυννέφιαστη καὶ ἡ ἐκκλησία ἀνέκτησε τὸ κόσμημά της, δηλαδή τὴν πίστη στὸ Χριστό, καὶ κατευνάστηκε ἡ τρικυμία καὶ ἡ ταραχὴ ἐκείνη τῶν πραγμάτων, τότε ὁ Μύρων γίνεται ὁ περιφανέστατος διδάσκαλος καὶ κήρυκας τῆς πίστεώς μας καὶ πολλοὺς ποὺ ἦταν ἀκόμη ὑποδουλωμένοι στὸ σκοτάδι τῆς πλάνης τοὺς ὁδηγεῖ στὴν εὐσέβεια. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ φῶς, ὅπως λέγεται, τίθεται στὸ λυχνάρι, γιὰ νὰ φωτίζει ὅσους βαδίζουν στὸ σκοτάδι. Ὁ λόγος θὰ τὸ ἀποδείξει περὶτρανα.

5. Ὅταν ὁ προκαθήμενος τῆς (ἐκκλησίας) τῆς Κρήτης πέ-

σκοπῆς ὁ Μύρων ἀνάγεται θρόνον· ἀνάγεται δὲ οὐ τὴν ἀρχὴν ἀρπάσας, οὐδὲ διώξας αὐτήν, ἀλλὰ διωχθεὶς ὑπ' αὐτῆς καὶ καταληφθεὶς καὶ μέντοι δὴ καὶ παρὰ τῶν ἐκκρίτων τοῦ τε βήματος ψηφισθεὶς καὶ τῶν ἄλλων ἢ μᾶλλον εἰπεῖν παρὰ τῆς πάντα συμφερόντως οἰκονομώσεως προνοίας. Τοῦ θρόνου τοίνυν ἐπιβὰς ἄρα πρὸς ὄφρυν ἔβλεψεν, οἶα δὴ φιλεῖ γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς, ἄρ' ὑπερόπτης ἐγένετο καὶ ὑπέρογκος; οὐμενοῦν, ἀλλὰ καὶ λίαν ὅτι ταπεινότερος τοῦ προτέρου, ἀλλὰ καὶ μετρίωτερος καὶ πρὸς ἅπαν ὅτιοῦν τῶν καλῶν σπουδαιότερος.

6. Τί οὖν ἐντεῦθεν; ἐπιρρεῖ τούτῳ τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, καὶ θαύματα πλείστα τελεῖ. Νοσημάτων καὶ δαιμόνων ἀπαλλάττει πολλοὺς καὶ παντοῖα πάθη καὶ ὧν ἴασις οὐκ ἡλπίζετο θεραπεύει. Καὶ ἦν οὗτος ὁ ἀνὴρ μέγας τῷ ὄντι καὶ τὴν ἀρετὴν ὑψηλός. "Ἄξιον τοίνυν ἀπομνημονεῦσαι καὶ τῶν αὐτοῦ θαυμάτων τινά. Δράκων τις ἐνεφιλοχῶρει κατὰ τινὰ τόπον καὶ δεινῶς τὴν χώραν ἐκείνην κατελυμαίνετο. Ταύτης οὖν οἱ κάτοικοι τῷ θαυματουργῷ Μύρωνι προσιόντες ἀπαλλαγὴν εὐρεῖν ἐξαιτοῦσι τοῦ τοσούτου κακοῦ. Εὐχαῖς οὖν ὁ Ἅγιος ταῖς πρὸς Θεὸν καὶ δεήσεσι λυτροῦται τοὺς ἄνδρας τοῦ τοσούτου κακοῦ καὶ φυγάδα τοῦτον ἐκείθεν ἀποτελεῖ. Ποταμοῦ ῥεῖθρον ἔστησε τῆς ὁρμῆς καὶ ὅξεϊ τῆς φορᾶς εἰργοντος αὐτὸν τῆς εἰς τὸ πρόσω διαβάσεως, καὶ οὐ πρότερον ἐκίνησε τὸ ῥεῖθρον ὁ ποταμός, πρὶν αὐτὸς ὁ μέγας, τὴν ἐκκλησίαν καταλαβὼν, ἣν ἐπεφέρετο ῥάβδον ἔστειλε, καὶ παρὰ ταύτης διεταράχθη τὸ ὕδωρ. Ταῦτα δὴ καὶ ἕτερα τούτοις ὅμοια τελέσας ὁ μέγας τερατουργήματα καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ὁσίως καὶ θεοφιλῶς διανύσας, ἥδη περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη γενόμενος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, πολλὰ καὶ μετὰ θάνατον σημεῖα κατεργασάμενος.

7. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐπιτομῇ τὰ περὶ σοῦ διηγήματα, τίμιε πάτερ·

ρασε από την παρούσα στην άλλη ζωή, ο Μύρων ανεβαίνει στο θρόνο του Ἐπισκόπου. Καὶ ανεβαίνει χωρίς οὔτε νὰ ἀρπάξει οὔτε νὰ ἐπιδιώξει τὴν ἡγετική θέση. Ἀντίθετα, ἡ θέση τὸν κυνήγησε καὶ τὸν συνέλαβε, ἀφοῦ ψηφίστηκε καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ βήματος καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους ἢ, γιὰ νὰ τὸ ποῦμε καλύτερα, ἀπὸ τὴ θεία πρόνοια, ἡ ὁποία οἰκονομεῖ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον (τῆς ἐκκλησίας). Μήπως, ὅμως, ὅταν ἀνέβηκε στὸ θρόνο, ὑπερηφανεύτηκε, μήπως ἔγινε ὑπερόπτης καὶ ὑπερφίαλος; Ὁχι, βέβαια· ἀντίθετα καὶ πολὺ πιὸ ταπεινὸς ἀπ' ὅ,τι πρωτύτερα καὶ σωφρονέστερος ἔγινε καὶ μεγαλύτερο ζῆλο ἔδειξε πρὸς καθετὶ καλὸ.

6. Τί ἀκολούθησε, λοιπόν, ἀπ' ὅλα αὐτά; Ἐκχύνεται πάνω του ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐπιτελεῖ πάρα πολλὰ θαύματα. Πολλοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ἀσθένειες καὶ δαιμονικά πνεύματα καὶ θεραπεύει κάθε λογῆς ἀρρώστειες, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνες γιὰ τίς ὁποῖες δὲν ὑπῆρχε ἐλπίδα γιατρειᾶς. Ἦταν ὄντως αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μέγας καὶ ἀνυπέρβλητος στὴν ἀρετή. Ἀξίζει, λοιπόν, νὰ κρατήσουμε στὴ μνήμη μας καὶ κάποια ἀπὸ τὰ θαύματά του. Ἕνας δράκος σύχναζε σὲ κάποιο τόπο καὶ ἔκανε φοβερὲς καταστροφὲς στὴν περιοχὴ ἐκείνη. Οἱ κάτοικοί της, λοιπόν, παρουσιάζονται στὸ θαυματουργὸ Μύρωνα καὶ ζητοῦν νὰ βροῦν σωτηρία ἀπὸ ἓνα τόσο μεγάλο κακὸ. Ὁ Ἅγιος μὲ τίς προσευχὰς καὶ τίς δεήσεις του πρὸς τὸ Θεὸ λυτρώνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ κακὸ, ἀναγκάζοντας τελικὰ τὸ δράκο νὰ φύγει ἀπὸ ἐκεῖ. Σταμάτησε, ἐπίσης, τὴν ὁρμὴ τῆς ροῆς κάποιου ποταμοῦ καὶ τὴ δύναμη τῆς φορᾶς του, ἐμποδίζοντάς τον νὰ τρέξει· καὶ δὲν ξεκίνησε τὴ ροὴ του ὁ ποταμός, παρὰ μόνο ἀφοῦ ὁ μέγας αὐτὸς ἄνδρας πῆγε στὴν ἐκκλησία καὶ ἔστειλε τὸ ραβδί πὺν χρησιμοποιοῦσε καὶ μὲ αὐτὸ ταραχτήκε τὸ νερό. Ἀφοῦ τέλεσε, λοιπόν, ὁ μέγας (Μύρων) αὐτὰ τὰ θαύματα καὶ ἄλλα ὅμοια μὲ αὐτὰ καὶ ἀφοῦ πέρασε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως, ὅταν ἔγινε πιά ἑκατὸ ἐτῶν, ἐξεδήμησε πρὸς τὸν Κύριο, κάνοντας πολλὰ θαύματα καὶ μετὰ τὸν θάνατό του.

7. Αὐτὰ εἶναι μὲ συντομία ὅσα διηγοῦνται γιὰ σένα, τίμιε

σὺ δὲ ἡμᾶς ἐποπτεύοις, χορηγῶν ταῖς εἰς Θεὸν ἱκεσίαις σου βασιλεῖ
ἡμῶν τῷ πρῶτῳ

καὶ φιλαγίῳ ζωῆς διαρκοῦς μέτρον,

ἰλύος παντὸς ἀπηλλαγμένον πάθους,

ἀλλὰ δὴ καὶ σκηνῆς ἀθανάτου τὴν κατοικίαν,

πάντων ἀγαθῶν ἀθανάτων τὴν δόσιν

καὶ βασιλείας Θεοῦ κληρουχίαν·

ὅτι αὐτῷ πρέπει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ. Σὺ ὅμως εἶθε νὰ εἶσαι ὁ φύλακὰς μας, χορηγώντας μὲ
τὶς ἱκεσίες σου πρὸς τὸ Θεὸ στὸν πρᾶο καὶ φιλόγιο Βασιλιά μας
πολλὰ χρόνια ζωῆς

τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν λάσπη κάθε πάθους
ἀλλὰ καὶ τὴν κατοικίαν στὴν ἀθάνατη σκηνή,
τὴ δωρεὰ ὅλων τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
καὶ μερίδιο στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Διότι σ' αὐτὸν ταιριάζει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη τώρα καὶ πά-
ντοτε καὶ στοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνες. Ἀμήν.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μύρωνος, Ἐπισκό-
που Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν Ῥαυκίᾳ τῇ πόλει, τῇ κατὰ Κρήτην πλησίον Κνωσοῦ, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, γένους τε ἐντίμου τυχῶν καὶ τρόποις χρηστοῖς καὶ τῇ κατὰ Θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν. Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου συζευχθεὶς γυναικὶ τὴν γῆν εἰργάζετο καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν ἐπήρκει τοῖς ἐνδεέσιν. Οἱ δὲ καρποὶ ὅσον ἐπεδίδου μᾶλλον τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. Τὸ δὲ συμπαδὲς ὑπεράνθρωπον ἦν αὐτῷ. Εἶχε δὲ ποτε ἄρουραν ἐρεβίνθων καὶ ἐνέτυχεν ἐν αὐτῇ κλέπταις βουλομένοις ἐρεβίνθους λαβεῖν· οἱ καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, ἀντὶ ἐρεβίνθων ἔλαβον ἀκάνθας. Λέγεται γὰρ ὅτι ἐν τῇ οἰκείᾳ ἄλυνι κατασχεῖν ἄνδρας δώδεκα πλήσαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιέζεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι τούτους μήτε κουφίσαι μήθ' ὑφελέσθαι· ἀντὶ δὲ τοῦ πληγὰς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι καὶ εὐδύνας εἰσπράξασθαι συμπονῆσαι μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάληψιν τούτοις καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἀράμενον τὸν ἐκάστου σάκκον ἐπιθεῖναι τε τοῖς ὅμοις αὐτῶν, καὶ παραγγεῖλαι μηδενὶ τὸ πραχθὲν ἐξαγγεῖλαι. Χειροτονεῖται οὖν πρεσβύτερος τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ· εἶτα μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν ἐπὶ τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον· καὶ πολλὰς θαυμάτων δυνάμεις ἐργασάμενος, -καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τῇ χώρᾳ δράκοντα ἐξεδίωξε, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημ-

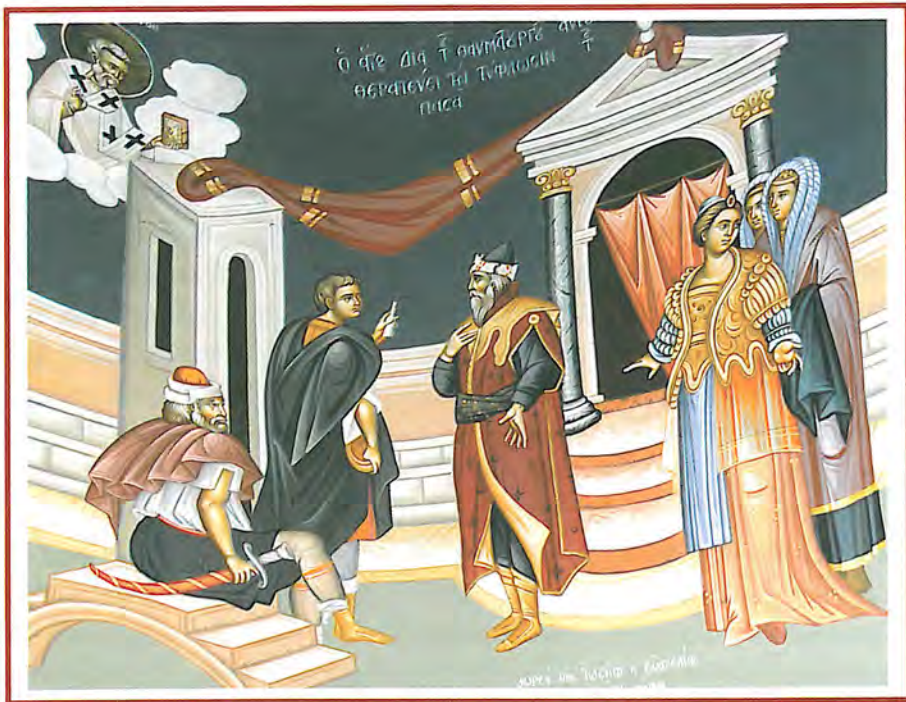

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Ἅγιος Μύρων γεννήθηκε στὴν πόλη Ραυκία, ποὺ βρίσκεται στὴν Κρήτη κοντὰ στὴν Κνωσό, στὰ χρόνια τοῦ βασιλιᾶ Δεκίου. Καταγόταν ἀπὸ τιμημένη καὶ σπουδαία οἰκογένεια, τὴν ὁποία κοσμοῦσε μὲ τοὺς χρηστοὺς τοῦ τρόπου καὶ μὲ τὴν εὐσέβεια πρὸς τὸ Θεό. Στὸ ξεκίνημα τῆς ζωῆς του, ἀφοῦ νυμφεύτηκε, καλλιεργοῦσε τὴ γῆ καὶ ἀπὸ τοὺς παραγόμενους καρποὺς ἔδιδε ἀρκετοὺς στοὺς φτωχοὺς. Καὶ ὅσο ἔδινε τόσο πληθύνονταν οἱ καρποί. Ἡ φιλευσπλαγχνία ποὺ τὸν χαρακτήριζε ξεπερνοῦσε τὰ ἀνθρώπινα μέτρα. Εἶχε κάποτε ἓνα χωράφι σπαρμένο μὲ ρεβίθια καὶ ἔπιασε μέσα σ' αὐτὸ κλέφτες, ποὺ ἤθελαν νὰ κλέψουν τὰ ρεβίθια· ὅμως, παρόλο ποὺ προσπάθησαν ὅλη τὴ νύχτα, ἀντὶ γιὰ ρεβίθια πῆραν ἀγκάθια. Λέγεται ἀκόμη ὅτι ἔπιασε στὸ ἀλώνι τοῦ δώδεκα ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν βέβαια γεμίσει τὰ σακιά τους, ὅμως ἀπὸ τὸ βάρος πιέζονταν καὶ δὲν μπορούσαν μήτε νὰ τὰ σηκώσουν μήτε νὰ τὰ πάρουν κρυφὰ καὶ νὰ φύγουν· ἀντὶ, λοιπόν, νὰ τοὺς χτυπήσει καὶ νὰ εἰσπράξει τὰ ὀφειλόμενα, λέγεται ὅτι τοὺς βοήθησε νὰ πάρουν τὸ σιτάρι καί, ἀφοῦ σήκωσε μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τὸ σακὶ τοῦ καθενός, τὸ ἔβαλε στοὺς ὤμους τους καὶ τοὺς παράγγειλε νὰ μὴν ποῦν σὲ κανένα τὸ γεγονός. Χειροτονεῖται, λοιπόν, πρεσβύτερος στὴν

μυροῦντα τοῦτον κατιδών· ὃς τῇ κελεύσει τοῦ Ἀγίου πεδηθεῖς, εἰς τοῦμπροσθεν βαίνειν οὐχ οἶός τ' ἦν, πρὶν ὑποστρέψας ὁ Ὅσιος καὶ γενόμενος οἶκαδε τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε, μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες ἐπέτρεψαν τῷ ποταμῷ τὴν οἰκείαν ποιεῖσθαι πορείαν· ταῦτά τε οὖν καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκώς καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας, λαμπρῶς ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τὸ θαῦμα τῆς ἰάσεως τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ τούρκου πασά διὰ τοῦ Ἀγιάσματος τοῦ Ἀγίου. Σύγχρονη Τοιχογραφία εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγιάσματος. Χεῖρ Ἑμμ. Ζαχαριουδάκη (2000)

ἁγία ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἀργότερα, μετὰ τὴν παύση τῶν διωγμῶν, ἀνεβαίνει στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο. Τὰ θαύματα ποὺ ἔκαμε εἶναι πολλά. Πραγματικά, καὶ τὸ δράκοντα ποὺ κατέστρεφε τὴν περιοχὴ ἀπομάκρυνε καὶ ἔβαλε φραγμὸ στὴ ροὴ τοῦ ποταμοῦ ποὺ ὀνομαζόταν Τρίτωνας, ὅταν τὸν εἶδε πλημμυρισμένο καὶ ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ τὸν περάσει. Τὸ ποτάμι ἀκίνητοποιήθηκε μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Ἀγίου καὶ δὲν μποροῦσε νὰ συνεχίσει τὴν πορεία του, παρὰ μόνο ἀφοῦ ὁ Ἅγιος ἐπέστρεψε στὸ σπίτι του καὶ ἔστειλε τὸ ραβδί του, μὲ τὸ ὁποῖο οἱ ἀποσταλέντες χτύπησαν τὸ νερὸ καὶ ἐπέτρεψαν στὸν ποταμὸ νὰ τραβήξει τὸ δρόμο του. Αὐτά, λοιπόν, κι ἀκόμη περισσότερα ἀφοῦ ἔκαμε καὶ ἀφοῦ πέρασε τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του θεοφιλῶς καὶ εὐσεβῶς καὶ πανηγύρισε τὶς μνῆμες τῶν Μαρτύρων, ἐξεδήμησε πρὸς τὸν Κύριο περιλάμπρα σὲ ἡλικία περὶπου ἑκατὸ ἐτῶν.

Ὁ Ἅγιος ἐμφανίζεται κατ' ὄναρ εἰς τὸν Γερμανὸν Φρούραρχον. Σύγχρονη Τοιχογραφία εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγιάσματος. Χεῖρ Ἑμμ. Ζαχαριουδάκη (2000)

Γ'

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β'

Μηνὶ Αὐγούστῳ η'
Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Μύρωνος

Μύρων ὁ ἐν Ἀγίοις καὶ μέγας Ἱεράρχης, ἦν μὲν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, εὐγενῶν δὲ γονέων υἱός. Ὑφ' ὧν καὶ ζευχθεὶς γυναικί, ἐπολιτεύετο εὐσεβῶς· καὶ ἐργαζόμενος σπουδαίως τὴν γῆν, διέτρεφε ἐκ τῶν καρπῶν τοὺς πένητας. Ἐχων δέ ποτε κῆπον ἐρεβίνθων, εὗρεν ἐν αὐτῷ κλέπτοντάς τινας ἐρεβίνθους. Οἵτινες ἐδόκουν μὲν συνάγειν ἐρεβίνθους, ἐλάμβανον δὲ ἀκάνθας. Καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐρεβίνθους, ἀπέλυσεν. Καὶ ἄλλους μὲν εὗρων ἐν τῇ ἄλυνι γεμίσαντας σάκκους ἑαυτῶν σίτου, καὶ μὴ δυναμένους κουφίσαι αὐτούς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν τοὺς σάκκους, καὶ ἀπέλυσε, παραγγείλας ἀπελθεῖν, καὶ μηκέτι κλέψαι. Εἶτα χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος, καὶ τῆς εἰς τοὺς πένητας ἐλεημοσύνης μηδέποτε ἐπιλαθόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Γ'

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β'

Μηνὶ Αὐγούστῳ η'

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Μύρωνος

Ὁ Ἅγιος καὶ μέγας Ἱεράρχης Μύρων καταγόταν ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Κρήτης. Γεννήθηκε ἐπὶ αὐτοκράτορος Δεκίου καὶ ἦταν γιὸς εὐγενῶν γονέων. Μὲ τὴν προτροπὴν τοῦς νυμφεύτηκε καὶ ζοῦσε μὲ εὐσέβεια καλλιεργώντας μὲ ζῆλο τὴ γῆ, μὲ τοὺς καρποὺς τῆς ὁποίας ἔτρεφε τοὺς φτωχοὺς. Εἶχε κάποτε ἓνα κῆπο σπαρμένο μὲ ρεβίθια καὶ ἔπιασε σ' αὐτὸν κάποιους νὰ κλέβουν τὰ ρεβίθια. Αὐτοὶ νόμιζαν ὅτι μαζεύουν ρεβίθια, ἐνῶ μάζευαν ἀγκάθια. Ὁ Ἅγιος τοὺς ἔδωσε ρεβίθια καὶ τοὺς ἄφησε νὰ φύγουν. Καί, ὅταν ἔπιασε κάποιους ἄλλους στὸ ἀλώνι τοῦ νὰ ἔχουν γεμίσει τὰ σακιά τοῦς μὲ σιτάρι καὶ νὰ μὴν μποροῦν νὰ τὰ σηκώσουν, ἔβαλε πάνω στοὺς ὤμους τοῦς τὰ σακιά καὶ τοὺς ἄφησε ἐλεύθερους, ἀφοῦ τοὺς παράγγειλε νὰ φύγουν καὶ νὰ μὴν ξανακλέψουν. Ἀργότερα χειροτονεῖται Πρεσβύτερος καὶ ὕστερα Ἐπίσκοπος, χωρὶς νὰ ξεχάσει ποτὲ τὴν ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς φτωχοὺς. Εἶχε εἰρηνικὸ τέλος.

Δ'

ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Αυγούστου η'
Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἐγεννήθη εἰς μίαν πόλιν τῆς Κρήτης Αὐρακίαν ὀνομαζομένην καὶ εὐρισκομένην πλησίον τῆς Κνωσοῦ, στολίζων τὸ γένος του μετὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Φθάσας δὲ εἰς ἡλικίαν, συνεζεύχθη μετὰ γυναῖκα νόμιμον, καὶ εἰργάζετο τὴν γῆν, ἀπὸ δὲ τὴν καρποφορίαν καὶ ἐσοδίαν τῶν γεννημάτων του, ἤλέει τοὺς πτωχοὺς· ὅσον δὲ αὐτὸς ἤλει, τόσον καὶ οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν του ἠϋξανον. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Ἁγίου τούτου πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἦτο ὑπὲρ ἀνθρώπων, καὶ λέγουσιν ὅτι μίαν φορὰν ἐπίασεν ὁ Ἅγιος εἰς τὸ ἀλώνιον του δέκα ἀνθρώπους κλέπτοντας τὸν σῖτον, οἱ ὅποιοι ἐγέμισαν τὰ σακκία των τόσον, ὥστε, ἀπὸ τὸ πολὺ γέμισμα καὶ τὸ βάρος καὶ ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν των διὰ νὰ λάβωσι περισσότερον, δὲν ἐδύναντο οὔτε νὰ σηκώσωσι τοὺς σάκκους, ἀλλ' οὔτε πάλιν ἤθελον νὰ τοὺς ἀδειάσωσιν ὀλίγον. Πιάσας λοιπὸν αὐτοὺς ὁ Ἅγιος, ἀντὶ νὰ τοὺς δείρῃ καὶ νὰ τοὺς παιδεύσῃ διὰ τὴν κλοπὴν, τοὺς ἐσυμπόνεσεν ὁ ἀοίδιμος, καὶ μετὰ τὰς ἰδίας του χεῖρας ἐβοήθησε τὸν καθ' ἓνα, καὶ ἐφορτώθησαν τοὺς σάκκους εἰς τοὺς ὥμους των· καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ φανερώσωσι τὸ πρᾶγμα εἰς κανένα, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸν μισθὸν τῆς ἐλεημοσύνης καὶ ἀνεξικακίας του.

Διὰ τὰς ἀρετάς του λοιπὸν ταύτας ἐχειροτονήθη ἱερεὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμός, ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ἔγινε τῆς Κρήτης Ἀρχιερεὺς. Ὄθεν πολλὰς δυνάμεις καὶ θαύματα ἐποίησε, διότι ἐδίω-

ξεν ένα δράκοντα, ὁ ὁποῖος ἔβλαπτε τὴν χώραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφώλευεν· ἐμπόδισε τὴν ροὴν ἐνὸς ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Τρίτων, ἐπειδὴ, ὅτε ἔμελλεν ὁ Ἅγιος νὰ περάσῃ ἀπὸ αὐτόν, ἐπλημμύρισεν. Ὁ ποταμὸς δὲ αὐτὸς ἐμποδισθεὶς ἀπὸ τοῦ νὰ ρέῃ διὰ προσταγῆς τοῦ Ἁγίου, δὲν ἔτρεξεν πλέον εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὡς πρότερον ἔτρεχεν, ἀλλὰ ἐστάθη οὕτως ἐμποδισμένος ἕως οὗ ὑπέστρεψε πάλιν ὁ Ἅγιος καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ αὐτόν. Ἀφ' οὗ δὲ ὑπήγεν εἰς τὸν οἶκόν του, ἔστειλε τὸ ραβδίον του μὲ ἀνθρώπους τινάς, οἱ ὁποῖοι ταράξαντες τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ μὲ τὸ ραβδίον τοῦ ἁγίου, ἔκαμαν τὸν ποταμὸν νὰ τρέξῃ πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν του ροήν.

Ταῦτα καὶ ἄλλα περισσότερα θαύματα ποιήσας ὁ μακάριος Μύρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον διάστημα τῆς ζωῆς του διανύσας θεοφιλῶς καὶ ὁσίως, καὶ πανηγυρίζας λαμπρῶς εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἑκατὸν χρόνων ἤδη ὑπάρχων γέρον.

Ἡ κοίμησις τοῦ Ἁγίου Μύρωνος. Σύγχρονη Τοιχογραφία εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγιάσματος. Χεῖρ Ἐμμ. Ζαχαριουδάκη (2000)

Ἐσωτερικόν τοῦ Ἁγίου Βήματος τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος εἰς τήν ὁμώνυμον κωμόπολιν. Διακρίνεται τό παλαιόν Σύνθρονον.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἑγὼ

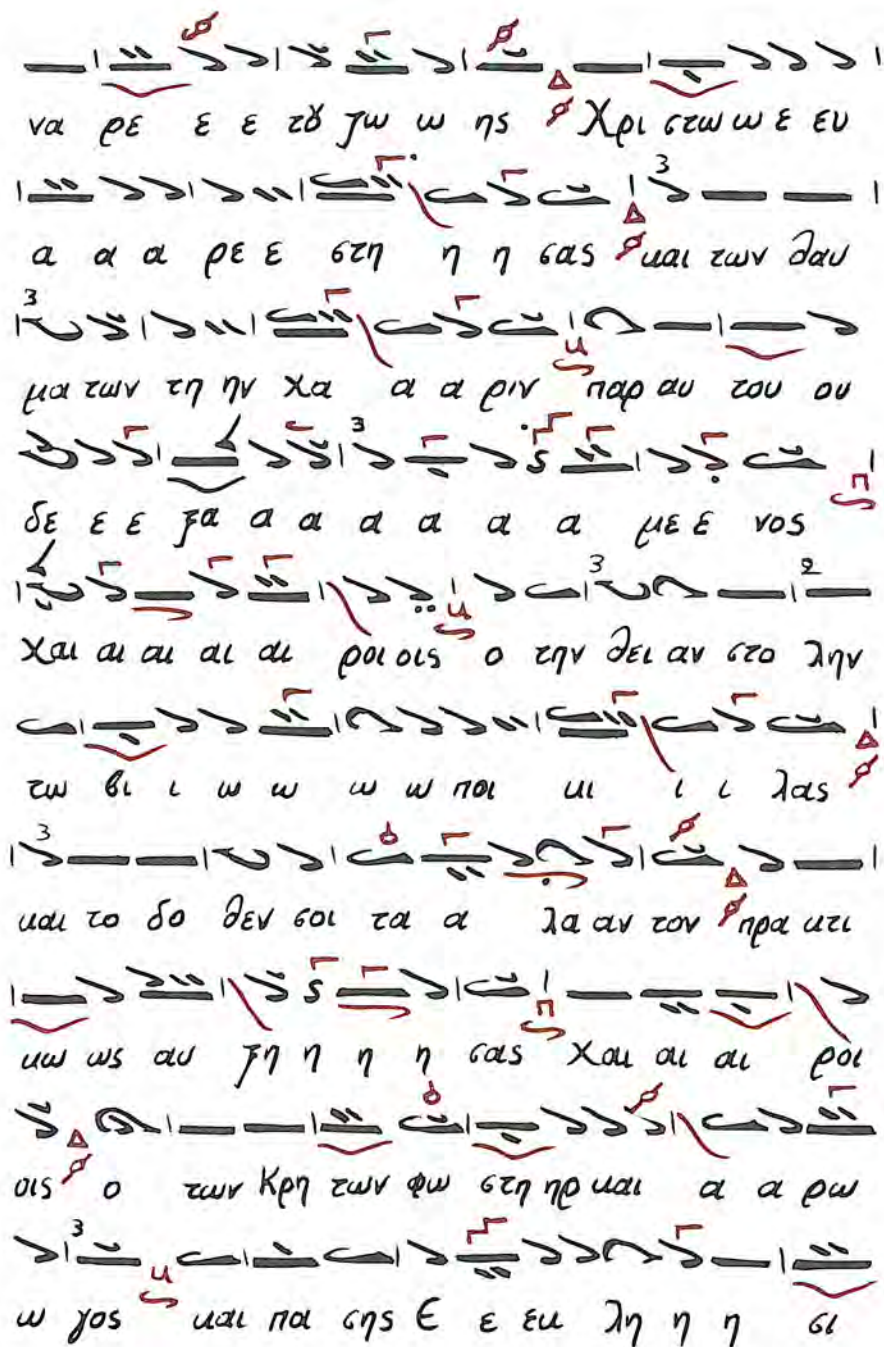
Ἀνδρέου Ἀθ. Πακουμάκη

Τοιχογραφία
τοῦ Ἀγίου
Μύρωνος
εὕρισκομένη
εἰς τὴν κόγ-
χην τοῦ Ἀγί-
ου Βήματος
τοῦ
φερωνύμου
ιεροῦ Ναοῦ
τῆς ὁμωνύμου
κωμοπόλεως.
Χεῖρ
Γεωργίου
Χοχλιδάκη.
Ἔτους
1979-80.

Δόξα. Ήχος λ π τ Πα Στιχηρῶν

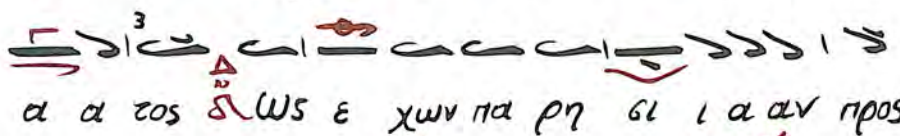

 η με ε ρον υ περ η λι ι ι ου ου
 α αυ γας η του Ι ε ραρχῃ Μυρωνος ε πε
 ε ε σση η μνη η η μη την ευαλη σε ι α
 α αν πυρ σε ευ ου ου ου ου σα του γαρ
 α δυ υ υ του ου φω ω τος ο μι λων
 ται αι αις α αι τι ι ι σε πα α θων
 το γνο ο ο τος δε ω ω ω ω ω
 και φω τα γει ει ει ει τος βο ω ω
 ω ων τας και αι αι ροις ο δε ε

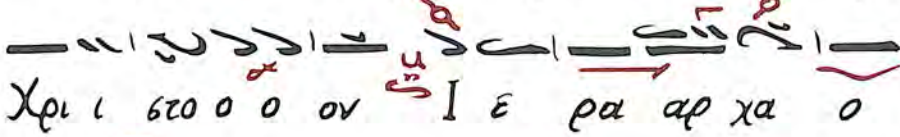
να ρε ε ε ε ζω ω ης Χρι στε ω ε ευ
 α α α ρε ε εζη η η σας και των θαυ
 ματων τη ην χα α α ριν παρ αυ του ου
 δε ε ε φα α α α α α α με ε νος
 και αι αι αι αι ροι ος ο την θει αν στο λην
 τω θι ι ω ω ω ω ποι ιι ι ι λας
 και το δοθεν σοι τα α λα αν τον ηρα ιτι
 υω ως αυ η η η η η σας και αι αι ροι
 ος ο των κρη των φω εζη ηρ και α α ρω
 ω γος και πα σης ε ε ευ λη η η ει

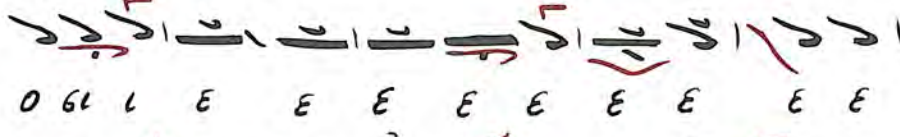
 ι ι ας λυ χνος φα ει νο ο ο ο ο τα α

 α α τος ως ε χων πα ρη γι ι α αν προς

 Χρι ι στο ο ο ον Ι ε ρα αρ χα ο

 ο γι ι ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε πρε βε ευ ε υ πε ερ τω ων τι μω

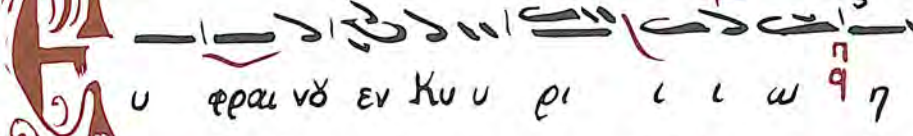

 ω ων τω ω ω ων βε

Ηχος ᾠ Πα Ἰδιόμελον Λιτῆς

 υ φραι νο εν Κυ υ ρι ι ι ω η

 ε υα το ομ πο ο λι ις Κρη τη Μυ υ υ

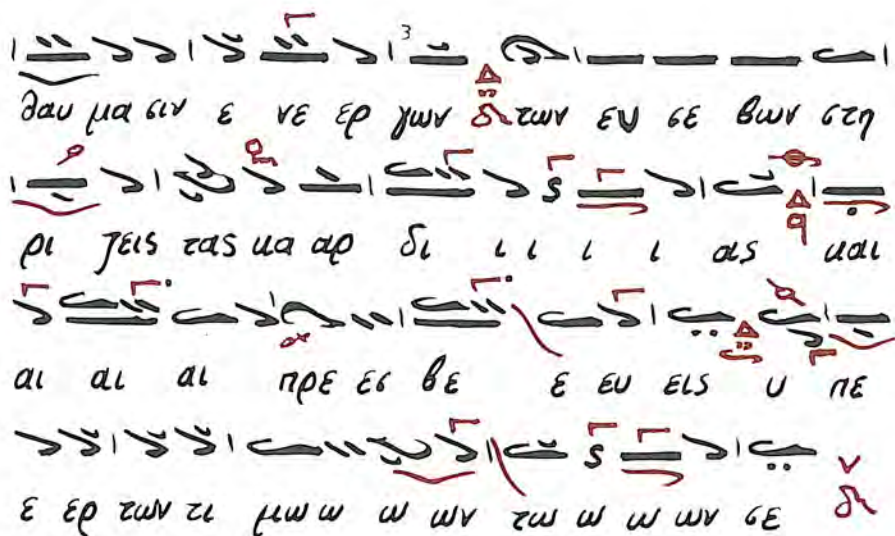
ρω να τον θει ον | ι ε ρα α
 α αρ χην ποι με να πλθ τη βα α βα και τυ
 πον και πα ρα δειχ μα προς α ρε τω ω ω
 ων α να θα α α α βεις ε φα ρε ε τως
 δε ε σμι ι ρ τα η του τον βλα σθη η βα
 α βα α κω ω μη τον ι ε ρον αυτθ τα
 α αφον συντη α γε ι ι α σο ο ρω
 δη και ρον πο λυ υ τι ι μον ε ε ε ε χου
 ου ου βα και την εβ αυ του ο ση με ραι ο ο
 ρω ω ω ω βα προ τι ου θ βα αν χα α ριν

³
 πα βαν την νη βον βουγ υα α α α λε ε ε
 ε βον ε ορ τα α βαι την μην η μην α
 αυ του υαι τω Κυ ρι ω ω βο ο η η βαι
 Κυ ρι ι ε δο ο ο ο φα α α α βαι

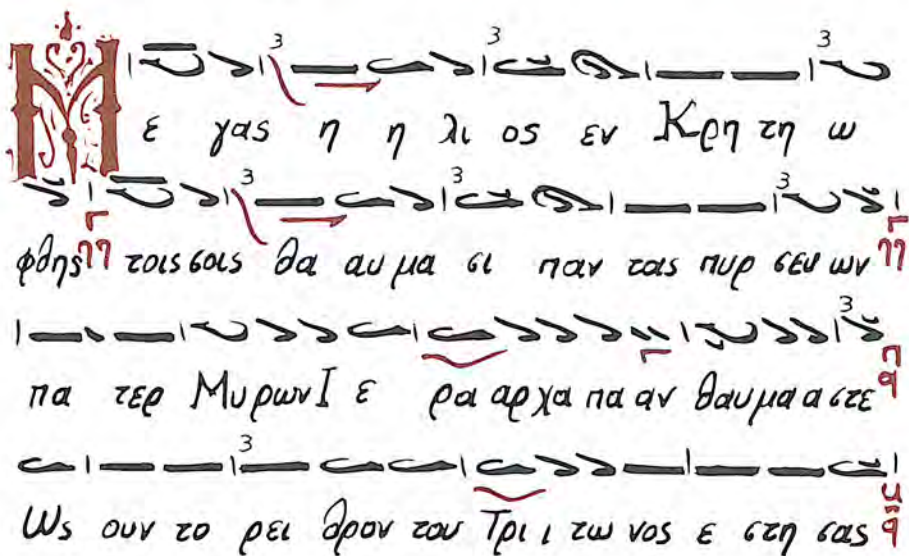
Δόξα. Ἦχος ᾠδὴ ΝΗ Ἀποστίχων.

³
 ων α ρε τω ω ων το ο φω ω
 ω τι δ υα τα λαμπρυ νας την ζωω ην
 φω ω ω ως θει ει ει ει ον εν υο ο
 σμω ω' ω ω φθης ως ε φη ο Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ος δ Μυ υ υ υ υ
 υ υ ρων Ι ε ραρχα α ο ο ει
 ι ι ε των χαρ θειων πα ρα α δο γε
 ε ω ω ν και των α γι ω ν δο ο χ μα α α
 τω ω ν α να γω ω γρα α α φω ω
 ω ω ω ω ω ω ν ε ε ε ρ χω τη ην
 λα αμ προ τη η τα α της αι ω νι ι ι
 ου γω ω ης μυ υ υ αα α γω γος ε
 δει ει ει ει χος ως ε εν θι ι ι ω ν ηρα
 υτι υω ω ω τα α α α τος και εν

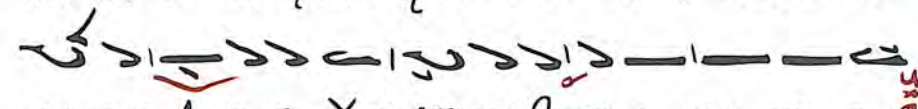

Ἦχος ἡ Γα Ἀπολυτίκιον

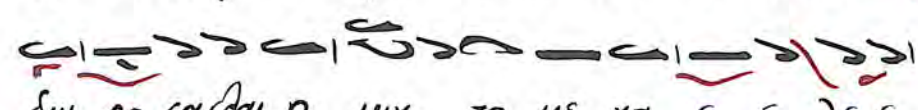

 και τον ο λε ρι ον δρα α μον τα α ε υπει ει νας

 ου τως Α γι ε Χρι στον τον θε ον ι με τευ ε

 δω ρη σα δαι η μιν το με γα ε ε λε ε

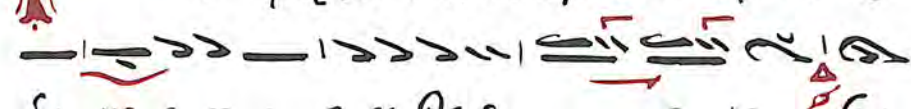

 ος

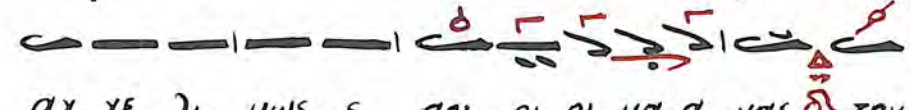
Εἰς τόν Ὄρθρον Ήχος ᾠΐ Πα Ἰδιομελον

 ε παρ χι ι α ας την στο ο λην εν δε

 δυ με ε νο ο ο ος θε ε ο ο φρον Ευ

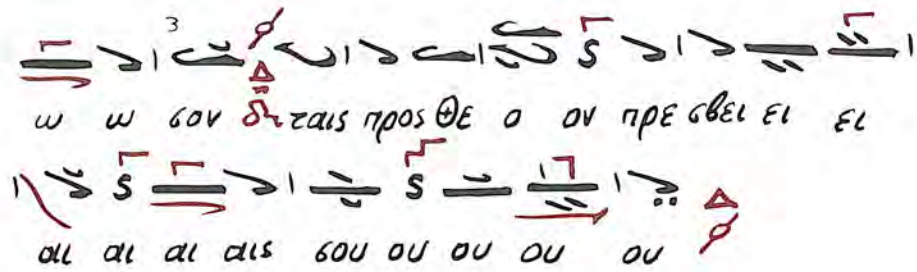

 α γ γε λι πως ε ποι οι οι μα α νας την

 λα χου ου ου σα αν σοι ποι οι οι μνην τω

χαρ δει ει ει ω ω φο ο ο θω ερ ρυ
 υθ μι ι ι ι σαις τας δι α θε γεισωνγυ
 χων λα τρε ευ ει ει ει ειν Κυ υ ρι ι ι
 ω εν ο οι ο ο τη η τι ι και α α
 λη η δει ει ει α και α μεμ πτω ι
 ε ρα τε ευ σαις θε ε ω Μυ ρων Ι ε
 ρα α αρ χα ο ο ο ο οι ι ι ι
 ε της αι ω νι ου γω η η η η ης μα
 α τη φι ω ω ω σαι Αυ της και
 η μα α ας' α φι ι ι ι ω ω

Δόξα. Ἦχος ἡ ᾠ Πα Αἰνων.

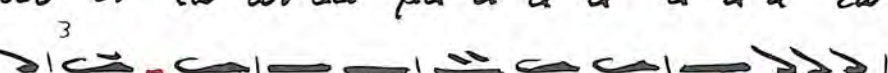
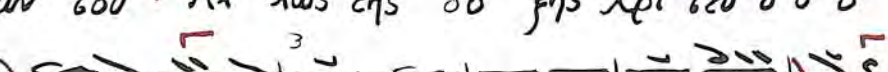
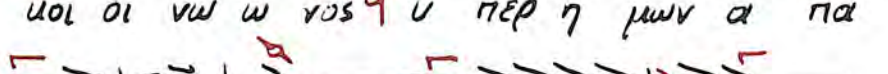
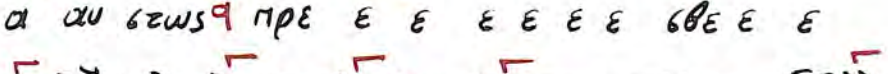
ην ι ε ρα α α αν σου το ο
λην ταις ε να ρε ταις ι ι δε ε ε αις
πολ λω ω ω πλει ο νι ε λα α αμ ηρ υ
νας Μυ υ υ ρων ι ε ε ρα αρ χα
ο ο ο ο ε ι ι ο ο ε ι ι
ε εν ο ο ο τη τι χαρμαι α α α

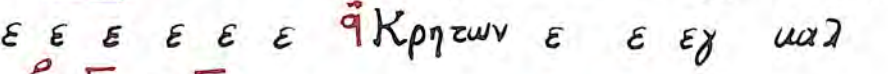
λη η δει ει ει α ³ως Α πο ετο ο
 ο λωων μι μη η της ^{ηη}τον λα ον Κυ υ
 ρι ι ι ου ου' ποι μα α α νας ^{ηη}την με
 υρημ με ε ε ε ε ε νη ην ^{ηη}τη η ης ε
 ευ γε βει ει ει ας χα α α α ριν ^{ηη}υ
 περ η λι ι ον λα α α αμ πθ θ θ θ
 εαν ^{ηη}τοις πα σιν ε ε δει ει ^{ηη}ας πα
 ρα δο ο ο ξωνθασα μα α α των ε ε
 νερ ²χει ει ει ας ^{ηη}μαι ε εν πα α α
 ει ^{ηη}θε ε ω ω ω ευ α α ρε ^{ηη}τη η

 η η εας ⁹ως υα α λος οι υο νο ο

 μος τη ης χα α α ρι ι ι ι εος ⁹

 ε πα ρι ως ε υο ο μι ι ι ω ^Δτον μι

 εδο ον τω υν υα μα α α α α α α τω

 υν σου ⁹Αλ λως της δο ρης Χρι εος δ δ δ

 μοι οι νω ω νος ⁹υ περ η μων α πα

 α αυ εως ⁹πρε ε ε ε ε ε ε εθε ε ε

 ε ε πρε ε εθε ε ευ ε ε ε ε υε

 ε ε ε ε ε ε ⁹Κρητων ε ε εχ υαλ

 λω ω πι ι μα ^Δ
 Α.Ι. 30-11-02

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου	7
Εἰσαγωγικά	9
Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Μύρωνος	
Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ	15
Κανὼν Παρακλητικὸς	51
Κανὼν Παρακλητικὸς	63
Οἵκοι Εἰκοσιτέσσαρες	75
Μακαριστάρια	87
Βίος καὶ μερικὴ διήγησις θαυμάτων	103
Ἀγιολογικὰ κείμενα	125
Μουσικὸν παράρτημα	145